

PONEDELJEK, 4. MAJ 2009

PRESEDSTVO: GOSPOD PÖTTERING

predsednik

(Seja se je začela ob 17.05)

1. Nadaljevanje zasedanja

Predsednik. – Razglašam nadaljevanje zasedanja, ki je bilo odloženo v petek, 24. aprila 2009.

2. Izjave predsedstva

Predsednik. – Gospe in gospodje, pred nekaj dnevi smo zaznamovali peto obletnico največje širitve v zgodovini Evropske unije. Dne 1. maja 2004 se je petinsedemdeset milijonov ljudi iz desetih držav srednje in vzhodne Evrope, pa tudi Sredozemlja – namreč iz Estonije, Latvije, Litve, Poljske, Češke republike, Slovaške, Madžarske; Slovenije, Malte in Cipra – razveselilo svojega državljanstva v Evropski uniji. Tej širitvi je leta 2007 sledil še pristop Romunije in Bolgarije.

Ta dogodek spada med najvznemirljivejše zgodovinske dogodke v našem času. Po šestih desetletjih zatiranja in revščine ljudi v Srednji in Vzhodni Evropi je širitev EU pomenila zgodovinski zaključek vnovične združitve naše celine na temeljih skupnih vrednot svobode, demokracije, pravne države in spoštovanja človekovih pravic ter dostojanstva. Iz tega procesa je EU izšla močnejša, bolj raznolika in kulturno bogatejša. Širitev je bila in je obogatitev vsake posamezne države članice in Unije v celoti.

Pet let po tem zgodovinskem dogodku se širitev kaže kot velik uspeh za EU. Njen vpliv na vsakodnevno življenje naših državljanek in državljanov se še povečuje. Širitveni proces je po koncu komunističnega zatiranja prispeval k uveljavljanju demokracije in krepitvi stabilnosti naše celine. Izboljšal se je življenjski standard v novih članicah, celotno evropsko gospodarstvo pa je doživelo vzpon, saj so tudi stare članice izkoristile prednosti novih izvoznih trgov, možnosti investicij in povečanje trga. Razširitev z dvanajstimi novimi članicami je okrepila položaj Evropske unije v svetu in povečala njeno politično in gospodarsko težo na mednarodnem prizorišču.

V petih letih od širitve nam je v Evropskem parlamentu in v drugih institucijah Evropske unije uspelo popolnoma vključiti naše nove članice. Naučili smo se iskati skupne rešitve in tesneje sodelovati. Večja in bolj raznolika EU pa zahteva tudi tesnejše medsebojno sodelovanje in večje možnosti ukrepanja.

V Lizbonski pogodbi so zapisane temeljne reforme, s katerimi se bodo evropske institucije lahko prilagodile nasledkom širitve in pripravile na izzive, ki so pred nami. Čeprav je treba razpravo o ratifikaciji Lizbonske pogodbe še pripeljati do zaključka, smo lahko prepričani, da bomo imeli ob koncu leta pozitiven izid, in upamo na pozitiven izid v češkem senatu naslednjo sredo.

(Aplavz)

Gospe in gospodje, zelo smo lahko veseli, da smo danes del te skupnosti, in, kot je tako lepo zapisano v Berlinski deklaraciji, sprejeti 25. marca 2007: „združili smo se, da bi nam bilo bolje“. Upravičeno smo veseli in hvaležni.

Zdaj pa se moramo obrniti k zaskrbljujočemu dejstvu: Rad bi izrazil našo resno zaskrbljenost zaradi tragične usode ameriško-iranske novinarki Roxane Saberi, ki je bila zaradi domnevnega vohunjenja za ZDA obsojena na osem let zaporne kazni in je trenutno zaprta v zaporu Evin v Teheranu. V imenu Evropskega parlamenta bi se rad pridružil predsedniku Evropskega sveta in predsedniku ZDA pri zahtevi za takojšnjo in brezpogojno izpustitev Roxane Saberi iz zavora.

(Aplavz)

Primer Roxane Saberi odraža tragično splošno stanje na področju človekovih pravic v Iranu, ki se že od leta 2005 vztrajno slabša – zlasti glede državljanskih in političnih svoboščin – kljub temu, da se je Iran v okviru obstoječih mednarodnih instrumentov zavezal človekove pravice spodbujati in varovati. Gospa Saberi je

bila obsojena v kritičnem trenutku: dva meseca pred predsedniškimi volitvami v Iranu in neposredno po tem, ko so ZDA in EU obnovile prizadevanja za izboljšanje odnosov z Iranom.

Glede na tekoča politična dogajanja sem resno zaskrbljen, da bi gospa Saberi lahko služila kot talka pri pogajanjih, in najostreje obsojam ta korak iranskih oblasti, ki je povsem očitno politično motiviran. Družini gospe Saberi zagotavljam, da je Evropski parlament solidaren z njo in da odločno zagovarja brezpogojno spoštovanje človekovih pravic in demokracije v Iranu in po vsem svetu.

(Aplavz)

Naj še dodam, da smo bili obveščeni, da so v Iranu pred kratkim usmrtili mlado žensko na podlagi obsodbe za zločin, ki ga je zagrešila, ko je bila še mladoletna. To je v nasprotju z vsemi pravili mednarodnega prava in protestiramo proti temu zločinu.

(Aplavz)

Za konec bi vas rad še obvestil, da sem po tragičnih dogodkih v kraju Appeldoorn na Nizozemskem v preteklem tednu v imenu vseh nas izrazil najgloblje sožalje nizozemski kraljici, družinam žrtev in nizozemskemu ljudstvu, in da vsa Evropa stoji ob strani svojim nizozemskim prijateljem.

To je bilo nekaj novic. Zdaj se vračamo k rednemu delu.

3. Sprejetje zapisnika predhodne seje: gl. zapisnik

*
* *

Johannes Blokland (IND/DEM). – (NL) Gospod predsednik, vsi prebivalci Nizozemske vsako leto praznujemo Kraljičin dan skupaj s kraljevsko hišo Orange-Nassau. Letošnjo proslavo je grobo prekinila nesreča in še zdaj si nismo povsem opomogli od hudega šoka. Spominjamo se žrtev in izražamo sožalje njihovim bližnjim. V imenu nizozemske delegacije se vam zahvaljujem za pismo, ki ste ga v imenu Evropskega parlamenta poslali kraljici Beatrix.

4. Preverjanje veljavnosti mandatov poslancev: gl. zapisnik

5. Podpis aktov, sprejetih v postopku soodločanja: gl. zapisnik

6. Popravki (člen 204a Poslovnika): gl. zapisnik

7. Sporočila predsedstva: gl. zapisnik

8. Predložitev dokumentov: glej zapisnik

9. Vprašanja za ustni odgovor in pisne izjave (predložitev): gl. zapisnik

10. Nadaljnje obravnavanje resolucij Parlamenta: gl. zapisnik

11. Peticije: glej zapisnik

12. Prerazporeditev sredstev: glej zapisnik

13. Razpored dela

Predsednik. Končni osnutek dnevnega reda za to delno zasedanje, ki je bil sestavljen na konferenci predsednikov v četrtek, 30. aprila 2009, v skladu s členom 132 Poslovnika, je razdeljen. Predlagane so naslednje spremembe:

Sreda:

Skupina GUE/EGL je zahtevala umik skupne izjave o poročilih gospodov Leinena, Dehaena, Broka, Guy-Quinta in Kaufmanna o Lizbonski pogodbi z dnevnega reda.

Mary Lou McDonald, v imenu skupine GUE/NGL. – Gospod predsednik, v imenu naše skupine sem zahtevala brisanje tega svežnja poročil z dnevnega reda tega zasedanja. Mislim, da bi morala naša zbornica pokazati ustrezno mero skromnosti in spoštovanja demokratičnega postopka. Vsi vemo, da je Irska zavrnila Lizbonsko pogodbo, zato me nekoliko čudi, da naša zbornica vztraja pri razpravi o tej zadevi.

Z vidika demokracije ni primerno, da bi zbornica preprosto prezrla irsko odločitev ali da bi se v naslednjih mesecih pustila vpreči v pritiske na Irsko, naj pogodbo sprejme, saj ta očitno ni v našem interesu niti v interesu Evropejcev. Naj spomnim poslance, da je Irska, in samo Irska, imela demokratično glasovanje o pogodbi, in da so v edini državi, kjer so ljudem omogočili demokratično odločati, ljudje to pogodbo zavrnil.

Danes, le nekaj tednov pred evropskimi volitvami, ko je vprašanje kakovosti naše demokracije še bolj pomembno kot sicer, zato zahtevam, da poročila umaknemo z dnevnega reda in se raje posvetimo gospodarskim vprašanjem in vprašanju brezposelnosti – ki v resnici vplivajo na življenje naših ljudi.

Daniel Cohn-Bendit, v imenu skupine Verts/ALE. – (DE) Gospod predsednik, ne morem verjeti, da kdo lahko razmišlja na tak način. Ne obravnavamo vendar ratifikacije Lizbonske pogodbe. Radi bi se samo pripravili na trenutek, ko bo ratificirana. Če ne bo ratificirana, bodo pač vsi naši sklepi nični. Če bo ratificirana – in to naj bi se zgodilo oktobra – pa bo Parlament moral od novembra naprej delovati precej drugače. Res neodgovorno bi bilo od nas, če se ne bi pripravili. Zato je ta razprava potrebna in zato moramo sprejeti sklepe.

Nadalje se mi zdi, gospa McDonald, zelo nepošteno do vaše kolegice gospe Kaufmann, ki na žalost zapušča Parlament, ko ji poskušate onemogočiti, da bi ob izteku svojega mandata še doživela sprejem svojega tako pomembnega poročila v Evropskem parlamentu. V imenu vaše kolegice gospe Kaufmann vam moram nasprotovati.

(Aplavz)

(Parlament je predlog zavrnil)

Skupina GUE/NGL je zahtevala vključitev pojasnila Komisije o Zeleni knjigi o „ribištvu“ na dnevni red.

Pedro Guerreiro, v imenu skupine GUE/NGL. – (PT) Gospod predsednik, predlagamo, naj se na dnevni red vključi razprava o reformi skupne ribiške politike, upoštevajoč, da je Evropska komisija dne 22. aprila predstavila Zeleno knjigo o reformi te pomembne skupne politike, upoštevajoč pa tudi daljnosežne posledice, ki bi jih lahko imeli na ta pomembni strateški sektor in na ribiče nekateri od predlogov v Zeleni knjigi. Predlog, naj se vprašanje vključi na dnevni red, je zaradi političnega pomena in aktualnosti te razprave tako ali tako podal tudi že Odbor za ribištvo našega parlamenta. Današnje delno zasedanje je za Parlament zadnja priložnost, da še v tekočem mandatu izrazi svoje mnenje o tem vprašanju.

Philippe Morillon, predsednik Odbora za ribištvo. – (FR) Gospod predsednik, težava je preprosto v tem, da nimamo dovolj časa. Ne bi bilo praktično danes, ko imamo na voljo tako malo časa, načenjati razprave o tematici, ki bo zaključena šele leta 2012 ali 2013.

O tem smo razpravljali v Odboru na sestanku 30. aprila. Vsi moji kolegi so mnenja, da bi bilo z obravnavo najbolje počakati do naslednjega parlamentarnega mandata.

(Parlament je predlog zavrnil)

(Razpored dela je bil sprejet s to spremembo.)⁽¹⁾

14. Enominutni govori o zadevah političnega pomena

Predsednik. – Naslednja točka so enominutni govori o zadevah političnega pomena.

Tunne Kelam (PPE-DE). – Gospod predsednik, hvala za vaše čestitke ob obletnici razširitve Evropske unije.

⁽¹⁾ Glede drugih sprememb razporeda dela glej zapisnik.

Ob izteku tega mandata bi rad izrazil priznanje delu medskupini Evropskega parlamenta za Baltsko Evropo, ki je širitev nadgradila s praktičnimi sklepi, ki so Baltsko morje dejansko preobrazili v notranje morje Unije. Medskupina je zasnovala novo evropsko politiko – strategijo za Baltsko morje. Lahko smo resnično zadovoljni, da je skupini pod ustvarjalnim in večjim vodenjem gospoda Christopherja Beazleya, uspelo strategiji za Baltsko morje pridobiti podporo Komisije, tako da bo strategija pod švedskim predsedstvom kmalu tudi uvedena. Zato toplo priporočam nadaljevanje dela omenjene medskupine tudi v naslednjem mandatu Evropskega parlamenta.

Uveljavljanje strategije za Baltsko morje bo dolgotrajen proces, ki bo zahteval parlamentarni nadzor, pa tudi občasna poročila. Upam, da v naslednjem mandatu Evropskega parlamenta ne bomo priče omejevanju delovanja medskupin kot temeljne oblike parlamentarne demokracije. S tem samo ponavljam sporočilo svojega kolega gospoda Bushill-Matthewsa.

Glyn Ford (PSE). – Gospod predsednik, prosim vas za posredovanje pri Komisiji v prid skupini mojih volivcev, državljani Gibraltarja, ki jih imam čas predstavljati uradno pet let, neuradno pa že dve desetletji pred tem, so hudo zaskrbljeni zaradi povečanja števila rakavih obolenj v Gibraltarju in na španski strani meje.

V Gibraltarju ni mogoče spregledati dima in nesnage, ki se valita iz rafinerij v neposredni bližini meje, in ljudi skrbi, da je prav to onesnaževanje vzrok povečanja števila rakavih obolenj.

Radi bi dosegli skupno preiskavo, v kateri bi ob dogovorjenih smernicah in merilih sodelovali obe strani, saj bi le tako lahko omilili skrbi ljudi na obeh straneh meje v zvezi z onesnaževanjem in njegovimi posledicami.

Bill Newton Dunn (ALDE). – Gospod predsednik, v imenu svojega volivca bi rad predstavil primer mladeniča z dvojnim britansko/grškim državljanstvom, Johna Zafiropoulosa. Lani ga je prvostopenjsko grško sodišče obsodilo na neutemeljeno strogo zaporno kazen, ki jo prestaja v grškem zaporu. Iz podatkov, ki sem jih prejel, gospod predsednik, sodim, da so bila v tem primeru kršene temeljne določbe grške zakonodaje, pa tudi pravila poštenega sojenja. Pravila poštenega sojenja veljajo po vsej Evropi in pomenijo eno od pravic vseh evropskih državljanov.

Na začetku leta sem pisal grškemu ministru za pravosodje in ga opozoril na to zadevo. Odgovor, ki sem ga prejel čez tri mesece, je podpisal nižji uradnik ministrstva, ni pa se niti dotaknil vprašanja, ki sem ga zastavil ministru – to je, kršitve pravil poštenega sojenja. Zadeva me resno skrbi, gospod predsednik, zato sem o njej spregovoril tukaj, v upanju, da mi bodo iz Aten vendarle poslali primeren odgovor, pa tudi sprožili pravično ponovno presojo primera gospoda Zafiropoulosa.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Gospod predsednik, imam pripombo na način delovanja Evropskega parlamenta. Menim, da ni primerno, da glasujemo o pomembnih dokumentih že nekaj minut po zaključku razprave. Na zasedanjih političnih skupin ni mogoče predstaviti prav vseh argumentov, v primerih, ko je predloženih veliko sprememb, pa bi bilo morda primerno prestaviti glasovanje na naslednji dan. O tej zadevi bi moral Parlament razmisliti v svojem naslednjem mandatu.

V zadnjem času smo bili priče dvema dogodkoma, ki se mi zdita zelo pomembna in bi rada spregovorila o njiju. Prvič, Rusija je podpisala sporazum z Abhazijo in Osetijo, ki potrjuje prisotnost ruskih vojaških enot v teh provincah Gruzije. S kakšno pravico torej razglāšamo, da so razmere v Čečeniji notranja zadeva? Upam, da bo Parlament v naslednjem mandatu izrazil stališče tudi o tej zadevi.

V zadnjem letu je na Poljskem izgubilo delo še 114 000 delavcev. To ni le posledica krize. Uradi zavoda za zaposlovanje prejemajo nove in nove napovedi odpuščanj, med temi je tudi napoved odpusta več kot 80 000 poljskih ladjedelniških delavcev; tej je ob delo spravila Evropska unija, ki pa dopušča uporabo državnih sredstev za ohranitev delovnih mest v drugih državah. To je diskriminacija.

Milan Horáček (Verts/ALE). – (DE) Gospod predsednik, prejšnji teden je Slovenija zaostрила svoje nasprotovanje pristopu Hrvaške. Ta spor si zasluži jasno oceno, saj gre po mojem mnenju za neprimerno obnašanje, nevredno države članice Evropske unije.

Hrvaška je država kandidatka, ki se želi pridružiti Evropski uniji in je že dokazala svojo pripravljenost na potrebne reforme. Čeprav še ne izpolnjuje vseh meril, je njena usmeritev jasna. Slovenija mora opustiti svoj ozkosrčnost, da bomo lahko čim prej našli rešitev. Lizbonska pogodba in širitev odpirata Evropski uniji pot k nadaljnjemu razvoju, Hrvaška pa bo postala država članica!

Urszula Krupa (IND/DEM). – (PL) Gospod predsednik, v skrbi za prihodnost Evrope bi rada danes v Strasbourgu na zadnjem zasedanju v tem parlamentarnem mandatu vse nas spomnila besed našega velikega rojaka, svetega očeta Janeza Pavla II: „Evropska enotnost lahko temelji le na enotnosti duha“. V Evropi je prvi temeljni kamen enotnosti postavilo krščanstvo in ga utrjevalo stoletja in stoletja, krščanski evangelij s svojim razumevanjem človeštva in prispevkom v zgodovini, v razvoju človeka in narodov. To ne pomeni, da si lastimo zgodovino, kajti zgodovina je kot velika reka s številnimi pritoki, raznovrstnost tradicij in kultur, ki so oblikovale Evropo, pa je naše veliko bogastvo. Identiteta Evrope temelji na krščanstvu, današnja duhovna neenotnost pa je predvsem posledica krize naše zavesti o krščanski identiteti.

Ashley Mote (NI). – Gospod predsednik, že pet let z grozo spremljam nenehno sramotno ropanje davkoplačevalcev ob podpori institucij EU. Z grozo opazujem, kako že tako prenaseljeno Združeno kraljestvo preplavljajo stotine tisočev neavbljenih tujih delavcev, ki prihajajo za zaslužkom, nato pa izkoriščajo našo blaginjo in javno skrbstvo. Od blizu opazujem zakonodajni ustroj, ki omogoča brezimnim birokratom sestavljati tako imenovano zakonodajo, ne oziraje se na škodo, ki jo ta povzroča britanskemu gospodarstvu in podjetjem. Od blizu opazujem –

(Prekinitev iz seje dvorane: „Iz zapora Njenega veličanstva!“)

– to potratno, neučinkovito govoričenje v Parlamentu, maškarado, ki slika privid odgovorne demokracije, strašno prevaro volivcev, ki so nas poslali semkaj.

Predsednik Gorbačov je imel prav: EU je stara Sovjetske zveza v zahodnih oblačilih. Nekega dne boste spoznali, da ne morete igrati gospodarja v tuji hiši.

Predsednik. – Govorite v svobodnem Parlamentu. Če Parlament ne bi bil svoboden, takega govora sploh ne bi mogli imeti.

(Aplavz)

Ljudmila Novak (PPE-DE). – (SL) Drugega aprila smo v Evropskem parlamentu z veliko večino glasov sprejeli resolucijo o evropski zavesti in totalitarizmu. Svojo domovino Slovenijo imam zelo rada, zato me žalosti, ker ta resolucija Evropskega parlamenta v Sloveniji ni naletela na plodna tla in pripomogla k reševanju hudih problemov iz preteklosti.

Nasprotno, nekateri znova želijo povzdigniti Tita kot heroja in po njem poimenovati cesto v glavnem mestu Slovenije, čeprav je odgovoren za množične poboje. Ker ni prišlo do sojenja krivcem, mnogi ne želijo priznati, da so masovni poboji zločin in da so tisti, ki so jih ukazali, zločinci.

Morda bi bilo primerno, da Evropski parlament ali vi, gospod predsednik, pozovete nacionalne parlamente, naj se seznaniijo z resolucijo Evropskega parlamenta in jo tudi podprejo ali dopolnijo glede na nacionalne posebnosti in tako pripomorejo k jasnejšemu in pravičnejšemu razumevanju narodne in evropske zgodovine.

Richard Corbett (PSE). – Gospod predsednik, že večkrat sem grajal domnevno pomanjkljivo obveščanje javnosti med evropsko predvolilno kampanjo. Po nedavnem posegu gospoda Mote v razpravo pa se moram popraviti, kajti še večji problem pomeni zavestno zavajanje, če ne že kar očitno laganje javnosti.

Mojo domovino je tako imenovana Stranka za neodvisnost – katere kandidat je gospod Mote – prelepila s plakati, ki trdijo, da nas članstvo v Evropski uniji stane 400 milijonov EUR na dan. To bi pomenilo 15 milijard EUR na leto – znesek, ki kar petkrat presega resničnega, ki ga lahko ugotovite v knjižnici spodnjega doma Parlamenta. Da ne bi zaostajal, je donator stranke Stuart Wheeler izjavil, da nas članstvo stane 120 milijard EUR na leto, kar je približno 36-krat več od dejanskega zneska.

Resnica je, da evropski proračun, ki nas, mimogrede, stane le 3,3 milijarde EUR, znaša preprosto 1 % BDP. Proračun je sorazmerno skromen, precej majhen v primerjavi z velikimi gospodarskimi prednostmi, ki prinesejo vsaki družini v moji domovini okoli 2 000 EUR na leto – kar je ogromen dobiček, ki povsem upravičuje stroške članstva.

Kot ste rekli tudi vi, gospod predsednik, cena svobode vključuje tudi pravico nekaterih, da lahko zavajajo in lažejo. To ceno moramo plačati, obenem pa moramo odločno braniti resnico.

(Aplavz)

Chris Davies (ALDE). – Gospod predsednik, prejšnji teden nas je v svojem govoru v Parlamentu direktor operacij UNWRA v Gazi, John Ging, obvestil, da v Gazo še ni začel prihajati nikakršen material za obnovo

po bombardiranju, pa tudi še nikakršna pomoč za podjetja ali industrijo, in da ZN lahko pokrivajo le 60 % potreb prebivalstva po hrani.

Gospod predsednik, o razmerah ste se lahko prepričali tudi sami, vendar se še nič ne izboljšujejo, opraviti pa imamo s kolektivnim kaznovanjem nedolžnih ljudi s strani Izraela.

V zadnjih dneh so nas osupnile še grožnje Izraela Evropski uniji, češ da bi nadaljnje nasprotovanje komisarke Ferrero-Waldner nadgradnji pridružitvenega sporazuma med EU in Izraelom oslabilo, spodkopalo vpliv Evropske unije, tako da bomo izgubili svojo vlogo v mirovnem procesu.

Čas je, da temu napravimo konec. Obnašanje Izraela je žalitev človeštva in civilizacije. Čas je, da sporazuma ne le ne nadgradimo, pač pa ga zamrznemo.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM). – (PL) Gospod predsednik, bližajočih se volitev v Evropski parlament se bo udeležilo le 13 % državljanov Poljske. Večino bo izbrala manjšina, kar je velika škoda. Ob globalnih izzivih EU preprosto potrebujemo, ljudje pa lahko sami uvidijo prednosti mednarodne solidarnosti.

Vendar v zadnjem času ni bilo storjenega nič večjo vključitev družbe na tem področju. Razpravo na Poljskem obvladuje prerekanje med strankami. Javni denar se nesmiselno troši za plakate, s katerih gledajo pusti obrazi tistih, ki ne vedo, s čim bi sploh lahko šli v živo med ljudi. Predsednika vlade Tuska zanima vsebinska razprava o evropskih zadevah ravno toliko, kot je zanimala njegovega predhodnika gospoda Kaczyńskiego.

Med svojim zadnjim govorom v tej zbornici sem vprašal, ali Evropski parlament predvideva kakšne izjemne napore v zadnjem trenutku, da bi ljudi prepričali v udeležbo na volitvah. Na žalost je razpravi predsedoval gospod Siwiec, ki, kot je videti, še ni dojel, da demokracija brez sodelovanja ljudi ne pomeni nič.

Zato sprašujem ponovno: ali je Evropski parlament sposoben storiti karkoli, da bi kot institucija izpolnil pričakovanja v zvezi z volitvami? Trinajst odstotkov ne pomeni nesrečne številke, pomeni čisto sramoto.

Avril Doyle (PPE-DE). – Gospod predsednik, rada bi se le odzvala na ponovne kritike „zelenih“ žarnic v medijih, zlasti v evroskeptičnih medijih, zadnji konec tedna.

Molk pomeni strinjanje, zato bi rada povedala, da energetske varčne žarnice ne pomenijo nevarnosti za potrošnika, če ta z njimi pravilno ravna, ali za delavce, če se jih izdeluje v delovnem okolju, kjer je ustrezno poskrbljeno za zdravje delavcev in za okolje.

Zdaj je pač naloga multinacionalk, ki imajo svojo proizvodnjo žarnic na Kitajskem in na podobnih krajih, poskrbeti, da bo tudi proizvodnja tam skladna s standardi, kakršne mora izpolnjevati proizvodnja v Evropski uniji. Končni izdelek, žarnica, je popolnoma varna, če se uporablja po navodilih, enako varna kot vsaka druga današnja žarnica ali na primer baterija. Ob izteku življenjske dobe je treba z njo ustrezno ravnati.

Menim, da imamo opravka z zaroto – protievropsko zaroto – proti proizvodnji sodobnih, zelenih, čistejših žarnic, in menim, da moramo nastopiti proti tistim, ki javnost zavajajo glede teh pomembnih izdelkov.

Pierre Priébetich (PSE). – (FR) Gospod predsednik, predsednik Mitterand je rekel, da sta mogoči dve vrsti politike: uradniška in kuharska.

To omenjam v zvezi s procesom priključevanja držav nekdanje Jugoslavije in Albanije. Ko poslušam in prebiram stališča Komisije in svojih kolegov poslancev, opažam, da se istovetijo z uradniškim razredom, s strogim, pikolovskim označevanjem zaprtih poglavij, z dodajanjem, kadar se jim zdi potrebno, novih področij, kakršno predstavljajo med drugimi tudi dvostranski problemi med Slovenijo in Hrvaško. Prepričan sem, da delamo osnovno napako.

V danem primeru bi se bilo bolje istovetiti s kuharjem, ki prefinjeno in z občutkom združuje sestavine in dodaja kulturne odtenke, da so jedi okusno začinjene, in ki modro izkorišča pridobitve z novimi državami in njihove prispevke k bogatejši Evropi. Evropa ostaja vzor glede spoštovanja, strpnosti in raznolikosti, ostaja sila miru, zlasti za zahodni Balkan, za to pa potrebujemo skupno vizijo, vizijo skupne prihodnosti.

V tem času hude gospodarske krize bi bilo najslabše, če se umaknemo in zbežimo v paničnem strahu pred drugimi, pred tujci. Spomnimo se drže ustanoviteljev Evrope in ravnajmo se po njej tudi pri državah zahodnega Balkana.

Jelko Kacin (ALDE). - (SL) Širitev Evropske unije je prinesla rast in razvoj, mir in stabilnost pa sta omogočila tudi demokratizacijo. Pet let razširjene Evropske unije je zgodba o uspehu, a danes gospodarske razmere zahtevajo hitro in učinkovito ukrepanje.

Vidimo in občutimo prednosti polne integracije v Evropsko unijo in širitve evroobmočja. Obramba evra uspešno varuje gospodarske interese znotraj Evropske unije, kot tudi širše Evrope.

V Evropski uniji nimamo sedemindvajsetih gospodarskih kriz, imamo eno samo, zelo resno in globoko krizo. Najhitreje jo bomo rešili skupaj z drugimi evropskimi državami, z usklajenim, pravočasnim in odločnim delovanjem. Protekcionizem je pot nazaj, populizem pa recept za gospodarski polom.

Podjetja, ki rastejo in se širijo, imajo prihodnost, zato je prihodnost Evropske unije v njeni nadaljnji širitvi, v poglobljanju ter ustvarjanju novih možnosti in boljših priložnosti.

Zita Pleštinšká (PPE-DE). - (SK) Prvega maja letos smo praznovali peto obletnico vstopa Slovaške v EU. Ta dan je bilo več dogodkov, na katerih smo premerili tudi svoje delovanje v EU. Udeležila sem se proslave na slovaško-poljski meji, na mejnem mostu med mestoma Čirč in Leluchov. Ta simbolični most, ki smo ga zgradili iz predpristopnih sredstev EU, je združil slovaško in poljsko skupnost na območju ob meji in je odprl pot sodelovanju med prebivalci na obeh straneh meje.

Vstopu Slovaške in Poljske v schengensko območje decembra 2007 je sledila odprava mejnih kontrol in s tem upravnih ovir za sodelovanje med lokalnima prebivalstvom. Danes lahko spremljamo vrsto uspešnih projektov, ki se financirajo iz strukturnih skladov EU in prispevajo k dolgoročno trajnostnemu razvoju območja.

Gospod predsednik, rada bi izrazila veliko radost in hvaležnost za to, da Slovaška in njene sosede pripadajo EU. Vesela sem, da sem lahko skupaj z drugimi 13 poslanci, ki v Evropskem parlamentu predstavljamo Slovaško, v tem mandatu prispevala svoj delež k uspehu tega poglavja zgodovine EU.

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE). - (BG) V zadnjih mesecih smo priče vrsti ugrabitev ladij ob somalski obali, ob katerih pirati zahtevajo odškodnine. Ta praksa bi se kaj lahko spremenila v dobro organizirano obliko pomorskega terorizma in donosno dejavnost, v katero bi se kot posredniki vključile celo svetovalne in odvetniške firme. Za žrtve srečnih izidov teh zgodb ne moremo sprejemati z neskaljenim veseljem, saj lastniki ladij in prizadete države za take izide plačujejo visoko ceno. Piratstvo postaja grožnja ladjarstvu v svetovnem merilu.

Taka dejanja v zadnjem času prizadevajo tudi vedno več evropskih državljanov. Trenutno pirati pridružujejo tudi 16 Bolgarov na ladji Malaspina Castle. Pasivnega spremljanja pogajanj s pirati ne moremo smatrati za ustrezno politiko. Potrebujemo jasnejša zagotovila glede predvidenih dejavnosti Evropske unije v takih okoliščinah. Sedanje ukrepanje različnih institucij je sicer pomembno, očitno pa ni popolnoma zadostno. Zato vztrajam pri nujnem ukrepanju na najvišji ravni za osvoboditev talcev in obvladanje piratstva, ki je v 21. stoletju prava sramota.

Marco Pannella (ALDE). - (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, tudi jaz sem tukaj že 30 let, tako kot vi, in če bi napravili inventuro teh 30 let, bi ugotovili, da nam niso izpolnila pričakovanj, ki smo jih gojili leta 1985, ko nam je z ustanovitvijo Parlamenta uspel kvalitativen skok od stare in spodletele Evrope držav k Združenim državam Evrope.

Vrnili smo se v neslavno preteklost – v Evropo držav, namesto v evropsko državo – in v našo zaprtost, ljudje, ki nas častijo kot plamenico upanja, kot priložnost, ki jo je treba zgrabiti, pa bodo prav kmalu glasovali prav tako brezvoljno, in bodo še enkrat potrdili nesrečno resnico, če naj uporabim prispodobo, gospod predsednik, da si samo utvarjamo, da smo premagali zlo, proti kateremu smo se dvignili.

Predsednik. - Najlepša hvala, gospod Pannella. Spomnim se, kako ste leta 1979, ko sva bila prvič izvoljena, vložili tisoč sprememb – takrat še na papirju. Od takrat do danes ste nas enkrat zapustili, jaz pa sem ostal tu ves čas. Vi ste takrat odšli v Parlament v Rim.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). - (EL) Gospod predsednik, praznujemo obletnico pridružitve novih držav Evropski uniji in vaša izjava nas je vse razveselila in ganila. Predstavljam pa si, da prisotni komisar tako kot jaz in številni kolegi poslanci misli tudi na to, da ena od novih članic, namreč Ciper, še vedno trpi pod okupacijo severnega dela države in da ima na svojem ozemlju tuje vojaške enote. Ponovno pozivamo Evropsko unijo, naj zagotovi veljavnost pravnega reda Skupnosti na celotnem otoku Cipru.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Gospodarska kriza ima hude učinke na svetovno gospodarstvo. Ocenjuje se, da bodo imele države članice letos negativno gospodarsko rast. Število brezposelnih na evropski ravni zaskrbljujoče raste, vrsta podjetij zmanjšuje obseg poslovanja in odpušča zaposlene, ali pa jih pretvarja v dejansko brezposelne.

Evropski državljani izgubljajo delo in imajo težave pri odplačevanju v preteklosti najetih posojil. Kakovost njihovega življenja pada. Prepričana sem, da bi morala v teh časih gospodarske in finančne krize EU vlagati predvsem v ljudi. Zdravo poslovanje evropskih podjetij je odvisno od dobrega počutja delavcev. Zato verjamem, da je naša dolžnost najprej in predvsem pomagati ljudem.

Menim, da bi moral vrh o zaposlovanju 7. maja v Pragi nujno poiskati konkretne rešitve za ustavitev zaskrbljujoče rasti števila brezposelnih. Izrabljam to priložnost za poziv Evropskemu svetu, naj na srečanju v juniju kot prednostno temo izbere ohranjanje delovnih mest in zmanjšanje obsega brezposelnosti v Evropski uniji.

Thomas Wise (NI). – Gospod predsednik, danes je 4. maj in tole je moj zadnji govor v tej zbornici. Na današnji dan pred 30 leti pa je bila v Britaniji za ministrsko predsednico izvoljena gospa Margaret Thatcher in ob prevzemu mandata so jo pričakali podobni problemi, ki so jih povzročili njeni predhodniki iz vrst socialistov, kot jih imamo pred seboj danes: dušeci dolgovi, naraščajoča brezposelnost in nemir med javnostjo.

Dojela je, da so rešitev vitka vlada, svoboda posameznika in odločnost naroda. Danes nam EU vsiljuje veliko vlado, vedno več centralizma in erozijo nacionalne države. Spomnim se tudi slavnih besed gospe Thatcherjeve „ne“, „ne“, „ne“ – to je besed, ki jih EU noče slišati ali noče razumeti.

S svojim danes slavnim govorom v Brugesu je vžgala iskro odpora proti projektu. EU je 50 let star odgovor na 200 let staro težavo. Če je odgovor EU, menim, da je moralo biti vprašanje precej neumno. In, kot pravijo v Vojni zvezd, naj bo sila z vami.

Predsednik. – Če mi dovolite pripombo, je gospa Thatcher bila in je še vedno sijajna gospa. Ona je bila tista prva ministrica, ki je soglašala, da lahko zakonodajo o skupnem trgu izglasujemo z večino. Torej je Margaret Thatcher soglašala z večinskim glasovanjem v Svetu: to je bila izjemna odločitev.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). – (HU) Gospod predsednik, pred dvema tednoma sem za tem mikrofonom opisoval širitve Evrope kot zgodbo o uspehu, v kateri pridobivamo vsi, stare in nove države članice. Danes, gospod predsednik, pa bi rad povedal, da mora biti v sedanji gospodarski krizi politična elita zgled zmernosti.

V Nemčiji so omejili dohodke vodilnih delavcev podjetij, ki prejemajo pomoč od države. Predsednik ZDA Obama je sprejel podobne ukrepe, madžarska vlada pa znižuje plače ministrov za 15 %.

Gospod predsednik, lepo bi bilo, če bi tudi Evropska komisija ravnala v tem smislu. Navsezadnje bi v času krize znatno pripomoglo k ugledu in verodostojnosti EU, če bi se komisarji odrekli delu svojih obilnih odpravnin. Taka gesta, čeprav simbolična, bi pomenilo sporočilo evropskim državljanom, da so v času gospodarske krize tudi voditelji EU pripravljeni na žrtve in da so solidarni s tistimi s skromnejšimi dohodki.

Charles Tannock (PPE-DE). – Gospod predsednik, Republiki Kitajski, ki jo bolj poznamo pod imenom Tajvan, je pravkar uspelo doseči svoj cilj, in sicer, lahko se je udeležila generalne skupščine Svetovne zdravstvene organizacije (SZO) kot opazovalka. Ljudska republika Kitajska je to vztrajno preprečevala že od leta 1971, ko je v Združenih narodih prevzela mesto Tajvana.

Kot zdravnik trdno verjamem, da zadev javnega zdravja ne bi smeli nikoli izrabljati v mednarodnih odnosih, Evropskemu parlamentu pa je v čast, da je ves čas zavračal nizkotne poteze, s katerimi je Peking Tajvanu preprečeval vključitev v generalno skupščino SZO.

Čestitam tajvanskemu predsedniku Maju za njegovo uspešno politiko zbliževanja med Pekingom in Tajpejem, ki je tudi Ljudski republiki Kitajski odprla oči glede nesmiselnosti ustrahovanja svoje sosedbe.

Veselim se izboljšanja odnosov med vladama, s katerim bodo pridobile vse strani, zlasti pa bo koristilo zdravju pridnega tajvanskega ljudstva.

Marco Pannella (ALDE). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, osebno bi rad samo ponovno povedal, da sem bil, v nasprotju z vašo trditvijo in drugimi izjavami ves čas tega mandata, v zadnjih 30 letih na vsakih volitvah izvoljen v Parlament. V resnici se je zgodilo to, da sem se v duhu skupinskega dela v naši Radikalni stranki in po vnaprejšnjemu obvestilu volivcev odstopil svoj sedež kolegom, na primer Olivierju

Dupuisu, ki je bil evropski poslanec in je imel tudi druge voljene funkcije. Vaše besede so netočne – naj ponovim, v vseh 30 letih sem bil izvoljen vsakokrat.

Na žalost pa sva tokrat, gospod predsednik – kljub temu, da ste bili vi tukaj tudi v času Otta von Habsbourga in Altiera Spinellija, ki sta Parlament podžgala k uporabi proti določenim zahtevam Sveta, z zavračanjem izdaje mnenj – priči, kako se je Parlament takoj pripravljen ukloniti posegom v svoje delo – in to prav vašim posegom – v zvezi s spodletelim lizbonskim projektom.

Predsednik. – Najlepša hvala, gospod Panella. Vaše besede niso v nasprotju z mojimi. Znano mi je, da med letoma 1996 in 1999 niste bili prisotni v Evropskem parlamentu. Bili ste izvoljeni, kot ste rekli, ampak jaz tega nisem zanikal. Rad bi vam izrecno zagotovil, da spoštujem vaša prizadevanja in delo v Evropskem parlamentu.

Neena Gill (PSE). – Gospod predsednik, rada bi izrazila svojo zaskrbljenost za tisoče nedolžnih civilistov, ki so zaradi talibanov postali begunci na lastni zemlji v dolini Swat. Vsi poznamo pripovedi o tem, kako grdo ravna talibani z ženskami. V zadnjem mesecu pa prihajajo iz te doline novice o zapiranju brivnic, prepovedih glasbe in onesposabljanju satelitskih sprejemnikov. Nekaj običajnega so postali tudi ropi bank, oboroženi ropi domov ali ženskega nakita, zlasti pri tistih, ki nasprotujejo ali se upirajo talibanom. Po uvedbi šeriatskega prava v dolini Swat mora nemuslimansko prebivalstvo spet plačevati starodavne posebne davke, slišim pa tudi, da so sikhe, ki živijo v dolini, prisilili k plačilu tega davka z ugrabitvami ali grožnjami. Kot na edino sikhovsko poslanko so se name že obrnili številni volivci, ki so zgroženi nad dogajanjem v dolini Swat – ljudje, ki tam živijo že 60 let, trpijo hudo diskriminacijo.

Naš parlament se ponaša s častno zgodovino boja proti kršitvam človekovih pravic in obsodb kršiteljev. V tem primeru pa samo izjave ne zadostujejo, od Komisije moramo zahtevati konkretno ukrepanje in oblikovanje strategije za ravnanje s talibani in spopad s širjenjem njihovega vpliva na tem območju. Talibani so prava grožnja vsem vrednotam, ki so nam pri srcu, človekovim pravicam, enakosti in demokraciji. Nujno vas prosim, pošite komisarju, naj ukrepa.

Predsednik. – Hvala, gospa Gill. Tole so zadnji enominutni govori, ki jim predsedujem. Vedno sem se trudil, da bi imelo priložnost govoriti kolikor mogoče veliko poslancev. Pogosto nam je uspelo izčrpati celotni seznam prijavljenih – tudi nocoj – kajti ena od pravic poslanca je govoriti v Parlamentu, in ponedeljkovi večeri so namenjeni prav temu. Rad bi se vam iskreno zahvalil za vaše govore.

S tem se ta točka zaključuje.

15. Epidemija gripe (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je izjava Komisije o epidemiji gripe.

Androulla Vassiliou, članica Komisije. – Gospod predsednik, hvala vam za to priložnost, da spregovorim v Parlamentu, v zadnjem tednu njegovega mandata, o širjenju virusa gripe A(H1N1) po svetu. Naj vam najprej na kratko poročam o trenutnem stanju, nato pa o tem, kaj dela EU za obvladovanje te krize.

Po najnovjšem poročilu Evropskega centra za preprečevanje in obvladovanje bolezni (ECDC) smo v državah EU in EFTA doslej ugotovili 94 potrjenih primerov gripe A(H1N1) in 20 verjetnih primerov. Večina teh ljudi je prinesla okužbo iz prizadetih območij izven Evrope, ne pa vsi. Zabeleženih je tudi osem prenosov s človeka na človeka, v enem primeru je bil tako okužen celo zdravstveni delavec.

Veseli pa nas lahko, da v EU ni umrl še noben od pacientov, okuženih s tem virusom. Več kot teden dni že spremljamo širjenje okužbe v Mehiki, v ZDA, v Kanadi, v članicah EU in v drugih državah.

V Mehiki imajo vplivi na javno življenje in gospodarstvo že resen obseg. Cenimo in upoštevamo izjemne napore, s katerimi skušajo mehiške oblasti zajeziiti širjenje virusa in pomagati okuženim ljudem.

Po zakonodaji EU o prenosljivih boleznih morajo države članice poročati o takih izbruhih in o predvidenih ukrepih za ublažitev izbruhov. ECDC vodi omrežja za nadzor, ki spremljajo število prijavljenih primerov. Tako imamo sorazmerno jasno sliko širjenja bolezni po Evropi, kar nam omogoča odgovorno sprejemanje ustreznih in učinkovitih odločitev o najboljstri izbiri naših omejenih virov.

Slika širjenja okužbe po svetu je tako zaskrbljujoča, da je STO dne 29. aprila sklenila razglasiti 5. stopnjo nevarnosti pandemijo, kar pomeni, da je bil zabeležen prenos virusa s človeka na človeka že vsaj v dveh delih sveta. Komisija vse čas tesno sodeluje s STO in ima redne stike z njo.

Moje službe so polno zaposlene z izvajanjem ukrepov, ki jih narekuje načrt pripravljenosti na gripo, da bi obvladali izzive sedanjega izbruha. Komisija je 24. aprila ustanovila operativni center in od takrat moje službe delujejo na neprekinjeni operativni ravni.

Komisija od sobote, 25. aprila, organizira redne dnevne sestanke omrežja za prenosljive bolezni držav članic in Odbora EU za zdravstveno varstvo. Na teh sestankih spremljamo epidemiološko situacijo in razpravljamo ter odločamo o ukrepih in ustreznih zakonodajnih aktih.

Razpravljamo tudi že o obveščanju javnosti o preprečevanju okužbe in informiranem odločanju o potovanjih, da bi lahko vse države članice glede tega delovale usklajeno, na podlagi strokovnih nasvetov ECDC ter v sodelovanju s STO. Odločili smo se podaljšati nadzor sezonskih oblik gripe, ki bi v običajnih okoliščinah prenehal v 20. tednu, da lahko odkrivamo tudi okužbe z novim virusom gripe.

Komisija je 30. aprila sprejela zakonsko obvezno opredelitev primera na podlagi zakonodaje EU o prenosljivih boleznih, svoj sklep pa je 1. maja tudi objavila v Uradnem listu.

Ker medicinski protiukrepi, kakršni so protivirusna zdravila in cepiva, pomenijo jedro odziva javnega zdravstva na to grožnjo, sem se v sredo, 29. aprila, sestala z evropskimi proizvajalci, ki so me seznanili z razvojem novih izdelkov, časovnimi načrti za nova cepiva in možnimi ukrepi, s katerimi bi lahko EU pospešila dobavo teh izdelkov. Z državami članicami preučujemo možnosti optimalne uporabe obstoječih zalog protivirusnih zdravil ob podpori usklajevalnih mehanizmov Odbora EU za zdravstveno varstvo.

Parlament lahko nadalje obvestim, da se je, na mojo zahtevo češkemu predsedstvu, dne 30. aprila sestal Svet ministrov za zdravje in sprejel vrsto zavezujočih sklepov, s katerimi je še enkrat potrdil potrebo po usklajenem odzivu na grožnjo nove gripe.

Svet je obnovil zakonske obveze držav članic glede usklajevanja nadzora in odzivov na zdravstvene grožnje ter soglašal, da omejevanje potovanj na prizadeta območja še ni utemeljen javno-zdravstveni odziv. Svet pa je tudi soglašal, da je nujno kakovostno obveščati javnost in omogočiti potnikom informirane odločitve.

Komisija zdaj preučuje okvirni načrt za nujno uvedbo sklepov Sveta ministrov za zdravje z dne 30. aprila. Med ukrepe spadajo razvoj cepiv, strategija cepljenja, smernice za najboljšo izrabo obstoječih zalog cepiv in protivirusnih zdravil, zaščitni in preventivni ukrepi ter sporočila in obveščanje javnosti.

Jasno je, da gospodarska in družbena povezanost Evrope koristi nam vsem. Te prednosti pa terjajo tudi odgovornost. To pomeni, da moramo delovati skupaj in sprejemati le tiste ukrepe, ki so utemeljeni z dejstvi in podatki. To je nujno, če nečemo, da bi zdravstvena kriza prerasla tudi v gospodarsko krizo. Ne smemo pa se pretirano osredotočati samo na neugodne vidike dogajanja. Po zaslugi priprav pod vodstvom Komisije po izbruhu ptičje gripe nekaj let nazaj ima zdaj EU vzpostavljene sisteme za skupen učinkovit odziv na to grožnjo.

Vem, da v zadnjem času, ob bližajočih se evropskih volitvah, Parlament razpravlja tudi o tem, kaj Evropa v resnici pomeni svojim državljanom. V teh težkih dneh po mojem vidimo določene stvari jasneje. Evropa pomeni solidarnost in skupen spopad z izzivom. Pomeni sodelovanje, izmenjavo informacij, znanja in zmogljivosti, tako da lahko ukrepamo skupaj na podlagi vsega razpoložljivega znanja. Pomeni inovativnost, saj raziskave, ki jih financira Evropa, omogočajo hitrejši prenos cepiv v proizvodnjo. Pomeni sposobnost, saj se lahko prek evropskih institucij vse države članice takoj in učinkovito odzovejo na skupno krizo. To prinaša državljanom Evropa.

Torej velja, da je stanje resno, res pa je tudi, da smo bolj kot kdajkoli pripravljeni na to grožnjo. In glede na odločnost ministrov za zdravje na sestanku prejšnji teden – prisotnih je bilo vseh sedemindvajset – zaupam v naše sposobnosti odzvati se na krizo v naslednjih tednih.

PRESEDSTVO: GOSPOD DOS SANTOS

podpredsednik

Antonios Trakatellis, v imenu skupine PPE-DE. – (EL) Gospod predsednik, komisarka, najprej se vam zahvaljujem za vaše izčrpne informacije in pozdravljam vaše dosedanje ukrepe. Rad bi vas opozoril na tri

osnovna vprašanja, ki ste jih omenili tudi vi in ki so po mojem mnenju pomembna pri našem odzivu na morebitno pandemijo.

Prvo vprašanje so naši načrti, ki so jih že obravnavali Svet, Evropska komisija in Parlament v zvezi s ptičjo gripo. Torej načrte imamo, in to v resnici prav dobre načrte, kljub nekaterim opustitvam, na katere so imeli strokovnjaki-specialisti pripombe. Zato bi rad vprašal, ali so bili načrti dopolnjeni, ali so jih države članice sprejele in ali so pripravljene na njihovo izvajanje, saj se tukaj za najpomembnejšega izkaže najšibkejši člen, in končno sem z veseljem slišal, da imamo pri vsej tej zgodbi z gripo usklajevanje, da ste pripravljeni na skupno usklajevanje s Centrom za preprečevanje in obvladovanje bolezni.

Drugo vprašanje, ki bi ga rad omenil, je vprašanje protivirusnih zdravil. Države članice morajo obvezno vzdrževati zadostne zaloge teh zdravil. Protivirusna zdravila se uporabljajo tudi pri zdravljenju, seveda pa so namenjena preventivi in zato bi potrebovali smernice, kajti zdravil ne gre uporabljati neurejeno, uporabljati jih je treba pravilno.

Tretje vprašanje, ki bi ga rad odprl, je to, da bi bilo dobro, če bi nam uspelo najti cepivo za novo gripo. Cepivo bo zelo pomembno in prepričan sem, da bi lahko ob danes razpoložljivih tehnikah podjetja tako cepivo napravila v treh do štirih mesecih. Zato vas prosim, da vplivate na podjetja, da se bodo res potrudila izdelati novo cepivo, saj bi to cepivo, skupaj s cepivom proti sezonski gripi, katerega uporabo ste, glede na dosedanje izsledke, upravičeno podaljšali za preprečevanje te gripe, pomenilo najbolj učinkovito prepreko morebitni pandemiji gripe.

Jules Maaten, v imenu skupine ALDE. – (NL) Gospod predsednik, zdi se, da pandemija gripe ni tako huda, kot smo pričakovali. Še enkrat smo imeli srečo, tako kot pri SARS –, ampak to ni zasluga nosilcev odločanja, gospod predsednik. Po odkritju grožnje nove gripe ob koncu tedna, so se dogovorili za nujni sestanek v četrtek – kar osebno razumem kot novo opredelitev pojma „nujno“. Nato pa niso sklenili nič kaj posebnega. Kaj bo, če bomo kdaj imeli resnično krizo?

Kaj se bo zgodilo v primeru „velikega napada“ – za katerega je Svetovna zdravstvena organizacija prepričana, da nas čaka in da lahko terja osem do deset milijonov življenj? Ministri so se sestali, da bi izmenjali informacije in sestavili načrte. Kakšna pa je kakovost načrtov in izmenjanih informacij? Kakšne ukrepe so sprejeli in ali so ukrepi v resnici usklajeni? Ali Komisija prejema vse potrebne informacije? O vsem tem dvomim. Vzemimo primer protivirusnih zdravil: kdo jih ima in kdo jih nima? Naprej, ali so ministri zdaj končno pripravljeni oblikovati evropsko zalogo za primere sile?

Sicer nisem prepričan, da je predlog Francije, naj se prepovedo vsi poleti v Mehiko, dober, sklep Sveta, naj se o potovanjih odloča vsak posameznik sam, pa se mi seveda zdi nor. Glede na naše odprte meje nima smisla, da ena država nekaj počne, če tega ne počne kaka druga. Države bi morale odločitve sprejemati skupaj. Edina rešitev je pooblastiti Komisijo za nujne ukrepe te vrste. Vi, komisarka, bi morali imeti po pooblastilu Sveta možnost v 24 urah sprejeti nujne ukrepe glede karantene, razkuževanja na letališčih ter omejitev potovanj.

Torej ne kažem s prstom na Komisijo. Komisarka, vi in vaši sodelavci ste ravnali pravilno. Kje pa je bil Svet? Ozremo se naokrog po pregovornem prašnem mehiškem trgu in tam, na soncu, ob postajališču, sedi Svet. Stečemo proti njemu in vzklikamo „gripa, gripa!“; sombrero se počasi dvigne in Svet nam odgovori „*mañana mañana*“ ter se vrne k svoji siesti. Težko je karkoli doseči s takim Svetom.

Bart Staes, v imenu skupine Verts/ALE. – (NL) Gospod predsednik, gospe in gospodje, rad bi se pridružil kolegom, ki so se vam, komisarka, že zahvalili za vaše izčrpne informacije. Strinjam pa se z gospodom Trakatellisom in gospodom Maatenom. V naši zbornici smo imeli junija 2006 obširno razpravo. Sprejeli smo resolucijo, pri katere sestavljanju smo se v Odboru za okolje, javno zdravje in varnost hrane zelo potrudili. Še enkrat sem prebral takratno resolucijo in podobno kot gospod Trakatellis se bojim, da ima sedanji pristop vrsto vrzeli in slabosti.

Takrat smo močno priporočili izmenjavo informacij in konstruktivno sodelovanje med državami članicami, ob usklajevalni vlogi Komisije in konstruktivnem sodelovanju Evropskega centra za preprečevanje in obvladovanje bolezni. Vsakdo, ki si danes ogleda stanje – in gospod Maaten je to odločno poudaril – lahko vidi, da imamo izredno veliko vrzeli in da se stvari odvijajo neverjetno počasi.

Kar se tiče zaloge protivirusnih zdravil, ste nam pred dnevi vi sami povedali, da zaloge zadoščajo za 16 % prebivalstva, po naši zahtevi pa bi morala zaloga zadostovati za 30 % prebivalstva. Stvari so torej nezadostne,

če sploh ne omenjamo izmenjave informacij o naravi virusa. Izmenjava informacij je nujna, saj cepiva ni mogoče razviti, če ne poznamo narave virusa.

Raziskovalci, s katerimi sem govoril v zadnjih dneh, pravijo, da nimajo nikakršnih podatkov in da ne morejo priti do njih. Informacije o naravi virusa se skriva, označene so za zaupne. Imamo polno raziskovalnih institutov, ki pa ne morejo opravljati svojega dela. Nekaj je treba ukreniti. Tega ne smemo dopuščati, saj je grožnja prevelika.

Urszula Krupa, v imenu skupine IND/DEM. – (PL) Gospod predsednik, ko govorimo o grožnji, ki jo predstavlja virus gripe, bi rada navedla nekaj mnenj uporabnikov interneta, s katerimi so se odzvali na paniko v medijih, ki so jo še dodatno spodbudile pripombe Svetovne zdravstvene organizacije. Pravijo, da je za histerijo v medijih kriva želja, da bi se znebili zalog cepiv in neučinkovitega zdravila Tamiflu, ki zasedajo prostor na skladiščnih policah farmacevtskih podjetij, in da gre za poskus odvrnitve pozornosti od svetovne krize.

Take reakcije javnosti niso le izraz nezaupanja v oblast, pač pa lahko tudi povzročijo, da ljudje ne bodo upoštevali niti resnične grožnje pandemije v prihodnosti. Menim, da bi bilo bolj razsodno, če bi informacije o nevarnosti pandemije gripe ali kake druge bolezni objavljali šele po nekaj daljšem opazovanju primerov bolezni in natančni preiskavi virusa ter njegovega delovanja. Tako ne bi objavljali pomanjkljivih informacij, ne bi povzročali panike in na primer pokolov prašičev, o katerih slišimo.

Irena Belohorská (NI). – (SK) Komisarka, tudi jaz bi se vam rada zahvalila za vaš aktiven in takojšen odziv na obravnavani problem. Zaradi globalizacije in množičnih potovanj turistov, popotnikov in običajnih ljudi danes na svetu ni več kraja, kjer se bolezen ne bi mogla pojaviti. To je očitno že iz tega, kje vse so odkrili primere bolezni, od Mehike do Nove Zelandije, Avstralije, Evrope in Afrike.

Kljub subsidiarnosti zdravstva nalezljive bolezni ne priznavajo nobenih meja, zato moramo ukrepati skupaj. Rešitve niso mogoče v mejah posamezne države. Čas je za solidarnost. Slovaška je ustrezno pripravljena tudi na možnost razširitve gripe v večjo epidemijo, verjetno na podlagi izkušenj s ptičjo gripo pred nekaj leti. V državnih rezervah imamo 700 tisoč odmerkov zdravila Tamiflu za 5 milijonov prebivalcev, lahko pa rečem, da je tudi prebivalstvo nedvomno dobro pripravljeno, verjetno tudi na podlagi izkušenj z grožnjo ptičje gripe.

V primeru epidemije je nujno dobro obveščati prebivalstvo, saj vsako praznino pri informiranju neogibno preplavijo napačne informacije in govorice. To lahko vidimo pri številnih afriških državah, na primer pri Egiptu, kjer je grožnja gripe, združena z napačno predstavo, da bolezen širijo prašiči, povzročila pokol 300 do 400 tisoč prašičev. Svojo solidarnost pa bi lahko pokazali tudi na kak drug način, kajti doslej so potovalne agencije počitnikovanje v teh deželah, danes pa ljudje potujejo tja le, če morajo. Glede na to, da imamo Eurolat, bi morali razmisliti tudi o podpori Mehiki, kjer bo BDP zaradi gripe po napovedih upadel za 4 – 5 %.

Cristina Gutiérrez-Cortines (PPE-DE). – (ES) Gospod predsednik, rada bi poudarila, da moramo državljanom pošiljati realistična sporočila, za kar si prizadeva tudi komisarka.

Znanost je mnogo bolj pripravljena na spopad s to pandemijo kot pred štirimi leti, kar je razvidno tudi iz majhnega števila smrtnih žrtev. Precej več je znanega o primerih bolezni pri ptičih in pri ljudeh ter o poteku prenosov pri sedanjih prašičji gripi. Precej več vemo o rešitvah, zato sem prepričana, da moramo zaupati raziskavam, spodbujati raziskave in zahtevati mnogo več raziskav cepiv, kot je rekel tudi gospod Trakatellis.

Vemo tudi, da je družba mnogo bolj pripravljena kot pred časom, po zaslugi izkušenj in organizacijskih prizadevanj v vseh državah, zlasti v evropskih državah, za preprečevanje nadaljnjega širjenja, za zagotovitev zalog zdravil in za zagotovitev celovitega varstva državljanom.

Skrbi pa me, da državljanom ne zagotavljamo dovolj informacij. Če si ogledamo tisk, vidimo, da 90 % – ali celo več – člankov govori predvsem o upadanju gostote okužb, zelo malo pa jih govori o tem, kako bi morali ravnati državljani.

Verjamem, da je potrebno veliko več obveščanja. Menim tudi, da je potrebnega veliko več političnega dela z državljani. Naj za primer navedem, da me osuplja dejstvo, da se niti eden od članov Skupine socialdemokratov v Evropskem parlamentu ne udeležuje te razprave, da so vsi njihovi sedeži prazni in da nihče ni prosil za besedo, pri zadevi, ki zadeva vse stranke brez razlike in vse vlade držav.

Rada bi poudarila tudi, da lahko pomagamo tudi drugim državam, kot je rekla že govornica pred menoj. Ponuditi moramo svojo pomoč vsem državam, ki nimajo možnosti, podlage ali zmogljivosti, da bi same pomagale vsem svojim državljanom.

Torej mora priti na plan Evropa solidarnosti, prav tako pa tudi Evropa komunikacije.

Françoise Grossetête (PPE-DE). – (FR) Gospod predsednik, komisarki bi rada izrazila svojo skrb. Videti je, da se je širjenje virusa umirilo v Mehiki, v Evropi in drugod, in prav danes sem po radiu slišala komentar, po katerem naj bi šli pri tej zadevi predaleč in povzročili našim državljanom nepotrebne skrbi.

Kar je mene tiče, komisarka, me ne skrbi to, kaj se dogaja zdaj, pač pa, kaj se bo zgodilo oktobra, ob nastopu zime. Znano je, da virusi ne marajo visokih temperatur. Nevarnost se je torej zdaj potuhnila, izbruhnila pa bo spet pred zimo – oktobra in novembra.

Zato bi radi vedeli, komisarka, kaj točno delate, da bi bili popolnoma pripravljeni na spopad z virusom, ki se bo verjetno razvil, morda v tem času celo nekajkrat mutiral. Slišimo, da je treba izdelati cepivo, ampak, ali je gotovo, da bodo cepiva, ki jih bodo razvili, primerna za vse vrste gripe?

To so vprašanja, ki si jih zastavljam. Skrbi me naslednja zima. Torej je potrebna komunikacija, državljanom moramo razložiti, da se morajo ne glede na to, kaj se bo dogajalo, paziti in biti previdni. Ali bi morda lahko, komisarka, razdelili državljanom kak kratek vodnik z nasveti, kako prilagoditi svoje navade in obnašanje?

Paul Rübig (PPE-DE). – (DE) Gospod predsednik, komisarka, zanima me, ali so na voljo kakšne statistike v zvezi z obraznimi maskami. Koliko mask je na voljo v Evropi, kolikšne količine bi lahko izdelali ob izbruhu bolezni take vrste? Enako vprašanje velja seveda tudi za razpoložljiva zdravila. Ali imamo kak pregled, koliko zalog zdravil ima Evropa danes in koliko bi jih lahko izdelali ob izbruhu. Ali mislite, da bi bilo mogoče zdravnike obveščati v vseh 23 uradnih jezikih Evropske unije, kar bi zagotovilo hitro in učinkovito širjenje informacij?

Adamos Adamou (GUE/NGL). – (EL) Gospod predsednik, komisarka, najprej hvala za vašo celovito in podrobno predstavitev. Bil sem poročevalec Evropskega parlamenta pri pripravah 27 držav članic na spoprijem s ptičjo gripo. Takrat smo skupaj z uradom Komisije ugotovili, da nekatere države članice zaostajajo za drugimi, predvsem glede zalog protivirusnih zdravil. Rad bi vas vprašal, ali to danes še velja ali ne, kar bi pomenilo, da so države članice zdaj bolje pripravljene.

Prav tako bi vas rad prosil, da ukrenete kaj v zvezi z množičnimi mediji in neuradnimi govoricami, ki krožijo po Evropski uniji in povzročajo paniko med državljani. Menim, da je to tudi odgovornost držav članic in da bi verjetno vaš urad moral izdati priporočila v tem smislu.

Horst Schnellhardt (PPE-DE). – (DE) Gospod predsednik, komisarka, hvala za vaš obisk zasedanja in hiter odziv na naše vabilo. Če primerjam sedanje razmere in razmere ob ptičji gripi, sem – tudi kot nasploh nepotrpežljiv poslanec – zelo zadovoljen z ravnanjem Evropske unije, STO, pa tudi samih držav članic.

Nekateri poslanci pravijo, da imamo premalo informacij in podatkov. V Nemčiji so mi, vsaj po mojem mnenju, zagotovili dovolj informacij in navodil, kako naj ravnam. Prav tako se mi zdi, da ni prav, da bi morala biti Evropa odgovorna vedno in za vse. Za podatke in informiranje so odgovorne države članice. Ob tej priložnosti bi jih morali opomniti na izpolnjevanje obveznosti pri zagotavljanju podatkov. Večkrat sem tudi slišal o določenih pomanjkljivostih, zlasti v zvezi z zalogami cepiv. Zanima me, ali je to res, ali so države članice v resnici pripravljene odstopati cepiva ena drugi in so se o tem tudi dogovorile, ali pa jih vsaka od njih hrani izključno za uporabo na svojem ozemlju. Potem bi bili enako obveščeni kot sama Komisija. Rad bi izrazil hvaležnost za vaše hitro in odlično delo. Čestitke!

Predsednik. – S tem je postopek „catch-the-eye“ zaključen.

Preden dam besedo komisarki, bi se ji tudi jaz rad zahvalil za njen uvodni govor. Rad bi se ji tudi vnaprej zahvalil za vse podatke in informacije, ki nam jih bo v kratkem posredovala o tej izjemno pomembni in aktualni temi. To kaže, da se Evropska unija in države članice lotevajo razmer na zelo pozitiven način in v tesnem sodelovanju z ljudmi.

Androulla Vassiliou, članica Komisije. – Gospod predsednik, spoštovanim poslancem se zahvaljujem za njihove prispevke. Zame je zelo pomembno slišati vašo stališča o tej zelo pomembni zadevi.

Najprej bi vam rada zagotovila, da vse naše strukture za obvladovanje zdravstvenih groženj takega obsega delujejo dobro in da uporabljamo vsa predvidena orodja.

Kot sem rekla že v uvodni izjavi, smo od 25. aprila dnevno v tesnih stikih z vsemi državami članicami in države nam zagotavljajo, da uspešno uveljavljajo vsa naša navodila in smernice. Ob upoštevanju izkušenj s sedanjo krizo pa neprestano posodabljammo naše strukture in orodja, kar je seveda logično, kajti morebitne pomanjkljivosti v kakršni koli strukturi je mogoče ugotoviti le v realnih kriznih razmerah.

Vrsta govornikov je omenila protivirusna zdravila. Kot veste, se je moj predhodnik skušal z ministri za zdravje o vodenju zalog zdravil na ravni EU, vendar na žalost ministri usklajevanja zalog niso želeli prepustiti Evropski uniji. O isti zadevi smo razpravljali tudi lani v Angersu, pod francoskim predsedstvom, vendar so ministri za zdravje tudi ob tej priložnosti vztrajali na tem, da se lahko vsaka država članica po lastni presoji odloča, kolikšne zaloge želi imeti. Vemo, da so razlike glede zalog med državami znatne in to nas zelo skrbi.

Glede na sklepe, ki so jih sprejeli ministri za zdravje 30. aprila 2009, pa smo se odločili, da bo Komisija tesno sodelovala z državami članicami in da bomo v primeru, če bo katera od držav potrebovala pomoč, v duhu solidarnosti pozvali k pomoči druge države ter poskusili potrebe držav članic usklajevati.

Kar se tiče novega cepiva, sem, kot sem že povedala, se sestala s proizvajalci in podrobno smo obravnavali potrebe po novih protivirusnih zdravilih ter novem cepivu. Upamo, da bomo do 11. maja 2009 zbrali izhodiščne kulture, da jih bomo lahko predali industriji za izdelavo novega cepiva. Ne morem napovedati, kdaj bo cepivo pripravljeno, saj je to odvisno od učinkovitosti kulture, ocenjujemo pa, da bo za to potrebnih 8 do 12 tednov.

Na vprašanje gospe Grossetête lahko povem, da soglašam z njo, da moramo ostati čuječi, da se bomo lahko ustrezno odzvali, če bo potrebno, prav gotovo po koncu poletja, upam pa, da bomo z novim cepivom lahko zadovoljili potrebe naših državljanov.

Rada bi ponovila, da je stanje resno, da pa ne smemo dopustiti panike. Soglašam z gospodom Adamoujem, da bi morali v teh razmerah vsi ravnati razumno in realistično – panika ne pomaga nikomur.

Predsednik. Razprava je zaključena.

16. Enako obravnavanje moških in žensk, ki opravljajo samostojno dejavnost - Noseče delavke (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je skupna razprava o:

- poročilu (A6-0258/2009) gospe Lulling v imenu Odbora za pravice žensk in enakost spolov o predlogu direktive Evropskega parlamenta in Sveta o uporabi načela enakega obravnavanja moških in žensk, ki opravljajo samostojno dejavnost, in o razveljavitvi Direktive 86/613/EGS [KOM(2008)0636 – C6-0341/2008 – 2008/0192(COD)],

- poročilu (A6-0267/2009) gospe Estrela v imenu Odbora za pravice žensk in enakost spolov o predlogu direktive Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Direktive Sveta 92/85/EGS o uvedbi ukrepov za spodbujanje izboljšav na področju varnosti in zdravja pri delu nosečih delavk in delavk, ki so pred kratkim rodile ali dojijo [KOM(2008)0637 – C6-0340/2008 – 2008/0193(COD)].

Astrid Lulling, poročevalka. – (FR) Gospod predsednik, 22 let po glasovanju o besedilu, katerega namen je bil že takrat zagotoviti enako obravnavanje moških in žensk, ki opravljajo samostojno dejavnost, in njihovih zakoncev, ki jim pri tem pomagajo, je Komisija končno predstavila predlog, ki naj nadomesti neučinkovito in zastarelo besedilo iz leta 1986, pri tem pa je uporabila čvrstejšo pravno podlago.

Najprej bi rada omenila glavno izboljšavo, namreč, države članice ne smejo več prepovedovati ustanavljanja družbe med zakoncema ali življenjskima partnerjema. To je učinkovit pristop k izboljšanju položaja zakoncev oziroma partnerjev, ki samozaposlenemu pomagajo pri izvajanju dejavnosti, to je milijonov nevidnih delavcev v kmetijstvu, obrti, trgovini, MSP in svobodnih poklicih. Njihov položaj vzbuja Evropskemu parlamentu skrbi že od devetdesetih let.

Na žalost ima predlog Komisije še vedno bistveno šibko točko: socialno varnost zakoncev oziroma življenjskih partnerjev, ki pomagajo pri izvajanju dejavnosti. Izkušnje kažejo, da se zakonci, ki pomagajo pri izvajanju dejavnosti, v veliki meri ne prijavljajo v sistem socialnega zavarovanja, če morajo za to poskrbeti sami. Nihče

od njih se ne zaveda, da lahko ob ločitvi, četudi pogosto po več kot 20 letih zakona in dela v družinskem podjetju, ostanejo brez vseh pravic iz socialnega zavarovanja, še zlasti pokojninskega zavarovanja.

Želimo ohraniti dosedanje določbo o priznavanju dela zakoncev pri določanju odškodnine, še posebej v primeru ločitve, ki privede zakonca, ki je leta pomagal v družinskem podjetju, v negotov materialni položaj.

In nazadnje, glede varstva med nosečnostjo in materinstvom smo našli obrazec, ki najbolje ustreza posebnim okoliščinam samozaposlenih delavk in partnerk, ki pomagajo pri izvajanju dejavnosti. Imeti morajo pravico do porodniškega dopusta, katerega trajanje izberejo same, seveda pa skupno trajanje ne sme presežati zgornje meje, ki jo določa Direktiva o delavkah.

To so spremembe, ki se nam zdijo najpomembnejše, da ne bi samo izdali še ene razvodenele direktive, ki ne bi zagotovila enakega obravnavanja moških in žensk na tem področju.

Obveščeni smo bili o ducatu spremembe, ki jih je vložil gospod Cocilovo v imenu Skupine Zaveznitva liberalcev in demokratov za Evropo in zadevajo opredelitev pojma zakonca in življenjskega partnerja, ki pomaga pri izvajanju dejavnosti. Rahlo sem presenečena, kajti v Odboru za pravice žensk in enakost spolov smo – in tu govorim o vseh skupinah – se dogovorili, da bomo upoštevali opredelitve iz predloga Komisije, ki so pravno ustrezne in sprejemljive za vse, namreč, da za zakonce, ki pomagajo pri izvajanju dejavnosti, štejejo tudi življenjski partnerji samozaposlenih delavcev, če nacionalna zakonodaja priznava tako partnerstvo.

Ta opredelitev je jasna in natančna. Čemu predlagati ohlapne in pravno neustrezne spremembe? Pozivam Skupino ALDE, naj te spremembe umakne. Skleпам, da je prišlo do nesporazuma med poročevalcem v senci iz te skupine in gospodom Cocilovom. Trenutno skušam to rešiti.

Odbor za pravice žensk in enakost spolov je žal sprejel še eno poročilo, ki vsebuje 74 sprememb, od katerih pa večina nima neposredne zveze z izhodiščnimi ciljem predloga Komisije, namreč, okrepiti podlago za varstvo med nosečnostjo in materinstvom prek izboljšanja zdravstvenih in varnostnih pogojev za noseče delavke in delavke, ki so pred kratkim rodile ali dojijo.

Rada bi pojasnila, da ta direktiva ne zadeva samozaposlenih delavk, zakonskih žena ali življenjskih partnerk, ki pomagajo samozaposlenim delavcem pri izvajanju dejavnosti. Njihov posebni položaj bomo preučili v okviru nove direktive o enakem obravnavanju moških in žensk, ki opravljajo samostojno dejavnost, ki bo tudi predmet poročila.^(k)

(Predsednik je prekinil govornico)

Edite Estrela, poročevalka. – (PT) Gospod predsednik, komisar, gospe in gospodje, najprej bi se rada zahvalila: poročevalcem v senci, pripravljavcema mnenj Odbora za zaposlovanje in socialne zadeve in Odbora za pravne zadeve, sekretariatu Odbora za pravice žensk in enakost spolov in Skupini socialdemokratov v Evropskem parlamentu, socialnim partnerjem, nevladnim organizacijam, strokovnjakom, ki so sodelovali na javni obravnavi v Bruslju in v Lizboni, predstavnikom Komisije in Sveta ter svojim pomočnikom. Vsem se zahvaljujem za podporo in predloge.

Predlogi v mojem poročilu so tako rezultat visoko participativnega postopka in številnih delovnih srečanj z vsemi, ki želijo Evropsko unijo opremiti z direktivo o porodniškem dopustu, primerno našemu času. Glavni cilji sprememb, ki jih predlagam, so: prvič, uvrstiti pravice delavk med nosečnostjo, po porodu in med dojenjem, drugič, prispevati k večji uglašenosti poklicnega, družinskega in zasebnega življenja, in tretjič, pomagati Evropejcem, ki si želijo otrok, to željo uresničiti, s tem pa povečati število rojstev.

Zato predlagam podaljšanje zaščite pred odpustom na 12 mesecev, odpravo obveznega nočnega dela ali nadurnega dela, če delavka tako želi, in skrajšanje delavnika za dve uri za dojenje, brez krčenja kakršnih koli pravic. Najizvirnejši predlog, v primerjavi s predlogom Komisije, pa se nanaša na očetovski dopust. Zakonodajna Skupnost mora uveljaviti načelo deljenega dopusta, s čimer bo spodbudila pravičnejšo porazdelitev zasebnih in družinskih odgovornosti med moškimi in ženskami, s tem pa prispevala h kakovosti življenja in dobremu počutju otrok. Očetje morajo sprejeti družinske odgovornosti že od rojstva oziroma posvojitve otroka naprej. Boriti se moramo tudi proti gospodarskim, socialnim in kulturnim predsodkom v zvezi s pravico do očetovskega dopusta in spreminjati uveljavljeno miselnost.

Medtem ko na primer na Švedskem oče, ki ne sodeluje pri starševskem dopustu, velja v očeh družbe za slabega starša, velja v državah južne Evrope nasprotno: delodajalci in sodelavci pritiskajo na očete, naj ne izkoristijo očetovskega dopusta, čeprav jim ta po zakonu pripada. Zato predlagam, naj bo dvotedenski starševski dopust obvezen in neprenosljiv, ob 100 % nadomestilu plače ter brez posledic na pravice iz dela.

Izkazalo se je, da je delitev družinskih odgovornosti med moškimi in ženskami prvi korak k temeljni uglasitvi družinskega in poklicnega življenja. Ob izenačenih pravicah žensk in moških glede poklicne kariere namreč ne moremo pričakovati, da bodo ženske zunaj doma opravljale enako delo kot moški, doma pa še trikrat toliko dela.

Družinsko življenje je eden od razlogov za večji delež nezaposlenih med ženskami kot med moškimi. Nadalje je običajno vprašanje med razgovorom s kandidatkami za zaposlitev, ali se nameravajo poročiti ali imeti otroke. To pomeni nadzor nad osebnim življenjem žensk, in če ne zatajijo svoje naravne želje po materinstvu, tvegajo izločitev iz izbora. Ne moremo dopustiti, da bi za delodajalce oziroma za gospodarstvo veljalo materinstvo za težavo. Nasprotno, materinstvo je usluga družbi, saj nam omogoča omiliti problem majhnega števila rojstev in staranja prebivalstva, ob tem pa tudi zagotavlja trajnost sistema socialnega varstva.

Zato ni sprejemljivo, da se ženske kaznuje, ker so matere. V resnici pa pogosto ne morejo napredovati v karieri, niso deležne običajnih dodatkov na delovno uspešnost ali udeležene pri dobičku, sprejemati morajo podrejena dela in dela, ki nudijo manj poklicnega zadovoljstva. To stanje moramo spremeniti.

Vladimír Špidla, član Komisije. – (CS) Gospod predsednik, spoštovani poslanke in poslanci, na začetku bi se želel zahvaliti gospe Estrela in gospe Lulling za njuni poročili. Cenim njuno delo in podporo, ki jo je izrazil Evropski parlament predlogom Komisije v okviru svežnja ukrepov za uglasitev družinskega in poklicnega življenja, sprejetih lansko jesen.

Kot veste, je uskladitev delovnega, družinskega in osebnega življenja ena od prednostnih nalog načrta Komisije o enakosti med spoloma. Proces spodbujanja politik v zvezi s temi vprašanji je ključnega pomena za večje vključevanje žensk na trg dela in za obvladovanje težav, povezanih s spreminjanjem oblik družine in staranjem prebivalstva, ter za spodbujanje enakega obravnavanja moških in žensk. V tem smislu menim, da so izboljšave zakonodaje na področju porodniškega in starševskega dopusta potrebne. Podobno je nujno izboljšati tudi položaj žensk, ki opravljajo samostojne dejavnosti.

Vesel sem doseženega napredka pri obeh zakonodajnih predlogih Komisije. Vesel sem tudi uspeha pogajanj o starševskem dopustu med socialnimi partnerji. Upam, da bom lahko že pred poletnimi počitnicami predložil uradni predlog, s katerim bo doseženi dogovor postal zavezujoč. Rad bi na kratko omenil cilje Komisije pri spreminjanju direktive o porodniškem dopustu, ki so: zagotoviti visoko raven zaščite zdravja in varnosti za matere, spodbuditi ženske, naj imajo toliko otrok, kot si jih same želijo, in okrepiti vključevanje žensk na trg dela. V tem smislu je bil namen predloga Komisije predvsem podaljšati porodniški dopust s 14 na 18 tednov, zvišati porodniška nadomestila, kar bi ženskam omogočilo finančno varnost, ko prekinejo delo in skrbijo za otroka, in zagotoviti ženskam širše možnosti pri urejanju porodniškega dopusta in delovnih pogojev ob vrnitvi na delo. Zavedam se težavnosti iskanja ravnotežja med zviševanjem ravni zaščite ter ekonomsko sprejemljivostjo dodatnih ukrepov za delodajalce in države članice.

Gospod predsednik, spoštovani poslanke in poslanci, Komisija pozdravlja številne spremembe, ki jih je predložil Parlament in ki bodo pripomogle k okrepitvi oziroma razjasnitvi osnutka. Med te spremembe spadajo: sprememba 11 o demografskih spremembah, sprememba 25, ki poudarja potrebo po boljši uskladitvi poklicnega in družinskega življenja, sprememba 50 o spodbujanju držav članic k ureditvi možnosti skrajšanega delovnega časa, sprememba 35 o neobveznem porodniškem dopustu pred porodom, sprememba 53 o pravici žensk do zvišanja plače med porodniškim dopustom ter sprememba 56 o pokojninskih pravicah. Komisija je pripravljena sprejeti tudi vrsto drugih sprememb, bodisi načelno, bodisi v celoti.

Pozdravljam tudi spremembo, po kateri bi se lahko pod določenimi pogoji starševski dopust štel za porodniški dopust. Taka ureditev bi omogočila upoštevati razlike med državami članicami, ugodila pa bi tudi zahtevam držav članic, ki imajo razvitejšje sisteme dopustov iz družinskih razlogov, na primer skandinavskih držav. Vendar pa ne bi želel, da bi bila revizija Direktive 92/85/EGS izrabljena kot priložnost za vključevanje tematik, ki bi jih morali obravnavati drugje. Po mojem mnenju bi to spodkopalo cilje predloga Komisije, med katere spadata predvsem, prvič, okrepitev zaščite mater, in drugič, spodbujanje vključevanja žensk na trg dela.

S tega vidika – čeprav v celoti podpiram vaše predloge o uvedbi starševskega dopusta – menim, da ta direktiva, usmerjena v zaščito mater, ni primeren instrument za omenjene cilje. Komisija zato zavrača spremembe, povezane s starševskim dopustom. Ne glede na to Komisija meni, da bo treba to vprašanje v prihodnosti obravnavati in doseči dokončni sporazum o starševskem dopustu med evropskimi socialnimi partnerji.

Vesel sem tudi zahteve Parlamenta, naj se dopust uvede tudi ob posvojitvi otroka (spremembe 44). Zamisel je razumna, vendar tudi v tem primeru menim, da revizija Direktive 92/85/EGS ni pravi način za urejanje tega vprašanja. Zavedati se moramo, da je položaj matere, ki posvoji otroka, drugačen. Vendar, enako kot

pri starševskem dopustu, Komisija meni, da bo treba vprašanje obravnavati v prihodnosti, in sicer v povezavi s starševskim dopustom.

Gospod predsednik, spoštovani poslanke in poslanci, Komisija pozdravlja vaš predlog 20-tedenskega porodniškega dopusta. Ta predlog je v skladu z logiko predloga Komisije, ki predvideva, v nekaterih primerih, odobritev porodniškega dopusta, daljšega od 18 tednov. Nujno pa je pojasniti učinke tega podaljšanja na druge določbe iz predloga Komisije. Kar se tiče dojenja, bi ženske ob 18-tedenskem porodniškem dopustu imele dovolj časa za dojenje in ne bi bilo treba prilagajati njihovega delovnega časa. V takih okoliščinah ne bi podprl uvedbe zakonske obveze prilagajanja delovnega časa pri doječih ženskah. Namesto tega bi raje pozval države članice, naj preučijo možnosti drugih ukrepov, s katerimi bi omogočile ženskam dojenje tudi po 18 tednih porodniškega dopusta. Podobno v zvezi z nadomestili med porodniškim dopustom predlog Komisije uvaja načelo nadomestila v polni višini plače. V resnici so številne države članice to načelo že uveljavile. Predlog Komisije dopušča, da države članice določijo zgornjo mejo teh nadomestil. Komisija ni naklonjena predlogu Parlamenta, naj nadomestilo v polni višini plače velja za določeno obdobje, za preostanek porodniškega dopusta pa naj se uvede najvišji znesek, saj bi to odvrčalo matere od polne izrabe porodniškega dopusta. Zato Komisija ne priporoča sprejema teh sprememb.

Komisija tudi meni, da nekatere spremembe pomenijo bodisi razvodenitev predloga, uvajajo preveč podrobnosti ali presegajo področje veljavnosti direktive. To velja na primer za spremembo 30 o pravici do zavrnitve nočnega dela. Menim, da bi morale imeti nosečnice ali doječe matere imeti pravico zavrniti nočno delo kadar koli, ne da bi jim bilo treba navajati razloge za zavrnitev. Enako velja za vprašanje sankcij. Glede tega je stališče Komisije, da je pomembno predpisati, da nadomestilo ne sme biti omejeno z nikakršno zgornjo mejo na ravni nacionalne zakonodaje. To pomembno načelo je uveljavilo Sodišče Evropskih skupnosti. Zato Komisija ne more sprejeti spremembe 68.

Gospod predsednik, spoštovani poslanke in poslanci, zdaj bi se rad nekoliko podrobneje posvetil poročilu gospe Lulling. Najprej naj poudarim pomen, ki ga Komisija pripisuje temu predlogu. Dejansko je nujno izboljšati razmere, kar se tiče enakega obravnavanja moških in žensk, ki opravljajo samostojno dejavnost, saj je delež žensk na tem področju premajhen, in sicer zgolj ena tretjina v Evropski uniji. Prav tako je nujno izboljšati položaj zakoncev, ki pomagajo pri izvajanju dejavnosti. Ne smemo se sprijazniti s sedanjim stanjem, v katerem ljudje, ki redno sodelujejo v poslovanju družinskega podjetja, ne uživajo nikakršnega socialnega varstva.

Veseli me, da se mnenja Parlamenta in Komisije pretežno ujemajo. Zato lahko Komisija (v celoti ali v načelu) sprejme znatno večino sprememb, ki jih je predstavila poročevalka: predvsem spremembo 15 o porodniškem dopustu za ženske, ki opravljajo samostojno dejavnost, in spremembo 18, katere namen je ponovna uvedba člena 7 Direktive 86/613/EGS o priznavanju dela zakoncev, ki pomagajo pri izvajanju dejavnosti. Tudi številne druge spremembe lahko Komisija sprejme v celoti ali v načelu. Spremembe večinoma razjasnjujejo predlog Komisije, torej je njihov cilj večja pravna določnost.

Rad bi pa vseeno opozoril, da Komisija ne more sprejeti spremembe 14 o socialni zaščiti zakoncev, ki pomagajo pri izvajanju dejavnosti. Zavedam se, da je ta vidik za Evropski parlament pomemben. Sprememba sama pa odpira določene probleme. Prvič in predvsem pomeni prostovoljni pristop oz predloga Komisije bistveno izboljšanje v primerjavi s sedanjim položajem. Predlog Komisije določa – in to pomeni zakonsko predpisano obveznost držav članic – da mora biti zakoncem, ki pomagajo pri izvajanju dejavnosti, na zahtevo priznana enaka raven zaščite, kot jo uživajo osebe, ki opravljajo samostojno dejavnost. Obvezna vključitev zakoncev, ki pomagajo pri izvajanju dejavnosti, v sistem socialnega varstva bi imela tudi pomembne finančne učinke. V sedanjem času krize bi si morali prizadevati, da podjetjem, zlasti malim družinskim podjetjem, ne bi proti njihovi volji nalagali dodatnih finančnih obremenitev. Zato menim, da bi morali zakoncem, ki pomagajo pri izvajanju dejavnosti, ponuditi možnost izbire. Nadalje bi ta sprememba hudo zapletla možnosti za soglasje Sveta.

Za zaključek bi rad še povedal, da je Komisija Parlamentu posredovala svoja stališča o spremembah obeh zakonodajnih predlogov tudi v pisni obliki in ta stališča bodo priložena zapisniku plenarne seje.

Joel Hasse Ferreira, namestnik pripravljalke mnenja Odbora za zaposlovanje in socialne zadeve. – (PT) Gospa Madeira je skušala zagotoviti resnično enakost nosečih delavk in žensk v rodni dobi pri dostopu na trg dela in ohranjanju mesta na njem. Gospe in gospodje, ženske so pogosto soočene z izbiro med poklicnim življenjem in družinskim življenjem, zlasti v zvezi z materinstvom, to pa jim krati občutek popolne osebnosti v smislu fizičnega in psihičnega zdravja. Zato moramo sprejeti rešitve, ki ne bodo ogrožale pravic in zaščite žensk, v skladu z evropskim socialnim modelom. V to ureditve bi radi vključili tudi starševski dopust, za katerega pa, kot smo videli, se Komisija ni odločila.

Komisar, kdor koli je odsoten z dela 18 tednov, potrebuje ob ponovnem nastopu dela posebno usposabljanje, da lahko ohrani normalne možnosti za nadaljnji razvoj poklicne kariere in da ni dvojno kaznovan v poklicnem življenju. Zato moramo zagotoviti naslednje: delovna mesta je treba zaščititi za 12 mesecev, da si lahko ženske ob vrnitvi na delo preuredijo domače življenje, da opravijo ponovno usposabljanje in si spet pridobijo delovno rutino. Podaljšanje s šestih na dvanajst mesecev je preprosto rešitev po meri zdrave pameti. Nujno je, da vsaka država članica zakonsko uredi pravice žensk, ki opravljajo samostojno dejavnost, in to je jasen politični znak, kaj pričakujemo od Komisije.

Gospod predsednik, komisar, gospe in gospodje, prilagoditev delovnega časa po rojstvu otroka ne bi smela biti izključna pravica žensk, saj bi moral imeti pravico zahtevati tako prilagoditev od delodajalca tudi zakonec, partner oziroma drugi starš. Ta predlog je zelo pomemben in njegovo uveljavljanje morajo v državah članicah spremljati regulativni organi. Gospe in gospodje, prepričani smo, da je tak pristop bolj usklajen z evropskim socialnim modelom, ki ga želimo uveljaviti. Vprašanje ne zadeva le žensk, zadeva tudi družbo.

Luigi Cocilovo, pripravljavec mnenja Odbora za zaposlovanje in socialne zadeve. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, da nam prihranim čas, naj že na začetku povem, da v bistvu soglašam s sliko, ki nam jo je podala gospa Lulling, ki je pripravila poročilo v imenu osnovnega odbora.

Predmet poročila je „enako obravnavanje moških in žensk, ki opravljajo samostojno dejavnost“. Odbor za zaposlovanje in socialne zadeve je sprejel več sprememb, ki sem jih predložil v imenu naše skupine. Menim, da lahko nekatere od njih umaknemo, saj se prekrivajo s spremembami, ki jih je sprejel osnovni odbor.

Tudi mi vztrajamo pri spremembi 14, ki zadeva člen 6, saj smo prepričani, da pomeni neobvezna vključitev zakonca ali življenjskega partnerja, ki pomaga pri izvajanju dejavnosti, pri čemer je vključitev za nosilca dejavnosti obvezna, znižanje ravni zaščite in da lahko to ogrozi cilje, ki jih skuša doseči Komisija.

Glede ostalega verjamem, da se bomo uskladili z gospo Lulling in privzeli uporabo navedbe „življenjskega partnerja, ki pomaga pri izvajanju dejavnosti“ in zakonca v vseh delih besedila Komisije, ne pa pustili zadeve prostemu tolmačenju. Odkrito povedano je to vprašanje drugotnega pomena b primerjavi z glavnim ciljem, ki ga podpiramo vsi.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, pripravljavka mnenja Odbora za pravne zadeve. – (PL) Gospod predsednik, namen Direktive Sveta iz leta 1986 je bil uveljaviti načelo enakega obravnavanja moških in žensk, ki opravljajo samostojno dejavnost, zagotoviti zakoncem, ki pomagajo pri izvajanju dejavnosti, jasno opredeljen poklicni položaj, pravice in najmanjša jamstva pravic. Sedanji predlog Komisije še ni dovolj ambiciozen in vsebuje precej malo zavezujočih rešitev.

Predlog, naj imajo ženske, ki opravljajo samostojno dejavnost, zagotovljeno možnost 14-tedenskega porodniškega dopusta, skupaj z dvema tednoma obveznega dopusta, je vreden podpore, prav tako predlog, naj se zagotovi zakoncem, ki pomagajo pri izvajanju dejavnosti, pravica do socialnega varstva na enaki podlagi kot nosilec samostojne dejavnosti.

Na drugi strani pa je predlog, naj bodo izvajalci samostojne dejavnosti, še zlasti zakonci, ki pomagajo pri izvajanju dejavnosti, izzeti iz obvezne vključitve v sistem socialnega zavarovanja, moteč. Taka rešitev ne bo prispevala k enakemu obravnavanju žensk in moških, zato bi bilo priporočljivo, da bi pravilno izvajanje te direktive nadziral organ, pristojen za vprašanja enakosti spolov v okviru direktiv.

Na koncu bi rada čestitala obema avtoricama za odlično pripravljene gradivi.

Maria Petre, v imenu skupine PPE-DE. – (RO) Najprej bi se rada zahvalila poročevalki gospe Estrela za poročilo in za trud, ki ga je vložila v njegovo pripravo.

Prepričana sem, da bo izboljšanje Direktive 92/85 rešilo resničen in resen problem, s katerim se sooča Evropa. Pri tem imam v mislih staranje prebivalstva in upadanje števila prebivalstva, o katerem govorimo že dolgo. Za Skupino Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov je družina kot temeljna vrednota vsekakor utemeljen razlog za oblikovanje političnih ukrepov za reševanje tega vprašanja, zato tudi pozdravljamo potek postopka v zvezi z direktivo o materinstvu in o zdravju mater.

Vesela sem, da je v naši zbornici komisar Špidla podprl podaljšanje porodniškega dopusta, ki ga je odobril Odbor za pravice žensk in enakost spolov. Menim, da to ni povezano z enakimi možnostmi žensk glede vključevanja na trg dela. Vsi vemo, da Svetovna zdravstvena organizacija in UNICEF na podlagi znanstvenih dokazov trdita, da ženska po porodu dejansko potrebuje 24 tednov za popolno obnovitev zmoglosti za delo.

Prepričana sem, da ne smemo mladih žensk siliti v izbiro med domačim življenjem in poklicno kariero. Naša današnja razprava o spremembi direktive bo dejansko zagotovila podlago za vzpostavitev ravnotežja med delom in življenjem. Pozdravljam uvedbo pojma očetovskega dopusta, čeprav morda ne že v tem trenutku, saj s tem pošiljamo sporočilo mladim družinam, ki nekaj takega pričakujejo od nas, od Evropskega parlamenta.

Verjamem, da je prisotnost obeh staršev nujna za novorojenčke v prvih tednih življenja. Prav tako menim, da sta materinstvo in očetovstvo del življenja, zato odobravam obravnavo te zadeve na način, ki ga zasluži, ne pa kot problem ali morda celo kot neprijetnost. Kot romunska poslanka in mati dveh otrok, ki sta bila žal rojena še pod komunističnim režimom, vam zagotavljam, da imam za podporo predlaganih ukrepov še svoje dodatne razloge.

Lissy Gröner, v imenu skupine PSE. – (DE) Gospod predsednik, Odbor za pravice žensk in enakost spolov je v tem primeru pomembno prispeval k socialni Evropi in rada bi se iskreno zahvalila obema poročevalkama, gospe Estrela in gospe Lulling.

Za člane Skupine socialdemokratov v Evropskem parlamentu ima zadeva dva zelo pomembna vidika, ki bi ju rada na kratko očrtala. Na eni strani je treba v okvirno strategijo zajeti tudi očete, za vzpostavitev boljšega ravnovesja med poklicnim in družinskim življenjem. Ne želimo, kot pravi Komisar, osemnajsttedenskega porodniškega dopusta, saj je tak dopust že uveljavljen v večini evropskih držav, razen v Nemčiji in na Malti. Želimo napraviti še korak naprej, namreč, uvesti dvotedenski očetovski dopust.

Menimo, da bi morali obe direktivi zagotavljati enake pravice tudi istospolnim parom. To je pomembno pri direktivi o zakoncih in zunajzakonskih partnerjih, ki pomagajo pri izvajanju dejavnosti. Rada bi tudi poudarila, da morajo biti ti sistemi zaščite obvezni, drugače bodo preohlapni.

Še enkrat bi se rada dotaknila argumenta delodajalcev, namreč, da bi podaljšanje porodniškega dopusta pomenilo preveliko breme za podjetja v času krize. Ta argument preprosto ne more držati. V Nemčiji imamo ureditev, pri kateri je v primeru sprotne plačevanja zagotovljena povrnitev stroškov celo do sto odstotkov! Zato pozivam skupino konservativcev k razumevanju in k podpori našim prizadevanjem za boljšo zaščito mater-delavk.

Pred evropskimi volitvami hočemo poslati ljudem, zlasti materam in očetom, jasno in odločno sporočilo, da Evropa tudi v času krize ne namerava opustiti svojih socialnih načel, in jim jasno povedati, da bomo še naprej vlagali v ljudi, v prihodnje generacije in v demografske spremembe. Rada bi tudi prosila komisarja Špidlo, naj v zvezi z vključitvijo očetov v starševski dopust zadevo še enkrat pretehta in skupaj z nami poskusi doseči v Svetu preboj glede porodniškega dopusta in izboljšanja ravnovesja med poklicnim in družinskim življenjem.

Claire Gibault, v imenu skupine ALDE. – (FR) Gospod predsednik, komisar, gospe in gospodje, rada bi gospe Estrela čestitala in se ji zahvalila za njeno kakovostno poročilo.

Zdaj morata Komisija in Parlament skupaj urediti to vprašanje. Nujno potrebujemo ukrepe za zaščito nosečnic in žensk, ki so pred kratkim rodile ali dojijo, in nujno moramo zagotoviti spoštovanje njihovih pravic. S tega vidika je poročilo dobro uravnoteženo: obravnava ureditev nočnega dela, zaščito pred odpustom, pravice, povezane s socialnim varstvom in pogodbami o delu, ter zaščito teh pravic, zlasti pravic do nadomestila med porodniškim dopustom.

Ne soglašam pa s predlogoma gospe Estrela v zvezi z obveznim starševskim dopustom in s trajanjem porodniškega dopusta. Priznati moramo, da je materinstvo mladim ženskam še vedno ovira pri poklicni karieri. Zato ne smemo prezreti tudi pomembnega vidika vračanja mladih mater na delo.

Porodniški dopust ženskam ne sme škodovati. Predolg porodniški dopust bi ženskam neogibno omejeval priložnosti na trgu dela. Zato je predlog Komisije, po katerem naj porodniški dopust traja 18 tednov, spremljajo pa naj ga realistični ukrepi, odlični, saj upošteva tako potrebe delavk kot potrebe delodajalcev.

Če se želimo boriti proti diskriminaciji in zaščititi pravice žensk, moramo poskrbeti, da se ženskam ne bo treba posloviti od poklicne kariere, ampak da bo morebitno tako slovo še vedno ostalo zavestna življenjska odločitev. Razgaliti moramo licemerstvo prepričanja, da gre za svobodno odločitev, saj je taka odločitev pogosto neposredna posledica neenakosti plačila med moškimi in ženskami ter nezadostnih zmogljivosti otroškega varstva.

Menim, da očetovski dopust ne spada v to direktivo. Če pa že mora ostati v njej, mora biti ureditev prožna. Kompromis, izglasovan v odboru, namreč skrajšanje očetovskega dopusta s štirih na dva tedna, je korak naprej, ampak zakaj neki bi moral biti očetovski dopust obvezen?

Strinjam se, da bi morali očetje prevzeti svojo vlogo, ampak ne smemo jim tega vsiljevati kot čašo strupa – če naj bo ob materi pri otroku prisoten tudi oče, moramo ohraniti občutek svobodne izbire. Usklajitev poklicnega in družinskega življenja je srčika evropskega socialnega projekta in o tako pomembni kulturni spremembi bi se morali pred uveljavitvijo prostovoljno dogovoriti.

Ewa Tomaszewska, v imenu skupine UEN. – (PL) Gospod predsednik, predlog, ki vključuje podaljšanje najmanjšega trajanja porodniškega dopusta in še nekatere določbe, ki bodo olajšale usklajevanje družinskega in poklicnega življenja, je korak v pravo smer. Predlog podpiramo, čeprav menimo, da ne gre dovolj daleč.

V času demografske krize v Evropi je dragocena vsaka oblika pomoči in podpore družini. Stik otroka, še posebej dojenčka, z materjo spodbuja pravilen čustveni razvoj otroka. Dojenje otroka je zelo pomembno za njegove imunske sposobnosti in biološko zdravje. Predlagana sprememba pa žal ni zadostna. V skladu z načelom subsidiarnosti bi si morale posamezne države članice prizadevati najti boljše rešitve.

Rada bi opozorila tudi na dva problema. Pravice žensk iz pokojninskega zavarovanja navadno bodisi ne upoštevajo obdobj, v katerih ženska skrbi za otroke, ali pa ta obdobja upoštevajo premalo. Ženske in matere z veliko otroki, so žrtev diskriminacije na trgu dela in v pokojninskem sistemu. Prizadevati bi si morali za uvedbo nadomestila za skrb za otroke.

Raül Romeva i Rueda, v imenu skupine Verts/ALE. – (ES) Gospod predsednik, vesel sem, da vprašanja v zvezi z enakostjo moških in žensk, še zlasti pa z odpravo diskriminacije med spoloma, postopoma pridobivajo pomen v sferi družbe in politike. Vendar pa razprave, ki smo jih imeli v zadnjih tednih v zvezi s spremembami teh dveh direktiv, kažejo, da nas čaka še veliko razpravljanja in prepričevanja.

Spadam med tiste, ki trdimo, da bomo resnično enakopravnost lahko dosegli le z vzpostavitev ustreznih okvirov, ki bodo preprečevali diskriminacijo žensk v javnem življenju in pri delu, in ki bodo očetom omogočili očetom, pravzaprav jih prisilili, da bodo prevzeli svoje odgovornosti v zasebnem življenju in doma.

Glede na to bi rad poudaril, da bi porodniški dopust po vsej Evropi moral trajati 24 tednov, kot že zdaj zahtevata Svetovna zdravstvena organizacija in Evropski ženski lobi; vztrajam tudi, da je treba nujno vzpostaviti skupno in enakopravno odgovornost parov, tako da si bosta partnerja delila bremena in odgovornosti pri vzgoji otrok.

Věra Flasarová, v imenu skupine GUE/NGL. – (CS) Gospe in gospodje, gospa Lulling si je zadala težko, a nujno nalogo. V večini držav članic EU pomočniki, zlasti zakonske žene in možje, nimajo nikakršnega pravnega statusa in njihovo delo ni priznано, čeprav delež njihovega dela v samostojnih dejavnostih v Evropski uniji presega 11 %. Ti ljudje navadno tudi niso socialno zavarovani. Če bo ostalo pri svobodni izbiri, se bodo številni odločili, da zavarovanja kot dodatnega stroška ne bodo plačevali. Tako se ljudje, ki na tak način sodelujejo v družinski dejavnosti, po odhodu ali smrti partnerja pogosto znajdejo povsem sami, brez sredstev za preživljanje in brez vseh pravic iz socialnega in pokojninskega zavarovanja. Zato podpiram predlog uvedbe obveznega socialnega zavarovanja v državah Evropske unije. Naj pa dodam, da bi moralo biti zavarovanje takim ljudem spodbuda, torej bi morale biti premije dostopne.

Irena Belohorská (NI). – (SK) Čestitam gospe Estrela in gospe Lulling za predloženi poročili in trdno sem prepričana, da bosta poročili pomagali številnim družinam ter odpravili diskriminacijo na področju gospodarstva ter na področju podpore materinstvu. Veliko žena pomaga svojim možem pri gospodarski dejavnosti, sedanja ureditev socialnega varstva pa jim ne zagotavlja nikakršne zaščite. Podpiram ureditev, v kateri bi žene oziroma možje, ki pomagajo v družinskem podjetju, uživali enako zaščito kot osebe, ki opravljajo samostojno dejavnost.

Seveda tu ne sme biti zajeto navidezno delo, pač pa le dejansko delo v okviru poslovanja podjetja. Plačilo za tako delo mora biti v sorazmerju z opravljenim delom. Soglašam s poročevalko, da v nasprotju s Komisijo ne podpiramo prostovoljne vključitve, pač pa pravico zakonca, ki pomaga pri izvajanju dejavnosti, da se v sistem socialnega zavarovanja vključi na enak način kot nosilec samostojne dejavnosti, zavarovanje pa mu nato krije nadomestila za bolniško odsotnost, starostno in invalidsko pokojnino.

Predlagana direktiva je zelo pomembna za odpravo diskriminacije žensk, ki pomagajo možem v njihovih podjetjih in ki niso upravičene nikakršne podpore med porodniškim dopustom ali v starosti, zato so odvisne

in s tem zelo ranljive. Taki primeri so pogosti zlasti v novih državah članicah, kjer je poslovno načrtovanje na področju samostojnih dejavnosti še pomanjkljivo.

Edít Bauer (PPE-DE). – (HU) Za Skupino Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov pomeni družina temeljno vrednoto. Vsi se jasno zavedamo sedanje demografske krize. Dandanes je sicer ne omenjamo prav pogosto, vendar so njene posledice vsaj tako hude kot posledice gospodarske krize. V takih razmerah si predpisi o varstvu pri delu, namenjeni materam, zaslužijo posebno pozornost. Predlagana direktiva pa deli mnenja evropske javnosti, deli pa tudi mnenja v Parlamentu.

Ni dobro širiti predpisov o varstvu pri delu, ki veljajo izključno za nosečnice in doječe matere, tudi na očete, saj zaradi tega, ker postanejo očetje, ne potrebujejo nikakršne spremembe ureditve varstva pri delu. Če se bomo dogovorili za razširitev pravne podlage uredbe, tako da bo ta zajemala tudi člen 137 Pogodbe ES, in če bomo razširili področje veljavnosti uredbe tako, da bo zajemala tudi starševski dopust, bosta starševski dopust, vključno z očetovskim dopustom, istočasno urejali dve uredbi. Če naj bi zaprosili socialne partnerje za soglasje k ureditvi starševskega dopusta po Direktivi 96/94/ES, kar je omenil tudi komisar Špidla, zakaj skušamo vnaprej napovedovati, kakšen sporazum bomo dosegli?

V nekaterih državah so razlike med zakonodajo in prakso tako velike, da sprememba direktive zahteva izredno pozornost in napor. Ne bi bilo dobro, če bi se Parlament zagnal v razpravo kot slon v trgovino s porcelanom. Slabo sestavljena uredba o zaščiti lahko v določenih okoliščinah celo ogrozi zaposlitvene možnosti mladih žensk, saj bi bili stroški njihove zaposlitve višji od stroškov zaposlitve njihovih moških vrstnikov.

Anne Van Lancker (PSE). – (NL) Gospod predsednik, rada bi prisrčno čestitala gospe Estrela za njeno sijajno delo. Parlament svojega predloga o podaljšanju porodniškega dopusta na 20 tednov ob polnem nadomestilu, od tega šest mesecev po porodu, nikakor ni vzel iz zraka. Številne države že zdaj zagotavljajo materam 18 tednov dopusta in nadomestila na ravni 80–100 %. Zato ne razumem, zakaj skušajo kolegi iz Skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov skrbeti ambicijo Evrope na bornih 16 tednov.

Tistim, ki se jim zdijo stroški previsoki, naj povem, da ženske zaradi materinstva ne smejo biti na izgubi. Danes se pogosto dogaja, da se morajo ženske zatekati k drugim oblikam starševskega dopusta, vendar pravic do takega dopusta nimajo vse. Poleg tega so precej slabše plačane, zato tak dopust za manj premožne ženske ne pride v poštev.

Gospe in gospodje, zdi se nam pomembno, da ta direktiva uredi tudi vprašanje očetovskega dopusta in dopusta ob porodniškem dopustu, saj zadeva enako obravnavanje žensk in moških. Pravična razdelitev odgovornosti za nego otroka zahteva, da se tudi očetom odobri dopust ob rojstvu otroka. Odkrito rečeno, gospe in gospodje, dva tedna pomenita zelo skromen začetek, je pa začetek pomemben v državah, kjer je treba očetom šele pokazati njihovo mesto v mladi družini.

Gospe in gospodje, socialnim partnerjem ni uspelo doseči sporazuma o očetovskem dopustu ali posvojiteljskem dopustu, zato naša Skupina socialdemokratov v Evropskem parlamentu meni, da je naša dolžnost urediti to področje v tej direktivi v korist očetov in posvojiteljev. Prepričana sem, da nas bo večina v zbornici pri tem podprla.

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Gospod predsednik, komisar, gospe in gospodje. Uskladitev dela, družinskega in zasebnega življenja je ena od šestih prednostnih področij, ki jih naštevajo smernice o enakopravnosti žensk in moških. Navsezadnje se vsi dobro zavedamo, da se Evropska unija sooča z demografskimi težavami, kakršni sta nizko število rojstev in vedno večji delež starejših prebivalcev. Vendar uvedba finančnih olajšav delodajalcem za spodbujanje svojih delavk k rojstvu otrok nikakor ne bi bila najboljša rešitev.

Ne morem podpreti spremembe 22, zlasti njenega drugega dela. Materinstvo in očetovstvo sta temeljni pravici, zelo pomembni za ravnesje v družbi. Prav tako je zelo pomembno, da v otrokovem življenju že od prvih mesecev naprej sodelujeta oba starša. Ne morem pa soglašati s predlogom uvedbe obveznega očetovskega dopusta. S tem bi naredili slabo uslugo družino novorojenega otroka – očetje običajno zaslužijo več. Ureditve očetovskega dopusta mora biti prožna – le tako lahko dosežemo pozitiven rezultat. Na koncu bi se rada zahvalila gospe Estrela za delo, ki ga je opravila s takim zanosom.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). – (EL) Gospod predsednik, poročilo gospe Lulling o delavcih, ki opravljajo samostojno dejavnost, je celovito in ona osebno je vložila v to zadevo toliko truda, da se mi ne zdi potrebno, da bi še mi kaj dodajali. Moramo pa opozoriti kolege na poročilo gospe Estrela, ki si seveda

prizadeva ženske čim bolj zaščititi, ki pa ji je pri tem morda rahlo zdrsnilo – v Parlamentu imamo sami sebe pogosto za male bogove in verjamemo, da so naši sklepi čarobna paličica, ki uresniči naše sanje. Ni naša naloga delati, kar želimo, ampak oblikovati izvedljive rešitve, ki bodo ženskam resnično v korist.

Imamo direktivo, ki zadeva izključno ženske, saj le ženske lahko rodijo, zanosijo in dojijo. Zdaj pa hočemo v tej direktivi določiti pravice moških, ob tem pa imamo drugo direktivo socialnih partnerjev o starševskem dopustu, ki lahko zajema moške na način, za katerega so se odločili socialni partnerji. Zato ne bi smeli „prodajati“ pravic žensk v obdobju, ki je enkratno v njihovem življenju, tako da dajemo drugim pravico do ugodnosti na podlagi vsega, kar morajo ženske fizično prestat, in ne smemo žensk kaznovati s prisilno odsotnostjo z dela med predolгим porodniškim dopustom, ki ni v interesu nobenega delodajalca, zato bodo ženske zaposlovali šele po štiridesetem letu starosti.

Gabriela Crețu (PSE). – (RO) Nekatero teme so za institucije Evropske unije bolj pomembne, druge pa manj. O pomembnih temah tečejo razprave na srečanjih, kjer je udeležba največja in ki uživajo največjo pozornost javnosti, ali pa na takih srečanjih vsaj iščemo rešitve in odgovarjamo na vprašanja. Na žalost moramo reči, da pravice žensk ne spadajo med take teme.

Mnenje, da je reševanje vprašanj enakosti spolov drugotnega pomena, delijo konservativci v Parlamentu, Komisija in države članice, res pa ne vsi v enaki meri. Ker je to zadnja plenarna razprava o tej temi v tem mandatu Parlamenta, lahko ugotovimo, da je Parlament vsekakor tista evropska institucija, ki najresneje jemlje pravice in socialno-ekonomski položaj žensk, tudi nosečnic in žensk, ki opravljajo samostojne dejavnosti.

Prek zakonodaje in samoiniciativnih poročil smo poskušali uveljaviti v praksi nekatera načela, ki so zapisana v pogodbah, in uvrstiti tudi „nevidne“ skupine ljudi v javno razpravo. To smo sicer res najpogosteje počeli v poznih urah ali neposredno po prihodu z letališča. Ugotavljamo pa pomanjkanje politične volje. To je zelo očitno, ko gre za uveljavitev in izvrševanje potrebne in težko pričakovane zakonodaje, ki jo sestavljamo. V državah članicah pogosto naletimo na zamude ali nepopolno izvrševanje.

Nujno pozivamo Evropsko komisijo in države članice, naj ne izkoriščajo krize kot opravičilo za zanemarjanje drugih ključnih zadev, zadev, povezanih z uveljavljanjem evropske zakonodaje, sedanje ali dosedanje, na tem področju. Žrtvovanje žensk in njihovih pravic na oltarju domnevnih gospodarskih interesov vodi v propad družbe. Ne vem sicer, ali so ženske prihodnost moških, zagotovo pa vem, da je prihodnost naše družbe odvisna od žensk in njihovega zdravja.

Ria Oomen-Ruijten (PPE-DE). – (NL) Gospod predsednik, študije Svetovne zdravstvene organizacije kažejo, da je 16-tedenski porodniški dopust prekratek, in priporočajo celo 24-tedenski porodniški dopust. Podobno kot Mednarodne organizacija dela (MOD) Komisija predlaga 18 tednov. Parlament se je odločil za 20 tednov, res pa glede tega še ostaja nesoglasje med našo skupino in Skupino socialdemokratov v Evropskem parlamentu: mi zagovarjamo obrazec 16 tednov plus 4, Skupina PSE pa 20 tednov. Na koncu se mi zdi sprejemljivo tudi 20 tednov.

Moja druga misel se nanaša na starševski, očetovski in posvojiteljski dopust. Odločno sem za to, da je v prvih nekaj otrokovih tednov po rojstvu vključen tudi oče, ampak vsi vemo, in komisarju Špidli bi se rada zahvalila, da nam je to tako jasno povedal, da tega vprašanja ne moremo urediti v tej direktivi. Navsezadnje ta direktiva zadeva zdravje in varnost, ne pa starševskega dopusta. Za to je potrebna druga ureditev, o kateri se je treba dogovoriti s socialnimi partnerji.

Moja tretja misel se nanaša na porodniški dopust žensk, ki opravljajo samostojno dejavnost, in za partnerice, ki pomagajo pri izvajanju dejavnosti. Mislim, da je gospa Lulling glede tega opravila odlično delo.

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE). – (BG) Obravnava sprememb direktive o materinstvu je v tem trenutku zelo smiselna, saj nam omogoča ne le pokazati našo demokratično odgovornost pri reševanju določenih problemov v družbi, pač pa tudi usmeriti našo pozornost na prihodnost Evrope. S poročilom gospe Estrela v našo skrb za matere, nosečnice, doječe matere in starše na splošno vgrajujemo novo filozofijo. Zlasti je pomembno, da se v vzgojo in odraščanje otrok vključijo tudi očetje. To bo okrepilo vlogo družine. Izrabimo to za obnovo ravnovesja, ki je pomembno tudi za vzgojo otrok že od ranih let naprej. To bo pomenilo dopolnitev vseh naših drugih sklepov v zvezi s protidiskriminacijskimi politikami Evropske unije.

Nosečim ženskam moramo nujno zagotoviti varnost in gotovost, v družini in pri delu. Zagotoviti jim moramo enake možnosti zaposlovanja, prilagodljiv delovni čas in posebne zdravstvene storitve, ob tem pa moramo zagotoviti tudi dosledno izvrševanje zakonodaje. Nesprejemljivo je zavrniti zaposlitev ženske, ker je noseča

in je pred porodniškim dopustom. Poskrbeti moramo, da bodo ženske na porodniškem dopustu samodejno deležne vseh ugodnih sprememb, ki jih uvede delodajalec.

Moja domovina, Bolgarija, ima izredno ugodno zakonodajo v zvezi z materinstvom, z dolgim porodniškim dopustom in vrsto drugih možnosti, med katerimi lahko izbirajo ženske. Kombinacija pravic in svobodne izbire, družinske obveznosti in poklicna kariera so dobre prakse, ki jih lahko priporočimo vsem državam članicam. Dejansko je to del celovite politike enakega obravnavanja žensk in moških.

Christa Klaß (PPE-DE). – (DE) Gospod predsednik, države članice nosijo jasno odgovornost za zakonodajo na področju zdravstvenega varstva. Evropa je predpisala minimalne standarde za porodniški dopust. Med zakonodajami držav članic so precejšnje razlike, tako da primerjave niso mogoče. V nekaterih državah nadomestilo dohodka med porodniškim dopustom krije proračun. V drugih, na primer tudi v Nemčiji, ga krijejo zdravstvene zavarovalnice, večino stroškov pa nosijo podjetja. Razlike so tudi pri trajanju in finančni podpori med porodniškim dopustom. Povsod pa matere uživajo zaščito v primeru bolezni, tudi po izteku porodniškega dopusta.

Tu mešamo dve zadevi: porodniški dopust in starševski dopust sta dve različni zadevi – kot ste nas opozorili tudi vi, komisar Špidla. Zanima pa me, ali bi na primer v Nemčiji porodniški dopust in starševski dopust skupaj izpolnjevala zahteve nove direktive? Podaljšanje porodniškega dopusta, ki sicer meri na zdravje matere, ženskam ne bo nujno vedno v korist. Podjetja bodo zaposlovala manj žensk, saj moški ne odhajajo na porodniški dopust.

Nadalje strožja pravna zaščita pred odpuščanjem ne pomaga pri iskanju nove zaposlitve. Poskrbeti moramo tudi, da bodo ženske našle delo in da bodo delale pod enakimi pogoji. V tem smislu pričakujemo pomoč od podjetij pri zagotavljanju družini prijaznega delovnega okolja.

Ljudmila Novak (PPE-DE). – (SL) Pri nas pravimo, da so otroci največje bogastvo, ker so naša prihodnost. Žal se zdi, da Evropejci nočemo tega bogastva, zato je ogrožena tudi evropska kultura in identiteta.

Pozdravljam poročilo Estrela za čim boljše zdravstvene pogoje nosečnic in mater. To pa hkrati pomeni tudi boljše zdravje otrok in manj vzgojnih problemov. V nekaterih manj bogatih državah Evropske unije imajo ženske veliko več porodniškega dopusta kot v bogatejših, zahodnih državah. Menim, da bi moral Evropski parlament podpreti najboljše možne rešitve, tako za matere kot otroke. Varčevanje na račun otrok je najslabša naložba za prihodnost.

Ženske želimo biti matere, hkrati pa seveda moramo v negotovem svetu, v negotovih zakonskih zvezah poskrbeti tudi za svojo socialno varnost. Omogočanje združevanja poklicnega in družinskega življenja bi morala biti naša največja prioriteta pri reševanju demografskih problemov Evrope.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Gospod predsednik, rada bi spregovorila o poročilu gospe Estrela o izboljšanju varnosti in zdravja pri delu za noseče delavke. To je droben korak k boljši zaščiti materinstva in očetovstva, ki sta temeljni pravici in vrednoti naše družbe.

V imenu svoje skupine, Konfederalne skupine Evropske združene levice/Zelene nordijske levice, sem zahtevala še večjo zaščito materinstva in očetovstva, in sicer 22-tedenski dopust ob 100-odstotnem nadomestilu. Poročilo predlaga le 20 tednov, 100-odstotno nadomestilo pa ni zagotovljeno ves čas dopusta. Zato ne razumem stališča Skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov, ki nočejo sprejeti niti tega.

Droben korak, ki ga predlaga poročilo, moramo danes sprejeti v prid pravic žensk, otrok in družin. Ni dovolj samo govoriti, da te pravice branimo. Za spodbujanje in obrambo teh pravic so potrebni tudi taki drobni koraki.

Zita Pleštinová (PPE-DE). – (SK) Materinstvo je največji čudež, s katerim je Bog obdaril ženske. Ne bi smelo služiti kot podlaga za diskriminacijo žensk; nasprotno, družba bi ga morala ceniti v času aktivnega življenja ženske in v obdobju starosti.

Moramo pa ostati realisti, kajti dobronamerni predlogi včasih ustvarjajo probleme. Države članice EU imajo različne sisteme socialnega varstva. Skandinavske države so glede tega zelo razvite, nove članice iz skupine EU-12 pa morajo večino še ujeti, zato bi bilo verjetno zelo težko vzpostaviti enotna pravila, ki bi jih bilo mogoče uveljaviti po vsej EU.

Ob nekaterih zelo pozitivnih spremembah osnutka direktive pa je v poročilu gospe Estrela tudi nekaj spornih točk, ki po mojem mnenju ne spadajo v poročilo in bi jih bilo treba umakniti, kot je omenil tudi že komisar Špidla.

Spremembe, ki jih je predložila naša politična skupina, Skupina Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov, se nanašajo na take točke, na primer na trajanje porodniškega dopusta in višino nadomestila ter podaljšanje ob prezgodnjem porodu ali rojstvu več otrok in dojenju, skrajšanje delovnega časa za dojenje ter pravice do zaposlitve po vrnitvi s porodniškega dopusta. Upam, da bodo te spremembe pri glasovanju sprejete.

Siiri Oviir (ALDE). - (ET) Jasno se moramo zavedati, da je potrebno učinkovitejše uveljavljati načela enakega obravnavanja žensk in moških, ki delajo kot samostojni podjetniki, in partnerjev, ki jim pomagajo pri dejavnosti.

Na žalost partnerji-pomočniki ne sestavljajo velike in enotne ciljne skupine, njihov položaj ni urejen v nobeni držav članici in njihovo delo ni priznано. Nimajo socialne zaščite, izpostavljeni so visokemu tveganju revščine, v primeru ločitve pa postanejo pravi izobčenci z vidika socialnega varstva.

Zato sem prepričana, da bi morala biti vključen v sistem socialnega varstva za partnerje, ki pomagajo pri dejavnosti, obvezna in da bi morali vzpostaviti okvir minimalnih zajamčenih pravic.

Vladimír Špidla, član Komisije. - (CS) Gospod predsednik, spoštovane poslanke in poslanci, rad bi se vam zahvalil za razpravo, ki je osvetlila predlog z več vidikov. Menim, da ni potrebno navajati vseh sprememb. Velika večina utemeljitev je bila povsem jasna, kot sem poudaril že v uvodnem govoru. Mislim pa, da smo dva predloga slišali zaporedoma z najrazličnejših strani zbornice in da ste poslanci o njiju razpravljali z najrazličnejših vidikov. Prvi je očetovski dopust. Naj jasno povem, da sem sicer naklonjen očetovskemu dopustu, sem pa vseeno prepričan, da direktiva, namenjena zaščiti zdravja mater, ni primeren akt za uvajanje načela očetovskega dopusta. V uvodnem govoru sem povedal, da so socialni partnerji dosegli dogovor o starševskem dopustu, zato bi bilo logično vključiti možnost očetovskega dopusta v ta sporazum. Torej imamo po mojem mnenju na voljo tudi druge instrumente. Druga zadeva, ki jo želim omeniti, je sprememba 14, namreč uvedba obveznega zavarovanja. Glede tega bi rad dodal, da argumente sicer razumem, vendar menim, da ni primerno uvesti tako radikalne novosti v enem samem koraku, zlasti ker bi to resno ogrozilo možnosti za sklenitev kompromisnega sporazuma. Na drug strani pa bi rad poudaril, da so naši predlogi znaten korak naprej, saj se v nekaterih državah danes sploh ni mogoče vključiti v sistem, niti na zahtevo. To pomeni, da bomo uvedli novo obveznost. To je po mojem mnenju značilen primer usklajevanja na višjo raven.

PRESEDSTVO: GOSPA KRATSA-TSAGAROPOULOU

podpredsednica

Astrid Lulling, poročevalka. - (FR) Gospa predsednica, zelo mi je žal, da komisar nasprotuje ključni spremembi v mojem poročilu, ki so jo podprle vse politične skupine, in po kateri bi morali imeti zakonci, ki pomagajo pri izvajanju dejavnosti, pravico do enake socialne zaščite kot nosilci samostojne dejavnosti, in sicer obvezno, ne le na zahtevo. Izkušnje dokazujejo, da prispevkov za socialno zavarovanje ne plačujejo, če to ni obvezno, iz nesrečnega razloga, ki ste ga omenili, komisar: zaradi stroškov.

Seveda socialno varstvo stane, pri izvajalcih samostojne dejavnosti prav tako kot pri zaposlenih delavcih. Želja prihraniti denar pri prispevkih za socialno varstvo je huda zmota, ki bi jo morali izkoreniniti.

Očitno ne moremo zahtevati, da bi bilo socialno varstvo v določeni državi članici obvezno za partnerje, če ni obvezno za nosilce samostojne dejavnosti. Partnerji pa bi morali imeti možnost vključitve v sistem na svojo zahtevo. Glede tega bom vložila ustno spremembo, v skladu z gospodom Cocilovom.

Dovolite mi še nekaj besed o zaščiti materinstva, saj je bilo naše stališče razumljeno hudo narobe. Ko želimo okrepiti zaščito matere s podaljšanjem porodniškega dopusta, ne smemo pozabiti, da je njegovo podaljšanje na 18 tednov, od katerih se le ena tretjina prekriva z obveznimi šestimi tedni po porodu, v nasprotju s ciljem boljše zaščite zdravje matere in otroka.

Zato bi bila po našem mnenju najboljša rešitev šest obveznih tednov in podaljšanje na 20 tednov v primeru rojstva več otrok in dojenja. Ne pozabimo težav pri zaposlovanju, ki jih imajo ženske v rodni dobi že zdaj.

V današnjem času je absurdno prizadevanje, da bi očetje imeli enak dopust kot nosečnice. Gospa predsednica, širjenje neplodnosti med evropskimi moškimi je vsekakor zaskrbljujoče, vendar ne toliko kot neenakost med moškimi in ženskami pri delitvi družinskih odgovornosti, saj je ta neenakost razlog za odločitev številnih žensk, da ne bodo imele otrok. Poleg tega demografskih težav Evrope ne bomo rešili s pretirano zaščito, saj bi ta lahko ženskam zaprla vse možnosti zaposlitve.

Edite Estrela, poročevalka. – (PT) Gospa predsednica, komisar, hudo sem presenečena nad stališčem Evropske komisije glede mojega predloga očetovskega dopusta. To stališče je konservativno in nesprejemljivo in nima nikakršnega stika s stvarnostjo.

Komisar, nisem govorila o starševskem dopustu, pač pa o očetovskem dopustu. To sta dva povsem različna pojma.

Če očetovski dopust ne spada v to direktivo, zakaj je potem Komisija predlagala razširitev pravne podlage in zakaj pravna podlaga ni omejena samo na člen 137 v zvezi z zaščito zdravja? Zakaj je Komisija uvedla člen 141 Pogodbe ES, ki govori o spodbujanju enakih možnosti moških in žensk?

Komisar in člani Skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov, materinstvo in očetovstvo sta temeljni družbeni vrednoti, ki ju je treba spoštovati in zblížati. Tu, v tej direktivi, je treba združiti očetovski dopust in poročniški dopust. Mislimo moramo na otroke, komisar. Mislimo moramo na koristi otrok, kajti, če že od najzgodnejše starosti uživajo podporo očeta in matere, lahko to zelo prispeva k njihovem fizičnem in psihološkem razvoju.

Nadalje, komisar, gotovo veste, da očetovski dopust že zdaj določajo nacionalne zakonodaje številnih držav članic. Ali Komisija res želi ostati odmaknjena od stvarnosti v državah članicah?

Zelo sem presenečena nad vašim stališčem, komisar. Prav zaradi odmaknjenosti evropskih institucij od stvarnosti se ljudje odvrčajo od institucij. Prav zato je udeležba na volitvah tako nizka.

Državljanom moramo dati razlog, da bodo prišli na volišča. Zato, komisar, moramo sprejemati zakonodajo, ki jim pomaga. Če bodo videli, da v Evropskem parlamentu sprejeti sklepi prispevajo k njihovemu boljšemu življenju, bodo naslednji mesec zagotovo imeli več razlogov za udeležbo na volitvah.

Predsednica. - Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo v sredo, 6. maja 2009, ob 12.00.

Pisne izjave (člen 142)

Zita Gurmai (PSE), v pisni obliki. – Tudi v času krize bi morale biti enako obravnavanje moških in žensk ena od prednostnih nalog politike. Sedanja kriza bo dolgoročno hudo udarila po ženskah, utrpele pa bodo še drugi val odpuščanj. Morale se bodo spoprijeti z negotovim družbenim in materialnim položajem in vedno težjim bremenom lovljenja ravnotežja med služenjem denarja za preživetje ter domačimi obveznostmi. V takih okoliščinah ne smemo dopustiti, da bi ženskam kratili pravice.

Samostojna dejavnost je za ženske zelo pomembna, saj jim lahko pomeni zaščito pred brezposelnostjo in pomoč pri usklajevanju poklicnega in družinskega življenja. Tako imajo ženske na voljo učinkovite možnosti prispevati k razvoju gospodarstva. Ženske bi morale imeti enake priložnosti za opravljanje samostojne dejavnosti in za ustanavljanje podjetij; ureditev poročniškega dopusta bi morala zagotoviti ženskam, ki opravljajo samostojno dejavnost, enake možnosti glede dopusta kot zaposlenim delavkam. Ob tem sta ključnega pomena tudi zdravje in varnost nosečnic in žensk, ki so pred kratkim rodile ali dojijo.

To bo Evropo ubranilo pred izgubo ženskih talentov in ženske delovne sile, pomagalo pa ji bo tudi pri obvladovanju sedanjih demografskih izzivov, otrokom pa bo zagotovilo zdrav fizični, čustveni in duševni razvoj.

Rovana Plumb (PSE), v pisni obliki. – (RO) Kot socialdemokratka in mati podpiram direktivo, saj ureja naslednja vprašanja: varnost in zdravje nosečih delavk in žensk, ki so pred kratkim rodile ali dojijo, vprašanja enakega obravnavanja, pa tudi pravico do vrnitve na enako ali enakovredno delo, pravico do poklicne kariere, ureditev dopustov in pravic iz delovnih pogodb, ugodnejše nadomestilo med poročniškim dopustom.

Sedaj poročniški dopust traja od 14 tednov v nekaterih državah članicah do 28 tednov v drugih. Ponekod lahko dejansko traja do 52 tednov, vendar nadomestilo krije le del tega časa. Zato menim, da je podaljšanje poročniškega dopusta in dvig nadomestil med poročniškim dopustom ustrezen način za izboljšanje zdravja

in varnosti žensk, pa tudi za njihove boljše možnosti usklajevanja poklicnih in družinskih obveznosti, s tem pa spodbuja enake možnosti moških in žensk na trgu dela.

Stresni delovni pogoji lahko vplivajo na psihično stanje nosečnice ali ženske, ki je pred kratkim rodila. Zato je potreben preventivni pristop, ki bo poskrbel za ustrezne ocene tveganj na delovnih mestih.

17. Organizacija delovnega časa (razprava)

Predsednica. – Naslednja točka je izjava delegacije predsedstva Parlamenta v Spravnem odboru o organizaciji delovnega časa [2004/0209(COD)].

Mechtild Rothe, *predsednica delegacije Evropskega parlamenta v Spravnem odboru.* – (DE) Gospa predsednica, gospe in gospodje, kot veste, spravni postopek v zvezi z Direktivo o delovnem času ni uspel. V takem primeru člen 65(5) Poslovnika predvideva izjavo predsednika delegacije Evropskega parlamenta v Spravnem odboru na plenarni seji. Zato bom zdaj podala kratko izjavo o poteku pogajanj o Direktivi o delovnem času.

Po več krogih dialoga in treh sejah Spravnega odbora je na zadnji seji nekaj po polnoči in tik pred iztekom roka postalo jasno, da sporazuma ne bo mogoče doseči. Delegacija Evropskega parlamenta je pred tem z jasno večino 15 glasov za, nobenim proti in petimi vzdržanimi sprejela odločitev, da ne bo podprla zadnjega spravnega poskusa Komisije. Tega poskusa nismo sprejeli kot podlage za primeren kompromis. Ob istem času ga je zavrnil tudi Odbor stalnih predstavnikov, ki je imel sestanek v sosednji sobi. V pismu z dne 29. aprila 2009 sta dva sopredsednika Spravnega odbora obvestila Parlament in Svet ministrov, da ni mogoče doseči sporazuma o skupnem besedilu do roka, ki ga določa člen 251(5) Pogodbe ES.

Močno obžalujem, da instituciji nista mogli uskladiti stališč. Če pa pogledamo tri točke, ki so ostale sporne do konca – izvzetje iz tedenskega delovnega časa, pogoji časa dežurstva in več pogodb delavca – so bile razlike v stališčih tako velike, ni bilo mogoče doseči sporazuma, ki bi bil združljiv z resolucijo Evropskega parlamenta z dne 17. decembra 2008.

Zlasti Svet pri vprašanju izvzetja ni spremenil svojih stališč niti za milimeter. Parlament je ponudil več kompromisov, ki bi delodajalcem omogočali precejšnjo prožnost glede delovnega časa. Parlament je skušal biti kooperativen zlasti pri vprašanju pogojev časa dežurstva, saj večina držav članic, v tem primeru devet, uporablja izvzetje izključno pri času dežurstva. Vendar je manjšina v Svetu, ki pa je preprečila sprejetje, preprečila vsak poskus uvedbe odstopanj. Sprejet ni bil niti predlog o določitvi konca izvzetja.

Glede časa dežurstva je Sodišče Evropskih skupnosti jasno razsodilo, da je čas dežurstva delovni čas. Tudi neaktivnega dela dežurstva ne moremo smatrati, v celoti ali deloma, za čas počitka, kot je zahteval Svet. Delegaciji Parlamenta je bilo tudi jasno, da je čas dežurstva potreben, kadar se zahteva nadaljevanje dela. Svet te omejitve ni bil pripravljen sprejeti. In kakšen je rezultat tega? Če natakar sedi v prazni restavraciji, se to šteje za neaktivni del dežurstva, ki se seveda vrednoti drugače. Tako pač ne more biti. Parlament se je odločil za prožen pristop in je podprl predlog omejitve delovnega časa 48 ur na delavca in ne na pogodbo. V tem primeru se nismo mogli dogovoriti niti o vključitvi tega načela v preambulo.

Delegaciji Parlamenta je bilo jasno, da je bolje ne doseči kompromisa kot pa skleniti slab kompromis v škodo delavcev. Parlament je Svetu ponudil vrsto predlogov, dokler nismo ugotovili, da smo izčrpali vse svoje možnosti. Določena skupina v Svetu ni bila pripravljena na nikakršen kompromis. Menim tudi, da bi lahko v določenih točkah Komisija vložila predloge, ki bi bolj uravnoteženo upoštevali stališča Sveta in stališča Parlamenta.

V tem mandatu je Parlament po postopku soodločanja sprejel 389 pravnih aktov. Od teh jih je bilo 24 sprejetih v tretji obravnavi, po uspešnem spravnem postopku. To jasno dokazuje prisotnost kulture sodelovanja med institucijami. Direktiva o delovnem času je prvi primer neuspešnega iskanja dogovora v Spravnem odboru po uveljavitvi Amsterdamske pogodbe. Upam, da bo nova Komisija kmalu predstavila nov predlog, ki bo, upam, omogočil sporazum.

Na koncu bi se rada posebej zahvalila sekretariatu Spravnega odbora za njegovo odlično pripravljalo delo.

Michal Sedláček, *predsednik Sveta.* – (CS) Gospod predsednik, komisar, gospe in gospodje, v imenu češkega predsedstva bi vam rad predstavil stališče Sveta glede zaključka pogajanj o spremembi Direktive o delovnem času. Kot nedvomno veste, je Svet štiri dolga leta razpravljal o spremembi direktive, preden je sprejel enotno stališče o vsebini – po precej zahtevnih in zapletenih pogajanjih.

Kvalificirana večina držav članic se je sporazumela, da bo glavna sporna zadeva, izvzetje, sicer vključena v direktivo, vendar ob natančno opredeljenih pogojih, ki bodo znatno omejili njeno uporabo. Svet je na primer želel zmanjšati največje število delovnih ur na teden ob uporabi izvzetja z 78 na 60 ali 65 ur in je predlagal prepoved uporabe izvzetja pri sklepanju pogodb o delu ali omejitve obdobja veljavnosti soglasja delavca z delom v režimu izvzetja na eno leto. Namen Sveta je bil omejiti uporabo možnosti izvzetja v državah članicah, predvsem pa okrepiti zaščito delavcev, ki uporabljajo možnost izvzetja. Svet je ocenil, da je osnutek direktive uravnotežen dokument, ki spodbuja zaščito delavcev, in je upal, da bo sprejemljiv tudi za Parlament, ki naj bi ga odobril v drugi obravnavi.

Od glasovanja v decembru se je češko predsedstvo zavedalo razlik v pogledih obeh institucij na osnutek direktive, postopka pogajanj pa ni smatralo za prestižni boj med institucijama. Nasprotno, odločilo se je za pragmatičen, neideološki in realističen pristop, ob upoštevanju stvarnosti evropskega trga dela. Nesporno dejstvo je, da možnost izvzetja danes uporablja 15 od 27 držav članic. Od januarja letos, ko je Češka republika prevzela predsedovanje, smo opravili zelo intenzivna pogajanja na vseh ravneh, da bi našli možnost kompromisa s Parlamentom. Prvo srečanje držav članov na to temo je bilo v Pragi 13. januarja. Do danes smo opravili vsaj osem krogov neuradnega dialoga in tri kroge samega pogajalskega postopka. Tu bi se rad zahvalil Komisiji, še zlasti komisarju Špidli, za strokovno pomoč in konstruktivni pristop pri iskanju možnega kompromisa glede besedila direktive. Svet je bil pripravljen sprejeti kompromis glede skupnega stališča, kljub temu pa nismo dosegli sporazuma. V preteklih štirih mesecih je češko predsedstvo ravnalo zelo aktivno in odgovorno pri pogovorih s Parlamentom in ponudilo Parlamentu vrsto kompromisnih rešitev različnih vprašanj v zvezi z direktivo, da bi našli končno rešitev, sprejemljivo za Svet in za Parlament.

Danes lahko ugotovim, da je Svet pri marsičem popustil, da bi izpolnil zahteve Parlamenta, vendar vse to za Parlament še ni bilo dovolj. Na primer, Svet je bil pripravljen opustiti skupno stališče in podpreti stališče Parlamenta, da je čas dežurstva dejansko delovni čas. Svet je popustil tudi pri razpravi o usklajevanju poklicnega in družinskega življenja, glede roka za zagotovitev dodatnega dnevnega časa počitka in pri opredelitvi vodilnih delavcev, lahko pa bi naštel še več primerov. Svet je želel doseči sporazum s Parlamentom pri ključnem vprašanju izvzetja in je bil pripravljen ugoditi zahtevi Parlamenta ter sprejeti tudi njegove druge predloge, na primer o prepovedi urejanja izvzetij v preizkusnem obdobju, o odpravi največjega števila tedenskih delovnih ur pri izvzetju, čeprav se nam je ob tem zdelo, da ravnamo v nasprotju s koristmi zaposlenih. Bili smo celo pripravljeni sprejeti zamisel o uvedbi beleženja ur, dejansko opravljenih v režimu izvzetja. Parlament pa nam s svojimi stališči ni bil pripravljen priti nasproti.

V imenu češkega predsedstva lahko odkrito izrazim obžalovanje, ker Parlament ni bil voljan iskati potrebne kompromise in dogovore o reviziji direktive, ki jo pričakujejo ne le države članice, pač pa tudi državljani EU že dolgih pet let. Sporazum o revidirani direktivi bi prispeval k boljši zaščiti zaposlenih, pomagal pri reševanju težav s časom dežurstva in časom počitka, in bi odprl pot postopnemu krčenju uporabe izvzetij v državah članicah. Poslanci pa so bili v pogajalskem odboru gluhi za te predloge. Zavrnilo so jih, prav tako so zavrnilo protipredloge Sveta in kompromise, ki jih je ponudila Komisija, in vztrajali na lastnih ideoloških stališčih. Ker Parlament ni bil pripravljen upoštevati razmer v Svetu in stvarnosti, v kateri živimo, bo ostala v veljavi dosedanja direktiva. Uporaba izvzetja ne bo omejena, ne bomo uvedli nikakršnega nadzora, delavci pa bomo morali še naprej delati do 78 ur na teden. Najverjetneje bo odnos Parlamenta privedel do še obširnejše uporabe izvzetij. Danes je Evropska komisija prejela sporočila še dveh držav članic, da nameravata uvesti možnost izvzetja, s tem pa dodatno slabi tudi upanje na odpravo izvzetja v prihodnosti. Svet je želel to preprečiti, Parlament pa je odločil drugače.

Vladimír Špidla, član Komisije. – (CS) Gospod predsednik, gospe in gospodje, resnično globoko obžalujem, da Svetu in Parlamentu ni uspelo doseči soglasja v zadnjem krogu pogajanj o reviziji Direktive o delovnem času. Komisija je storila vse v svoji moči, da bi našli kompromis, ponudila je vrsto predlogov v zvezi z glavnimi vprašanji, da bi pomagala obema zakonodajnima telesoma zblížati svoja stališča v končno različico. Na koncu pa sta Svet in Parlament vztrajala vsak na svojih stališčih glede prihodnosti izvzetij in teh stališč nista mogla uskladiti.

Razumem in spoštujem željo Parlamenta, da bi dokončno odpravili uporabo izjem. Ta rešitev bi se tudi meni zdela idealna in smo jo leta 2005 vključili v spremembe, ki jih je predlagala Komisija. Po več letih pogajanj pa je postalo povsem jasno, da bo ta element preprečil sporazum s Svetom in da ga manjšina v Svetu, ki zadostuje za zavrnitev, ne bo sprejela. Preveč držav članic je enostavno vztrajalo pri posamičnih izjemah in pri ohranitvi določbe v direktivi. Zato je Komisija vložila alternativne predloge za izboljšanje pravne zaščite zaposlenim, ki uporabljajo izvzetja, s čimer bi praktično omejili njihovo uporabo. Komisija je predlagala tudi uvedbo doslednega nadzora uporabe izjem na nacionalni in evropski ravni ter uvedbo omejitev istočasne uporabe izjem, ki bi države članice odvrčale od odobravanja izjem. Trdno verjamem, da bi tak pristop v

praksi dejansko izboljšal pogoje za delavce, in še pomembneje, povečal možnosti, da bi države članice čez čas vendarle sprejele popolno odpravo izjem. Parlament se je postavil na stališče, da ni boljše ureditve od popolne odprave izvezitij. Spoštujem razloge za tako odločitev, moje mnenje pa je drugačno.

Kot sem že velikokrat omenil, trdno verjamem, da je neuspeh pri pogajanjih o spremembi direktive neugodna novica za evropske delavce in podjetja, za evropske institucije, s tem pa za vso Evropo. Prvič, to pomeni, da problema izjem nismo rešili in da se bodo izjeme še naprej uporabljale po sedanji direktivi, brez določenega roka za njihovo odpravo, ob zelo skromnih omejitvah in brez kakršnega koli posebnega nadzora. Vem, da številni med vami ugovarjate, da bi morali delavci delati po 65 ur na teden, in vašo zaskrbljenost popolnoma razumem, dejstvo pa je, da sedanja direktiva dopušča do 70 delovnih ur na teden. Drugič, razsodba Sodišča Evropskih skupnosti o času dežurstva in dodatnem času počitka sicer ostane v veljavi taka, kakršna je, vendar se bojim, da v večini primerov v praksi ne bo zagotovila boljše zaščite delavcev. Številne države članice imajo veliko panog z velikimi deleži časov dežurstva in pri uveljavljanju pravil iz razsodb v primerih SIMAP in Jaeger se soočajo z resnimi problemi. Zato lahko danes ugotavljamo, da se vse več držav članic pri reševanju te težave zateka k uporabi izjem. Danes je takih držav 15, bojim pa se, da bo zaradi tega, ker nismo dosegli dogovora glede časa dežurstva, za usklajitev z razsodbo Sodišča Evropskih skupnosti začelo uporabljati izvezitja še več držav članic, saj preprosto ne bodo imele drugih možnosti. Pri vedno večjem številu držav članic, ki uporabljajo izjeme, bo v Svetu vedno težje doseči dogovor o odpravi izjem. Tretjič, neuspeh pri pogajanjih pomeni, da vrsta zelo pomembnih zagotovil Sveta delavcem, ki sedaj uporabljajo izjeme po vsej Evropi, ne velja več in se ne bo uveljavila. In nazadnje, nismo izkoristili priložnosti za izboljšanje, ki bi ga lahko prinesli ukrepi na področju usklajevanja poklicnega in družinskega življenja, in priložnosti za jasnejšo opredelitev posebnosti za delavce, ki opravljajo samostojno dejavnost. Kakorkoli že, obe zakonodajni telesi sta sprejeli svoji odločitvi, ena od neposrednih posledic tega pa je, da ne bomo opravili nikakršnega posebnega pregleda izjem, kot zahteva obstoječa direktiva. To odločitev bom upošteval. Skupaj z drugimi člani Komisije bomo morali zdaj preučiti stanje, v katerem smo se znašli, ker se zakonodajni telesi nista mogli sporazumeti.

Moram pa ugotoviti, da nam v petih letih pogajanj, ob vrsti delnih predlogov in poskusov oblikovanja rešitve, rešitve ni uspelo najti. To pomeni, da ne bo prav preprosto oblikovati novega predloga, ki bi lahko čudežno razrešil sedanje težave. Zato menim, da je treba stanje zelo natančno preučiti s socialnimi partnerji. Šele nato bo lahko Komisija sprejela nove sklepe in delovala v ustrezni smeri.

Hartmut Nassauer, v imenu skupine PPE-DE. – (DE) Gospa predsednica, gospe in gospodje, najprej bi rad v imenu Skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov povedal, da neuspeh postopka sprave o novi zakonodaji o delovnem času in nadaljevanje uporabe stare zakonodaje o delovnem času nista v prid evropskim delavcem.

Prav tako bi rad povedal, da je navadna pravljica trditi, da je za to kriv samo Svet, večina poslancev pa se nas je, kot vitezi v bleščečih oklepih, požrtvovalno borila za koristi delavcev. V resnici sta krivi obe strani. Res je, da se Svet ni niti za milimeter premaknil pri vprašanju izvezitij, ampak tudi večina v Parlamentu je enako neuklonljivo vztrajala, da je edina možna rešitev odprava izvezitij. Tako je pač vsaka od strani togo korakala v svoji začrtani smeri in rezultata ni bilo težko predvideti.

Gre za zapravljeno priložnost. Tako bi bilo na primer mogoče sprejeti evropsko uredbo o dežurstvu, ki bi vsej Evropi predpisala, da „čas dežurstva pomeni delovni čas“, kot je razsodilo Sodišče Evropskih skupnosti. V ta namen bi morala večina v Parlamentu le malce popustiti pri vprašanju izvezitij, na primer pri določanju pogojev, pod katerimi je izvezetje mogoče, ki bi bili lahko tudi zelo strogi, in pri vprašanju, kdo sprejema odločitve o izvezitjih. Vključiti bi morali obe strani gospodarstva. No, nič od tega nismo doživeli. Vztrajanje pri odpravi izvezitij za vsako ceno je bilo nedotakljivo. To je bila druga plat nespravljivega ravnanja, zaradi katere nove rešitve ni bilo mogoče najti. Zadeva je vredna globokega obžalovanja. Kot sem že rekel, to ni v prid delavcem.

Alejandro Cercas, v imenu skupine PSE. – (ES) Gospa predsednica, res je, da brezplodno naprezanje vodi samo v frustracijo, ampak vseeno bi rad ponovil, da bi morali izvezitja odpraviti, saj so bila predvidena samo za obdobje desetih let – ki se je zaključilo leta 2003 –, njihova odprava pa je izjemno pomembna za zdravje delavcev, za usklajitev družinskega in poklicnega življenja, za usklajitev naše razprave s tisto, ki smo jo imeli pred pol ure, in z naslednjo, za spoštovanje mednarodnih konvencij Mednarodne organizacije dela, za uveljavitev evropske socialne zakonodaje, za nemoteno delovanje delavskih organizacij in za ohranitev zaupanja v evropske institucije med našimi državljani.

Kot je rekel naš predsednik, soglasja ni bilo mogoče doseči, ker je Svet predlagal vrnitev v zgodovino, v 19. stoletje ali še dlje, preoblikovanje delovne zakonodaje zgolj v dvostransko razmerje med delavcem in

delodajalcem, brez zakonov ali uredb, brez upoštevanja česar koli razen „proste izbire“, brez upoštevanja neogibnega neravnovesja med močjo delavca in močjo delodajalca.

To ni res, slepijo se. Parlament se je zganil, ponudil najrazličnejše alternative za rešitev stvarnih problemov, ampak tu gre za ideološki problem. Svet ni hotel odpraviti izvzetij. Manjšina v Svetu je hotela, da bi izvzetja, ki so bila začasno uvedena leta 1993, utrditi kot trajno rešitev, ki bi jo Parlament s svojim glasovanjem samo potrdil, bitko za upanje in dostojanstvo pa je prepustila nam.

Izvzetij niso hoteli odpraviti, želeli so le njihovo manjšo lepotno operacijo, nato pa jih uveljaviti trajno, s čimer bi zdobili enega od temeljnih orodij evropske socialne zakonodaje. Taka je resnica, ni pa res, da je šlo za skrajšanje delovnika – po predlogu Komisije in Sveta bi delovni teden trajal skupaj 78 ur – saj bi veljal delovnik 60 do 65 ur, izračunan v trimesečnem obdobju.

Zato, prosim, nehaite govoriti neresnice. Nehajte zavajati javnost. Priznajte, da ste hoteli trajno uveljaviti nekaj, kar je bilo začasno uvedeno leta 1993, in priznajte, da ste hotel izjemo pretvoriti v pravilo.

Predlagali so odstopanje, kot v členu 20 – odstopanje, ne izjemo: naj bo torej nekaj običajnega. Obenem pa je bil predlog tudi odprt napad na razsodbo Sodišča Evropskih skupnosti. Odpravil je pravice zdravnikov in poslabšal delovne pogoje. Niti blizu niso prišli našemu predlogu, oziroma predlogu Sodišča, o nadomestnem počitku zdravnikov. Šlo je za odprt napad na delavce. Še več, v predvolilnem obdobju so tega obtožili nas. V čast si štejemo poslušati državljane in delavce.

Preživljamo globoko družbeno krizo, institucije so hudo oddaljene od državljanov. Na srečo Parlament ni padel na kolena pred Svetom in na srečo, komisar, bomo imeli nov Parlament, nov Svet in, kot upajo evropski delavci, verjetno tudi nove vlade v državah članicah: mandat 17. decembra smo ohranili in naš boj bomo nadaljevali, komisar.

(Aplavz)

Elizabeth Lynne, v imenu skupine ALDE. – Gospa predsednica, očitno je, da imamo pat položaj, ampak po mojem mnenju je bolje, da sporazuma ni, kot da bi imeli slab sporazum.

Ves čas smo vedeli, da je izid neizogiben, dolgo pa je trajalo, da smo to tudi priznali. Mislim, da je šlo bolj kot za kaj drugega za to, da bi se poslanci pred svojimi volivci izkazali kot žilavi borci.

Ko je večina v Parlamentu izglasovala odpravo izvzetij, je seveda vsaka možnost dogovora padla v vodo, saj, kot smo že slišali, izvzetja uporablja 15 držav.

Podpiram izvzetje iz 48-urnega delovnega tedna po Direktivi o delovnem času, pod pogojem, da je prostovoljno. V odboru sem skušala to zaostriti in zagotoviti, da se izvzetja ne bi smelo podpisovati istočasno s podpisovanjem pogodbe o delu ter da bi bilo mogoče izvzetje preklicati kadarkoli. Tako je pravzaprav predlagal tudi Svet. To omogoča potrebno prožnost tako delavcu kot delodajalcu. Zakaj bi preprečevali delavcu zaslužiti z nadurami, če se za to odloči sam?

Bala sem se tudi, da bi ljudi lahko silili k nezakonitemu delu, ki ga ne bi šteli zdravstvena in varnostna zakonodaja, vključno z direktivo o nevarni strojni opremi.

Veliko večjo težavo pomenijo primeri več pogodb na delavca in opredelitev samostojnega dela. Tu so možne mnogo hujše zlorabe kot pri izvzetju, ampak Svet glede tega ni bil pripravljen na znatna popuščanja, Parlament pa glede tega tudi ni v resnici pritiskal nanj.

Kar zadeva „čas dežurstva“, verjamem, da bi bilo treba ves „čas dežurstva“ šteti za delovni čas. Vesela sem bila premikov v Svetu glede tega.

Kot sem rekla že ob začetku te razprave pred petimi leti, bi morali obravnavati zgolj razsodbe Sodišča v primerih SIMAP in Jaeger in ničesar drugega. Morda bomo tako ravnali v prihodnje in področje zdravstva obravnavali ločeno.

Na koncu moram povedati, da sem vesela, da smo ohranili izvzetje pri 48-urnem delovnem tednu, zlasti zaradi gasilcev v Združenem kraljestvu, ki bi izredno težko našli novo pokritje, če bi izvzetje izpadlo, in čestitam jim za njihovo kampanjo.

Elisabeth Schroedter, v imenu skupine Verts/ALE. – (DE) Gospa predsednica, predsednik Sveta, gospod Špidla, lepo bi bilo, če bi lahko ob času volitev državljanom Evrope poklonili direktivo o delovnem času, ki bi jim zagotovila ustrezno raven zaščite zdravja in varnosti.

To bi bil naš prispevek k izboljševanju kakovosti dela. Naša direktiva bi predpisala najmanjše standarde, ob tem pa tudi omogočila določeno prožnost, ki bi rešila težave bolnišnic. Svet je to tedne in tedne blokiral, končalo pa se je z neuspehom. Na žalost del odgovornosti v tem primeru pade tudi na Komisijo, saj ni dovolj prispevala v postopku iskanja rešitve. Predlogi Komisije so pomenili teptanje delovne zakonodaje in so postavljali pod vprašaj zadeve, ki bi morale veljati kot zakonsko predpisani minimalni standard. Člani Skupine Zelenih/Evropske svobodne zveze, enako kot velika večina delegacije v Spravnem odboru, nismo bili pripravljeni glasovati za legalizacijo izkoriščanja.

Splošno znano je, da je bil nemški minister za delo, socialdemokrat Olaf Scholz, med najtrdovratnejšimi nasprotniki v Svetu. Povsem resno je hotel uvesti izjemo pri dolgoročni rešitvi, po kateri bi bil mogoč 78-urni delovni teden. V Nemčiji se razglša za predstavnika delavstva, v Bruslju pa nastopa kot zastavonoša tistih članov Sveta, ki delujejo v nasprotju z interesi evropskega delavstva. Socialdemokratom je zabodel nož v hrbet.

Ilda Figueiredo, v imenu skupine GUE/NGL. – (PT) Gospa predsednica, veseli smo, da Evropski parlament in Svet nista dosegla soglasja glede spremembe direktive o organizaciji delovnega časa, saj so bile predlagane rešitve slabše od sedanje ureditve, zlasti glede povprečnega delovnega časa in časa dežurstva.

Evropska komisija in Svet sta dejansko skušala odpreti pot za še hujše razvrednotenje dela in za napad na pogajalske pravice sindikatov ter na kolektivne pogodbe. To bi jima uspelo, če bi dovolili, da organizacijo delovnega časa in plačilo za delo urejajo preproste upravne določbe, s tem pa bi ogrozili čas dežurstva in pravico do časa počitka in se v boju za delavske pravice vrnili sto let nazaj.

Obvezno polno plačilo za čas dežurstva, tudi za čas počitka, v zdravstveni službi, v reševalni službi, v gasilski službi ali na katerem koli drugem področju, torej ostaja v veljavi, v skladu s sedanjo zakonodajo.

Še naprej bomo javnost obveščali o boju delavcev proti zloglasnim izvzetjem in za ustrezno vrednotenje dela. Nadaljevali bomo z bojem za skrajšanje delovnega časa brez zmanjšanja plačila, kar je v času recesije pomembna zahteva, saj pomaga ustvarjati delovna mesta in zmanjševati brezposelnost. Še naprej bomo se bomo zavzemali za zdravje in varnost pri delu in za usklajevanje poklicnega ter družinskega življenja.

Hočemo resnično socialno Evropo, ki ne bo šla v pozabo takoj po volitvah v Evropski parlament.

Derek Roland Clark, v imenu skupine IND/DEM. – Gospa predsednica, predsednik Klaus je 18. februarja pripomnil, da je ustroj EU dogma v nasprotju z izkušnjo naše dediščine.

Države članice imajo svoje dediščine. Stvari delajo na svoje načine, vključno z urejanjem dela. Ko sem to omenil na srečanju Spravnega odbora in pripomnil, da držav članic ne bi smeli tlačiti v prisilni jopič, je eden od kolegov poslancev dejansko vprašal, ali me je sploh primerno še vabiti na srečanja odbora. No, pa jo imamo, demokracijo!

Dokument, ki ga je sestavil komisar še isti večer, je vseboval besedilo „želje in potrebe delavcev onemogočajo določitev roka odprave izvzetij“ – lepo je slišati odmev lastnih besed!

Po besedah predsednika Klause je med državljani in njihovimi izvoljenimi predstavniki na ravni EU velika razdalja, veliko večja kot znotraj samih držav članic, kar pomeni, da je EU nedemokratska. Soglašam in se osebno zavzemam, da bi bolj zastopali državljane. Navsezadnje smo imeli leta 2004 samo štiri države članice, ki so zahtevale izvzetja, zdaj pa je takih držav 15. Ali vam to kaj pove? In poslanci si drznejo imenovati 15 držav od skupaj 27 manjšino, ki preprečuje soglasje – Parlament ne priznava stvarnosti!

José Albino Silva Peneda (PPE-DE). – (PT) Pri teh pogajanjih sta izstopali dve vprašanji: tako imenovani čas dežurstva in klavzula o izvzetju.

Glede časa dežurstva bi rad povedal, da smo bili že zelo blizu kompromisu, v zadnjem hipu pa se je Svet skrivnostno umaknil.

Kar se tiče izvzetij, Parlament ne bi mogel nikoli sprejeti njihovega nedoločenega posplošenja, saj bi to praktično pomenilo deregulacijo trga dela.

Danes uporablja izvzetja 15 držav zato, ker delež časa dežurstva preprosto ne zadošča za dejanske potrebe. Sistem dežurstva ne zadostuje za pokrivanje dejanskih potreb, zlasti v zdravstvu. To je predlog Parlamenta razreševal, zato izvzetij ne bi bilo treba uporabljati v toliko državah. To je med pogajanji priznalo celo predsedstvo.

Popolnoma jasno je, da izvzetja niso v ničemer povezana s prožnostjo. Prožnost lahko v celoti zagotovimo z določitvijo enega leta za referenčno obdobje, kot je predlagal Parlament leta 2005.

Parlament se že ves čas bori za to, da bi vsaj nakazali rok, v katerem bomo izvzetja odpravili. Manjšina v Svetu pa izvzetij ni le sprejela, pač pa je skušala doseči, da bi njihova uporaba postala pravilo, ne več izjema. Rad bi vas spomnil, da smo izvzetje sprejeli leta 1993, vendar povsem jasno kot izjemo.

Gospe in gospodje, delovnih pogodb ni mogoče primerjati z nobeno drugo vrsto pogodb, pri katerih sta stranki v enakopravnem položaju. V Evropi imamo delovno zakonodajo in znanost o delu zato, ker smo dolgo časa priznavali, da je ena od strank v šibkejšem položaju in jo je treba zato zaščititi.

Manjšina v Svetu, ki je ravnala izrazito neprožno, je želela tako zaščito odpraviti, kar je po mojem mnenju popolnoma nesprejemljivo za vse, ki branimo temeljne vrednote, na katerih sloni evropski socialni model.

Jan Andersson (PSE). – (SV) Gospa predsednica, to priložnost bi rad izkoristil za zahvalo kolegom iz pogajalske skupine za njihovo konstruktivno sodelovanje. Obžalovanja vredno je, da sporazuma nismo dosegli. Vzrok za to so sedanje okoliščine, namreč dejstvo, da 15 držav članic uporablja izvzetja. Nedvomno bo takih držav še več in to ni dobro.

Lahko vam povem, da smo med pogajanji vseeno dosegli določen napredek. Glede časa dežurstva in časa nadomestnega počitka smatram za napredek, da smo vsi soglašali, da se čas dežurstva šteje za delovni čas. Verjamem, da bi glede tega lahko dosegli sporazum. Razlog za neuspeh pri tem so bila izvzetja. Na eni strani smo imeli Svet z manjšino držav, ki je popolnoma zavračala odpravo izvzetij, na drugi strani – in to se pogosto pozablja – pa veliko večino Evropskega parlamenta, ki se odločno zavzema za odpravo izvzetij, ker ta nimajo nikakršne zveze z zdravjem in varnostjo. Poslanci smo poskušali to doseči, predložili smo Svetu, naj sam določi datum odprave izvzetij. Na koncu smo bili pripravljeni celo reči: „Določili bomo samo datum za nadaljevanje pogajanj in dogovor o roku odprave izvzetij“. Svet ni bil pripravljen sprejeti niti tega. S tem so bile zaprte vse možnosti. Ni res, gospod Sedláček, da je Svet sprejel vse zahteve Parlamenta glede pogojev izvzetij. Zadnji dan pogajanj so bili zavrženi več ali manj vsi predlogi. Lahko potrdim, da je odpravi izvzetij dejansko naklonjena večina. Imamo veliko večino v Parlamentu in večino v Svetu, na žalost pa lahko manjšina v Svetu odloči, da izvzetja ostanejo. To ni v redu. Upam, da se bo Komisija vrnila k zadevi, da bodo ljudje sprejeli svojo odgovornost in da bo za izhodišče novega predloga uporabljeno bistvo direktive, to je zdravje in varnost delavcev, nato pa bomo izvzetja postopoma odpravili.

Bernard Lehideux (ALDE). – (FR) Gospa predsednica, Parlament in njegova poročevalka sta bila prisiljena zavrniti slab kompromis, in prav sta storila. Naša delegacija je ostala zvesta stališčem, ki jih je sprejela zelo velika večina na plenarni seji in ki so zahtevala končno odpravo vseh izjem pri predpisanem delovnem času.

Drži pa, da je bil Parlament edini, ki si je prizadeval za spremembe. Zastopniki evropskih državljanov smo presegli strankarske delitve, samo da bi napravili konec anahronizmu izvzetij. S svojim predlogom kompromisnega besedila smo bili osamljeni; Svet ga je gladko prezrl, Komisija prav tako. Svet in Komisija sta se postavila ob bok tistim, ki silovito nasprotujejo vsakemu napredku na področju delavskih pravic v Evropi.

Predsednik Sveta, jasno je, da ste dosegli svoj namen. Upoštevanje časa dežurstva kot delovnega časa vam nalaga že Sodišče Evropskih skupnosti, torej glede tega niste izgubili ničesar. Izvzetja, ki jih želite, v praksi še veljajo, saj jih je nasprotovanje napredku ubranilo. Junija izvoljeni novi poslanci se bodo morali še bolj kot doslej boriti za usklajevanje socialnih standardov od zgoraj navzdol.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL). – (EL) Gospa predsednica, Svet, skupaj s Komisijo, nosi polno odgovornost za neuspeh pri iskanju kompromisa, razlog pa je preprost: vztrajali ste, da moramo mi sprejeti kompromis, ki bi za vedno ohranil izvzetja, hoteli ste preslepiti in ponižati nas in milijone delavcev s pretvorbo prehodne izjeme, odobrene Veliki Britaniji leta 1993, v trajno, proti delavcem uperjeno uredbo. Na srečo je velika večina v Evropskem parlamentu rekla ne. Kdor še ni povsem prepričan, kdo je odgovoren, mora samo prisluhniti besedam predstavnika češkega predsedstva: dogmatskemu neoliberalizmu, trdi ideologiji, aroganci in cenenemu poskusu prevare evropskih državljanov.

Gospod Špidla, nimate nikakršne pravice tolmačiti in uporabljati razsodbe Sodišča Evropskih skupnosti „à la carte“; sodno prakso Sodišča Evropskih skupnosti morate upoštevati, proti državam članicam, ki razsodb Sodišča že leta ne upoštevajo, pa morate sprožiti postopke za ugotavljanje kršitev. Ne morete reči, da tega ne boste storili, ker nameravate revidirati direktivo. Naj vam bo jasno nekaj: Parlament nikakor ne bo sprejel kompromisa, ki ne bo odpravljal izvzetij.

Edít Bauer (PPE-DE). – (SK) Po tem, ko smo že upali, da se bližamo kompromisu o revidirani Direktivi o delovnem času, je res obžalovanja vredno, da je kompromis izostal. To poročilo ne pomeni najboljših novice za naše volivce v času pred volitvami vsaj iz dveh razlogov. Prvi razlog se nanaša na zanimiva in nepričakovana dogajanja v novih državah članicah.

Nekateri vlagatelji, posebej tisti iz vzhodne Azije, skušajo ne le vpeljati vzhodnoazijsko etiko dela, proti čemur delavci terjajo zakonsko zaščito, pač pa tudi novosti na trgu dela: skušajo nadomestiti domače delavce z delavci iz vzhodne Azije, ki so navajeni na drugačno delovno kulturo in neomejen delovni čas. V sedanjih kriznih razmerah, ob rastoči brezposelnosti, se vedno jasneje izrisuje neenakopravnost razmerja med delodajalcem in delavcem. Zato je omejevanje delovnega časa še toliko nujnejše z vidika delavskih pravic in svoboščin.

Drugi problem, ki ostaja nerešen in ki bo imel v novih državah članicah hude posledice, je izračun časa dežurstva. V sedanjih okoliščinah se moramo sprijazniti z izvzetji, ki smo jih sicer želeli odpraviti, vendar brez njih ne bi mogli zagotoviti osnovnega zdravstvenega varstva. Gospa predsednica, ne želim kazati s prstom na kogarkoli, upam pa, da nam bo v novem mandatu uspelo najti sprejemljivo rešitev za te pereče probleme.

Roberto Musacchio (GUE/NGL). – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, polom pri Direktivi o delovnem času je bil neizogiben. Svet je vztrajal pri svojih provokativnih stališčih, kot smo že slišali, ko ni hotel upoštevati parlamentarnega glasovanja, pri drugi obravnavi, čez nekaj let, pa je to napravil še enkrat. Naši volivci nas bodo sodili po tem glasovanju – te besede so namenjene gospe Lynne – saj naš mandat izvira od volivcev.

Zaskrbljujoč pa je ekstremizem. Svet hoče hkrati ohraniti izvzetja in letni izračun delovnega časa. Naj opomnim Svet in Komisijo, da smo do 78-urnega tedenskega delovnega časa prišli z zamikanjem časov počitka iz besedila, ki ga zagovarja Svet. Torej je stanje glede na prejšnjo direktivo slabše; odkrito rečeno je težko razumeti, kaj si Svet predstavlja pod pojmom delo in delovni pogoji, pa tudi pod pojmom sindikat in delovna pogodba.

Če bomo vztrajali pri izvzetjih, če ne bomo skušali uskladiti delovnih pogojev, ne delujemo v prid Evropi, ampak proti njej, z drugimi besedami, ustvarjamo pogoje, ki bodo oslabili družbeno tkivo Evrope in ji preprečili spopad z resničnimi razlogi sedanje krize.

Odgovornost za neuspeh zato v celoti pade na Svet. Parlament je svojo dolžnost opravil.

Juan Andrés Naranjo Escobar (PPE-DE). – (ES) Gospa predsednica, priznanje neuspeha je nujen prvi korak, če naj naslednjič uspemo. Sprava ni uspela, to pa nam ne preprečuje ponovne vzpostavitve dialoga, od danes naprej.

Težava ni bila v praktičnih vidikih posameznih odstopanj od največ 48-urnega delovnega tedna, saj je prav za odpravo teh težav Parlament predlagal dolga prehodna obdobja, pač pa je izvirala iz velikih razlik med stališči o uveljavitvi pravil Skupnosti za zagotavljanje zdravja in varnosti pri delu. Iz te težave je izvirala naslednja, namreč ureditev časa dežurstva v skladu z razsodbami Sodišča Evropskih skupnosti.

Kar se tiče glavne težave, izvzetij, menim, da je bila ponudba Sveta pravno sporna, predvsem pa, po mojem mnenju, usmerjena proti enemu od bistvenih elementov Evrope, ki se ne sme odpovedati svoji socialni razsežnosti, če noče izgubiti svoje identitete. Nezaslišano bi bilo v zakonodajo Skupnosti vključiti trajno veljaven zakon, ki bi bil v nasprotju s priporočili Komisije, k v svojem socialnem programu poziva države članice, naj upoštevajo konvencijo Mednarodne organizacije dela. Sporazum bi lahko dosegli tudi ob vključitvi niza izjem in splošnih pravil, poleg tega pa bi lahko izrabili tudi prispevke nosilcev socialnih interesov, ki nam lahko, če spoštujemo njihovo neodvisnost, pripomorejo k pravičnim in uspešnim sporazumom.

Na kratko, predlogi Parlamenta so vsebovali rešitve, ki bi lahko ugodile potrebam podjetij, to je, omogočile prožnost pri prilagajanju delovnega časa delovnim obremenitvam, kajti panoge se med seboj razlikujejo, prav tako podjetja v posamezni panogi, kajti, kar potrebujemo in kar še zlasti potrebuje moja domovina –

ki je žalostna rekorderka po ravni brezposelnosti v Evropski uniji – je ustvarjanje novih delovnih mest v podjetjih in manj odpuščanj.

Gospe in gospodje, sem eden od tistih, ki smo prepričani, da nujno potrebujemo reformo naših socialnih sistemov; verjamem, da je mogoče gospodarsko učinkovitost združiti z upanjem na družbene izboljšave, da je mogoče združiti svobodo in pravico; prav zato pa moramo predpisati omejitve in minimalne socialne standarde za vse države članice.

Philip Bushill-Matthews (PPE-DE). – Gospa predsednica, ko bodo prihodnje generacije presojele naš Parlament in njegovo ravnanje v zadevi delovnega časa, predvidevam, da preprosto ne bodo mogle verjeti, kako smo se poslanci obnašali v dialogu. Videle bodo direktivo, ki je bila spočeta v zgodnjih devetdesetih letih, ko so bili socialdemokrati najmočnejša stranka v Parlamentu in so večino držav članic vodile leve vlade, direktivo, katere namen je bil sicer dober, je pa odražala splošno veljavno socialistično dogmo, da ljudem ne moreš zaupati svobodne izbire razmerja med delom in zasebnim življenjem, pač pa to lahko najbolje naredijo politiki, in evropski politiki seveda najbolje med vsemi politiki, direktivo o delovnem času, ki preprosto ni nikoli delovala.

Izvzetja, ki so bila prvotno uvedena za Združeno kraljestvo, je moralo postopoma uvesti še 14 drugih držav, danes pa smo od češkega predsedstva slišali, da se tej skupini nameravata pridružiti še dve novi državi. Direktive v svojih zdravstvenih sistemih ni moglo uveljaviti kar 21 držav od 27, zato je Komisija oblikovala predloge, kako težave razrešiti.

Imamo direktivo, ki je očitno ni mogoče uveljaviti – in kako se je na to odzval Parlament? Ljudje nimajo prav, države članice nimajo prav, vse moramo stlačiti v prisilni jopič poenotenja, ki pa ni prave velikosti za nobeno od njih. Razumljivo je, da se Svet ni hotel ukloniti, saj so, tako kot poslanci EP tudi vlade držav članic izvoljene za to, da bi svojim ljudem odpirale nove priložnosti, ne pa jim kratile svoboščine. Vlade v nasprotju z nekaterimi poslanci EP tega niso pozabile.

Tako izvzetja zaenkrat ostajajo, prav tako pa tudi problemi, zadevo pa predajamo naslednji generaciji poslancev v naslednjem mandatu Parlamenta. Upam le, da bodo naši nasledniki v vseh skupinah pokazali več zdrave pameti, dokazali, da ljudi poslušajo, ne pa jim ukazujejo, in vrgli direktivo v koš ter začeli znova, namesto da bi odpravljali izvzetja.

Jacek Protasiewicz (PPE-DE). – (PL) Gospa predsednica, komisar, dejstvo je, da po petih letih intenzivnih naporov za spremembo direktive o organizaciji delovnega časa danes ta naša prizadevanja zaključujemo kot neuspeh. Parlamentu ni uspelo sodeči sporazuma s Svetom in sprejeti novega, boljšega zakonodajnega akta, ki bi izboljšal pogoje delavcem, vključno z znižanjem zgornje meje tedenskega delovnega časa ob soglasju delavca z 78 na 65 ur.

Žal moram reči – in pri tem se moji pogledi razlikujejo od pogledov prejšnjih govornikov, zlasti tistih z leve strani naše zbornice – da znaten del odgovornosti za tak izid nosi Parlament, ki se je odločil za nerealistično pogajalsko strategijo. V mnogih državah Evrope poznajo pregovor, ki se glasi „boljše je pogosto sovražnik dobrega“. Na žalost opažam, da je večina kolegov poslancev, zlasti tisti z leve strani zbornice, med pogajanjem na to ljudsko modrost očitno popolnoma pozabila.

Naj povem eno stvar, čeprav pri tem ne čutim nikakršnega zadoščenja. Naj spomnim Parlament, da sem na prvem srečanju Spravnega odbora predlagal kompromisni pristop, kajti glede na to, da večina držav članic že leta in leta pri organiziranju delovnega časa ob soglasju delavcev uporablja prožna načela, bi bilo pričakovati radikalne spremembe neutemeljeno, lahko pa bi zavrlo pogajanja. Na žalost se je zgodilo prav to in bojim se, da smo pri tem več pozornosti posvečali predvolilni kampanji kot pa koristim evropskih delavcev.

Stephen Hughes (PSE). – Gospa predsednica, groteskno je, da Svet obtožuje Parlament za neuspeh pogovorov. Parlament je bil tisti, ki se je prilagajal, Parlament je ponujal kompromisne predloge. Kasneje je s kompromisnim predlogom prišla tudi Komisija, ampak Svet se ni premaknil niti za milimeter; zato Svet za polom ne more kriviti Parlamenta.

Zdaj pa nam Philip Bushill-Matthews govori o svobodi izbire za delavce – svobodi izbire delovnih ur. No, kolega Philip, oglejte si samo razmere v Združenem kraljestvu, tisti držav članici, ki že najdlje uporablja splošno izvzetje. Po anketi med evropsko delovno silo v tej državi 3,5 milijona delavcev redno dela več kot 48 ur na teden. Po isti anketi jih 58 odstotkov – skoraj 60 % – med njimi pravi, da bi radi delali manj kot 48 ur na teden. Od teh 3,5 milijona v Združenem kraljestvu jih 2,2 milijona ne prejema nikakršnega plačila za

to redno dodatno delo. Ti ljudje niso nori, so pa prisiljeni v tako dolg delovni čas, v dodatno delo so jih prisilili. To je stvarnost uporabe izvzetij.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Svet je bil odločen ohraniti postopek izvzetij za vedno in s tem v resnici podaljšati delovni teden. Svet ni pokazal nikakršne prožnosti.

Problem časa dežurstva je predvsem problem delavcev v javnih službah, v glavnem v zdravstvu, kjer podaljšanje delovnega časa ne pomeni le slabših delovnih pogojev za zdravnike in medicinske sestre, pač pa tudi grožnjo varnosti in zdravju pacientov, poleg tega pa tudi večja tveganja za zdravnike v zvezi s civilnopravno odgovornostjo za napake. Svoboda izbire pri tem danes pomeni, da v bolnišnici v poljskem mestu Radom ne zaposlijo nikogar, ki v zadevo ne privoli. To pomeni, da svobode izbire v praksi ni.

Razdelitev časa dežurstva v aktivni in neaktivni del je poskus, da bi čas, ki ga delavec v resnici prebije v službi delodajalca, opredelili kot čas počitka – čas, ki ga delavec prebije na delovnem mestu in ki si ga ne more organizirati po svoje. V praksi to pomeni krajšo časa delavcu. Nima nikakršnega pomena sprejemati rešitve, za katere menimo, da so škodljive.

Jan Cremers (PSE). – (NL) Gospa predsednica, že leta 1817 se je socialno osveščeni britanski podjetnik Robert Owen zavzemal za uvedbo osemurnega delovnika. Po njegovem mnenju bi bilo mogoče doseči blagostanje celotne družbe tudi, če bi ljudje delali le po osem ur, le delo bi bilo treba dobro organizirati. Čez natanko 125 let so se pojavile prve pobude za uvedbo osemurnega delovnika tudi v Združenih državah Amerike. V evropski skupnosti velja demokratično prepričanje, da krajšanje delovnega tedna prispeva k človekovega dostojanstva vrednemu življenju. Na srečo se je temu v zadnjih desetletjih pridružila tudi večja pozornost delitvi delovnih in družinskih obveznosti.

Gospa predsednica, v tem smislu je huda sramota, da se moramo v Evropi še vedno boriti za omejitev tedenskih delovnih ur. Siliti delavce v redne nadure in dolg tedenski delovnik pomeni uničevanje delovnih mest. Različne raziskave so dokazale, da je imel Robert Owen prav: delovnik, daljši od osmih ur, je protiproduktiven. V času vedno večje brezposelnosti sta večina v Svetu in Komisija izbrala popolnoma napačno smer.

Michal Sedláček, predsednik Sveta. – (CS) Gospe in gospodje, zame je bila ta razprava zelo zanimiva. Naj na hitro odgovorim na nekatere od pobud. Najprej bi rad povedal nekaj, česar še nismo omenili, je pa treba povedati povsem odkrito. Ali morda ne drži, da ima Evropa najvišjo raven zaščite delavca na svetu? Prepričan sem, da je tako, zato vse govorjenje, da zaščito razgrajujemo ali da se vračamo v 19. stoletje, preprosto ne drži. Skušamo se samo prilagoditi sedanjim gospodarskim razmeram in pogojem globalnega gospodarstva. Ne živimo več v 20. stoletju. Smo v 21. stoletju in delamo – ne bi rad navajal, koliko ur na dan – ves čas. Ali vidite tale mobilni telefon, ali vidite te računalnike? Vsak od nas vsak dan prejema elektronska sporočila in običajno jih prejema ob katerem koli dnevnem času. Obenem pa nihče od nas nikoli ne računa, koliko ur v resnici dela. Torej so ti naši poskusi – govorimo o določeni prožnosti – samo prizadevanje, da bi Evropo kot celoto prilagodili svetovni konkurenci.

Imeli ste prav, gospod Nassauer, ko ste dejali, da bi se morali sporazumevati glede vprašanj, na primer glede vprašanja časa dežurstva. Naj povem, da se je glede tega Svet zelo potrudil, da bi ugodil Parlamentu, in da je sprejel uvrstitev časa dežurstva v delovni čas, v nasprotju s skupnim stališčem, ki je bilo povsem drugačno. Svet je Parlamentu celo predlagal, naj s to direktivo uredimo samo vprašanje časa dežurstva, vprašanje izvzetij pa pustimo za kako drugo priložnost, Parlament pa se na to ni odzval. Gospod Figueredo je rekel, da predlogi Sveta spodkopavajo položaj delavstva, vendar bi vas rad še enkrat spomnil na eno od osnovnih točk. Svet je predlagal zmanjšanje števila ur ob uporabi izvzetja z 78 na 60 ali 65, gospod Cercas pa je to zavrnil. Svet je predlagal omejitve za nadzor in za uvajanje izvzetij. Svet je to sprejel, rešitev pa vseeno ni bila sprejeta. Gospod Andersson se verjetno moti, ko trdi, da Svet ni bil pripravljen sprejeti kompromisnih predlogov Komisije. Nasprotno, Svet je – na seji COREPER – te predloge odobril. Torej je Svet kompromisni predlog Komisije sprejel, Parlament pa ne.

Rad bi tudi dodal, da ne vem, s katerim delom javnosti EU se pogovarja kdo med nami. Tudi mi se pogovarjamo z javnostjo v EU, naši sogovorniki pa nam govorijo, da želijo več svobode, ne želijo, da bi jim kdorkoli vsiljeval nove obveznosti, in ne želijo, da se jim politiki ves čas vmešavajo v osebno življenje. Bliža se 20-letnica žametne revolucije – obletnica konca komunizma v Evropi – in ljudje želijo, da to obletnico počastimo z obrambo njihovih svoboščin. Nočejo, da jim vsiljujemo nove in nove uredbe ter nove in nove obveznosti.

Gospod Hughes, mislim, da sem v svojem govoru povsem jasno nanizal točke, pri katerih je bil Svet povsem pripravljen sprejeti kompromis, zato je zelo zmotno trditi, da se Svet ni premaknil niti za milimeter. Ker je

poročevalka izrazila upanje v zamenjave vlad po Evropi, naj pripomnim, da si težko predstavljam – če bi do zamenjave prišlo na primer v Veliki Britaniji –, da bi bili pogledi konservativne vlade kaj drugačni, kot so pogledi vlade gospoda Browna.

Za sklep bi rad povedal samo še to, da smo izredno razočarani, da sporazuma nismo dosegli, ampak, če si na zatiskate oči pred vsakodnevno stvarnostjo, v kateri 15 od 27 držav članic uporablja izvzetja in v kateri v nekaterih poklicih trenutno ni dovolj delavcev za vse potrebne naloge, zlasti v novih državah članicah, potem se je treba sprijazniti, da bodo izvzetja kot del vsakodnevne stvarnosti pač morala ostati. Vrnimo se k temu vprašanju čez 10 let, ko bodo razmere v državah članicah morda precej drugačne. Zagotovimo pogoje, v katerih državam članicam izvzetij ne bo več treba uporabljati, nato pa bo pot do kompromisa verjetno zelo lahka.

Vladimír Špidla, član Komisije. – (CS) Gospe in gospodje, razprava je obnovila argumente, ki so bili izrečeni, utemeljeno, že mnogokrat. Mislim, da je to povsem naravno, saj razprava teče že pet let in zadeva nas vse, in rad bi se zahvalil vsem, ki ste resno sodelovali v njej. Dejstvo pa je, da nismo dosegli dobrega ali obstojnega rezultata in v skladu s tem bomo morali ravnati v prihodnje. Rad bi pripomnil, da je značilno, da se razprava skoraj ni dotaknila nobenega drugega vprašanja razen izvzetij in, v precej skromnem obsegu, časa dežurstva. Ni se ukvarjala na primer z dodatnim počitkom niti s spremembami na področju nočnega dela. Skoraj vse spremembe, ki so celo mnogo bolj korenite kot spremembe pri času dežurstva in pri izvzetjih, so bile po malem odrinjene v bitki okoli glavnih dveh vprašanj. Leta 1993 je bila sprejeta direktiva, ki je dopuščala izjemo. Direktiva je predvidevala postopek revizije, a ne zgolj revizije izvzetja, pač pa direktive v celoti. Leta 2003 je Sodišče Evropskih skupnosti razsodilo, da se dežurstvo na delovnem mestu šteje za delovni čas. Razsodba ima notranjo logiko, ki jo povsem razumem. Od takrat se je število držav, ki uporabljajo izvzetje, skokovito povečalo. Razlog za to je povsem preprost. V večini držav članic se čas dežurstva na delovnem mestu ni obravnaval kot pravi delovni čas, in takoj, ko je bilo treba čas dežurstva šteti med delovne ure, so se države članice začele odločati za izvzetje, da so lahko izpolnile zahteve direktive.

Gospe in gospodje, kot sem že omenil, je stanje zapleteno in ima lastno notranjo dinamiko. V dosedanjih petih letih obsežnih razprav smo raziskali prav vse možne poti. Mislim pa, da naša razprava še ni končana mislim, da je nujno nadaljevati z iskanjem možnih rešitev, saj sedanje stanje ni zadovoljivo. Zadovoljivo ni z več vidikov, ki presegajo vprašanje časa dežurstva (ki ga osebno smatram za najpomembnejši vidik) in vprašanje izvzetij, ki je vsekakor vsebinsko vprašanje. Med take vidike spadajo tudi nočno delo, dodatni dopust in vrsta drugih vprašanj, ki jih je mogoče – in jih bo po mojem mnenju postopoma tudi treba – preučiti, če želimo izboljšati zdravje in varnost pri delu, kar je tudi predmet te direktive. Organizacija delovnega časa, kot jo določa direktiva, vsebuje tudi ta konkretni vidik, ne le univerzalnega vidika.

Gospe in gospodje, dvema zakonodajnima telesoma po resni in dolgotrajni petletni razpravi ni uspelo doseči sporazuma. Smo, kjer smo, zato moramo poiskati drug način za nadaljnje reševanje. Komisija je pripravljena in čaka.

Mechtild Rothe, predsednica delegacije Evropskega parlamenta v Spravnem odboru. – (DE) Gospa predsednica, še enkrat sem prosila za besedo, saj menim, da je nekaj kratkih pripomb potrebnih.

Predsednik Sveta gospod Sedláček nam je povedal, da je Svet sprejel predlog na začetku prejšnjega tedna. Jasno moramo povedati, da nam je pri dialogu posredoval precej drugačno informacijo. Obveščeni smo bili, da predloga Komisije ne bodo sprejeli, da ne bo možno izvzetje v poskusnem obdobju in da obdobja šestih mesecev ne bodo sprejeli. Jasno nam je bilo rečeno tudi, da se čas dežurstva ne bo štel za potrebno nadaljevanje delovnega časa. Rečeno nam je bilo tudi, kar je bilo rečeno tudi tukaj, da so pripravljeni slediti smeri. Stališče Parlamenta je bilo drugačno. Rada bi jasno povedala, da smo tako informacijo prejeli. Morda je bila težava v tem, da ste prispeli kasneje, šele po polnoči, ampak tako informacijo smo prejeli.

Drugič, gospod Bushill-Matthews je vzbudil vtis, da so bila pogajanja pristranska in enostranska. Rada bi razložila eno stvar. Pogajalsko delegacijo smo sestavljali poročevalka, gospod Cercas, predsednik Odbora, poročevalec v senci, gospod Silva Peneda, iz Skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov ter jaz. Soglašali smo prav o vsaki točki. Smernice za delo Parlamenta določajo, da moja skupina ne more imeti večine v delegaciji v Spravnem odboru. Rezultati so bili precej jasni: 15 glasov za, nobenega proti in pet vzdržanih. Današnja razprava precej jasno dokazuje, da naše stališče podpira široka večina v Parlamentu. Ne bi želela, da bi komurkoli ostal vtis pristranskosti.

Predsednica. - Razprava je zaključena.

Pisne izjave (člen 142)

Csaba Óry (PPE-DE), v pisni obliki. – (HU) Gospa predsednica, gospe in gospodje.

Žal mi je, da se je zakonodajni postopek spreminjanja Direktive o delovnem času končal z neuspehom. To kaže na nesoglasje med Svetom in Evropskim parlamentom pri enem od ključnih vprašanj, povezanih z delom. Zavrnitev kompromisne rešitve, ki sta jo potrdili dve obravnavi v Evropskem parlamentu in so po podprle skupine iz celotne politične palete, leve in desne, s strani Sveta je prišla ravno v času, ko se po vsej Evropi ukinja vedno več delovnih mest, ko se velika podjetja kar vrstijo s svojimi napovedmi odpuščanj in ko gre vedno več denarja davkoplačevalcev za pomoč bankam v težavah in za omilitev učinkov gospodarske krize.

Nadaljnja neugodna posledica trmastega vztrajanja Sveta pri izvzetjih, ki je privedla do neuspeha pravnega postopka med Svetom in Evropskim parlamentom, je tudi to, da nismo dosegli rešitve vprašanja časa dežurstva pri zdravnikih, kljub temu, da sta bila evropski zakonodajalci že precej blizu sporazumu o kompromisni rešitvi. Sporazum glede tega vprašanja bi obema stranema mnogo bolj koristil kot nadaljevanje pravniške debate. Nihče ne oporeka vsebini razsodb Sodišča Evropskih skupnosti, je pa vsekakor neugodno, da se morajo zdravniki za uveljavitev svojih pravic neprestano zatekati k sodnim sporom z vodstvi svojih ustanov.

Žalostno je, da v letu hudih gospodarskih in družbenih napetosti, kakršno je leto 2009, Svet ni pokazal nikakršen pripravljenosti razrešiti enega od ključnih vprašanj ureditve delovnega časa na ravni EU.

18. Dnevni red: gl. zapisnik

19. Urejanje delovnega časa oseb, ki opravljajo spremljevalne dejavnosti v cestnem prometu (razprava)

Predsednica. – Naslednja točka je poročilo (A6-0120/2009) gospe Marie Panayotopoulos-Cassiotou v imenu odbora za zaposlovanje in socialne zadeve o organizaciji delovnega časa oseb, ki opravljajo spremljevalne dejavnosti v cestnem prometu [KOM(2008)0650 - C6-0354/2008 - 2008/0195(COD)].

Marie Panayotopoulos-Cassiotou, poročevalka. – (EL) Gospa predsednica, sprememba Direktive 2002/15/ES je resnično potrebna in po poročilu, ki ga je morala sestaviti, je Evropska komisija predložila ustrezne spremembe, ki naj pomagajo podjetjem pri varovanju zdravja ter varnosti zaposlenih, obenem pa spodbujajo zdravo konkurenco. Odbor za zaposlovanje in socialne zadeve je sprejel mnenje Odbora za promet in turizem in navkljub mojemu priporočilu zavrnil predlog Komisije; z drugimi besedami, ni soglašal z izvzetjem samozaposlenih voznikov iz področja uporabe direktive. Opomniti moram, da direktiva iz leta 2002 predvideva vključitev samozaposlenih voznikov od 23. marca 2009 naprej. Dogajanja niso taka, kot se zdijo po vsem razburjenju, ki ga je vzbudila razprava o direktivi o cestnem prevozu.

Kar se tiče časov vožnje in časov počitka, smo bili od leta 2002 priče pomembnim spremembam, saj Uredba (ES) št. 561/2006, ki je začela veljati leta 2007, velja za vse voznike tovornjakov in jim zagotavlja primerne čase vožnje in čase počitka.

Zato bi vključitev samozaposlenih voznikov v področje veljavnosti direktive o delovnem času pomenila nerazumevanje pojma samozaposlitve, kajti samozaposleni delavec si sam določa delovni čas. Vključitev bi tako pomenila resen škodljiv poseg v delovanje malih in srednjih podjetij, omejila bi podjetniško svobodo in povzročila dodatna upravna bremena. Bila pa bi tudi povod za odprte razprave o vključitvi samozaposlenih delavcev tudi v drugih dejavnostih, kar bi jim krátilo možnost proste izbire, koliko časa želijo delati. To odpira resen problem: kdo je samozaposlena in kdo „lažna“ samozaposlena oseba? Jasno je, da nekateri delavci trdijo, da so samozaposleni, v resnici pa niso. Evropska komisija je predlagala, naj oblikujemo merila, ki bi omogočila ugotavljanje „lažnih“ samozaposlenih oseb. To pa ne bi bilo mogoče, saj nadzor zaenkrat poteka na ravni držav. Če bi to, kdo je „lažna“ samozaposlena oseba in kdo ni, predpisovala evropska zakonodaja, tega morda ne bi mogli ugotavljati z nacionalnim nadzorom. Tako pa nam naš novi predlog omogoča na ravni držav članic določati, koga bo, oziroma koga ne bo, zajemala direktiva o osebah, ki opravljajo spremljevalne dejavnosti v cestnem prometu. V svojih predlogih tudi pozivamo Evropsko komisijo, naj ponovno ugotovi rezultate izvajanja direktive. Pozivam kolege poslance, naj zavrnejo spremembo, ki predlog vrača odboru, pač pa naj sprejmejo predloge naše skupine, ki jih podpira tudi Skupina zavezništva liberalcev in demokratov za Evropo ter Skupina neodvisnosti/demokracije.

Antonio Tajani, podpredsednik Komisije. – (IT) Gospa predsednica, spoštovani poslanke in poslanci, veste, da sem kot komisar za promet uvrstil varnost na cesti med svoje prednostne naloge.

Že na začetku moram poudariti, da je varnost v cestnem prometu sicer ključen element v razpravi o vprašanih, kakršno je delovni čas voznikov, vendar tema današnje razprave ni varnost v cestnem prometu, pač pa socialna zakonodaja, torej ne čas vožnje, pač pa delovni čas.

Vprašanje, na katerega moramo odgovoriti danes, se glasi: ali naj za samozaposlene izvajalce veljajo enake omejitve delovnega časa kot za zaposlene delavce? To moramo zelo skrbno premisliti, saj v evropski zakonodaji ni precedenčnih primerov, ki bi določali, koliko časa sme samozaposlena oseba delati na primer v pisarni ali laboratoriju.

Leta 1998, ko sta Svet in Parlament prvič razpravljala o direktivi o delovnem času voznega osebja, so bile razmere v sektorju cestnega prevoza povsem drugačne od današnjih, kot je povedala tudi poročevalka gospa Panayotopoulos-Cassiotou: takrat je bilo izigravanje veljavnih predpisov o času vožnje običajna praksa, kar pomeni, da so poklicni vozniki presedeli za krmilom mnogo preveč časa. Na podlagi dotedanje uredbe o času vožnje, sprejete leta 1985, je bilo skoraj nemogoče učinkovito nadzorovati čase vožnje.

V tem smislu so zakonodajalci v letih od 1998 do 2002 razpravljali o predlogu Komisije, ki naj bi uredil delovni čas ne le pri zaposlenih voznikih, pač pa tudi pri samozaposlenih. Na podlagi te razprave je bila sprejeta sektorska direktiva o delovnem času voznega osebja. Zakonodajalci so upali, da bo direktiva omilila negativne posledice neustreznih pravil o času vožnje na varnost v cestnem prometu, saj naj bi področje uporabe zakonodaje o delovnem času razširila tako, da bi zajemala tudi samozaposlene voznike.

Vendar problema niso rešili, po spravnem postopku med Parlamentom in Svetom pa so pozvali Komisijo, naj pretehta argumente v prid in argumente proti razširitvi pravil o delovnem času tudi na samozaposlene delavce in predstavi nov predlog leta 2008. Komisija je to nalogo izpolnila in leta 2007 objavila podrobno študijo z naslednjimi ugotovitvami.

Prvič, delovnega časa ne smemo zamenjevati s časom vožnje. Kar se tiče slednjega, so se razmere drastično spremenile. Kot veste, sta parlament in Svet sprejela nova pravila o času vožnje. Ta pravila med drugim predpisujejo uporabo digitalnega tahografa, izredno zanesljive nadzorne naprave, in sprejem posebne izvedbene direktive.

Nova pravila, ki veljajo od leta 2007, zajemajo vse voznike tovornjakov, tudi samozaposlene voznike. Z novim tahografom, ki zapisuje vsako dejanje voznika, iz minute v minuto, voznik ne more voziti več kot devet ur na dan oziroma v povprečju 45 ur na teden. V bistvu je danes mogoč mnogo strožji nadzor spoštovanja pravil kot leta 1985.

Drugič, v socialni zakonodaji Skupnosti nimamo nobenega precedenčnega primera, ki bi urejal delo samozaposlenih. Samozaposleni delavec dejansko ne more biti izpostavljen prisilnemu opravljanju nadur, saj, po definiciji, sam po svoji presoji organizira svoje delo. Še več, v praksi je praktično nemogoče nadzorovati delovni čas te skupine.

Tretjič, razmerje med prednostmi in slabostmi razširitve pravil o delovnem času tudi na samozaposlene je zelo negotovo, prav tako ni mogoče dokazati, da bi uporaba omenjene direktive tudi pri samozaposlenih voznikih prinesla očitne prednosti. Nazadnje, zelo pomembno je opozoriti, da je uveljavljanje pravil o delovnem času pri samozaposlenih voznikih neučinkovito in zelo težavno, saj tem voznikom ni treba dokumentirati svojega delovnega časa za obračun plače, če sploh ne omenjamo zelo visokih upravnih stroškov uveljavitve pravil.

Četrto, eno razsežnost, pri kateri je poseg potreben, pa predstavljajo „lažno samozaposleni vozniki“, ki v resnici ne odločajo prosto o svojem delovnem času, saj so popolnoma odvisni od enega podjetja, ki jim zagotavlja delo in plačilo. S socialnega vidika so ti vozniki ranljivi. Zdaj jih direktiva sicer teoretično varuje, če je ne bi uveljavili, pa varovanja v praksi ne bi imeli. Komisija zato predlaga pospešitev uveljavitve direktive in zagotovitev potrebnega socialnega varstva „lažnim“ samozaposlenim voznikom.

V času gospodarske krize bi bilo uvajanje dodatnih upravnih in finančnih bremen malim in ranljivim podjetjem, ki se že tako borijo s posledicami recesije, neprimerno sporočilo. Za sklep naj povem, da Komisija prav zato pozdravlja spremembe, ki so jih vložile Skupina Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov, Skupina Zaveznistva liberalcev in demokratov za Evropo ter Skupina neodvisnosti/demokracije, ki so usklajene s skupnim stališčem Sveta, sprejetim na zadnjem Svetu za promet in ki pomenijo jasno sporočilo gospodarski panogi: pojava „lažnih“ samozaposlenih voznikov ne dopuščamo, zakonodajalci pa bomo poskrbeli, da bodo pravila veljala po vsej Evropi.

PRESEDSTVO: GOSPA MORGANTINI*podpredsednica*

Johannes Blokland, pripravljavec mnenja Odbora za promet in turizem. – (NL) Gospa predsednica, trenutek resnice se hitro približuje. Jutri popoldne bomo glasovali o poročilu gospe Panayotopoulos-Cassiotou. Poročevalka in jaz kot pripravljavec mnenja Odbora za promet in turizem, deliva poglede na svobodno podjetništvo, tako sva tudi sopolpisala približno 10 sprememb, ki jih lahko sprejme tudi Svet. Vesel sem, da jih je lahko podprl tudi komisar Tajani.

Jutri bomo imeli najprej opravka s spremembo, ki jo je vložil Odbor za zaposlovanje in socialne zadeve in ki poziva k zavrnitvi predloga. Še vedno sem ogorčen nad to spremembo. Prejšnji teden pa se je moje ogorčenje prešlo v grozo ob pogledu na dokument o stališčih evropskih sindikatov. Iz strahu pred klateškim romunskim ali bolgarskim samozaposlenim voznikom ta dokument kar niza neresnice, ki naj bi prepričale poslance k glasovanju proti predlogu Komisije.

Dokument navaja, da samozaposleni vozniki delajo po 86 ur na teden. Vozniki, zaposleni ali samozaposleni, smejo voziti v povprečju 45 ur na teden v vsakem dvotedenskem obdobju, kot je opozoril že komisar Tajani. Ali naj torej sklepamo, da se ti vozniki po 41 ur na teden ukvarjajo s poslovnimi zadevami? Prav tako ne drži vode argument glede varnosti v cestnem prometu. Ni nobenega dokaza za korelacijo med varnostjo v cestnem prometu in izvzetjem samozaposlenih voznikov iz pravil o delovnem času – v resnici drži prav nasprotno.

Mimogrede, iz dokumenta o stališčih je jasno, da se sindikata popolnoma zavedajo, kako trhlo je njihovo stališče. V razpravo z vsem hrupom, s pestmi in brcami, poganjajo okolje in notranji trg kot nekakšna argumenta za zavrnitev predloga, pri čemer pa zelo podrobna ocena učinkov, ki jo je opravila Komisija, kaže, da bo predlog v resnici koristil delovanju notranjega trga, panogi prevoznitva in okolju. Zato moramo jutri glasovati proti spremembi Odbora za zaposlovanje in socialne zadeve, ki poziva k zavrnitvi predloga, in za spremembe poročevalke. Prepričan sem, da bo glasovanje vodila zdrava pamet.

Za konec bi rad dodal, da se mi zdi elektronsko sporočilo, ki ga je poslal gospod Hughes preteklo soboto, popolnoma neumestno. Kovanje politike na grobovih smrtnih žrtev ... (*Predsednica je prekinila govornika*)

Eva-Riitta Siitonen, v imenu skupine PPE-DE. – (FI) Gospa predsednica, gospe in gospodje, omejitve delovnega časa ne bi smele zajemati samozaposlenih podjetnikov in voznikov; k sreči sta do tega sklepa prišla tudi Komisija in Svet.

V moji domovini, Finski, bi imelo omejevanje delovnega časa zelo škodljive učinke na samozaposlene voznike. Na Finskem med vozniki prevladujejo mali podjetniki. Več kot polovica jih je latnikov tovornjaka, ki ga tudi vozijo. Torej delajo vse sami: vzdržujejo svoja vozila in urejajo račune. Za samozaposlene voznike že zdaj veljajo enake omejitve časa vožnje in obvezni časi počitka kot za voznike, zaposlene pri drugih osebah. To je pomembno za prihodnost. Samih časov vožnje ne bi smeli podaljševati, če pa bi se uveljavila sprememba, ki sta jo vložili Skupina Zelenih/Evropske svobodne zveze ter Skupina socialdemokratov v Evropskem parlamentu, vozniki ne bi več mogli npr. vzdrževati svojih vozil ali urejati računov v času, ko ne vozijo. Kakorkoli že – kako bi sploh nadzirali upoštevanje take uredbe?

V času gospodarske krize moramo nujno spodbujati zaposlovanje in podjetništvo. Upam, da bomo vsi soglašali s Komisijo in Svetom ministrov za promet, da morajo samozaposleni vozniki ostati zunaj področja urejanja delovnega časa pri tej direktivi.

Jan Cremers, v imenu skupine PSE. – (NL) Gospa predsednica, gospe in gospodje, Skupina socialdemokratov v Evropskem parlamentu meni, da je predlog spremembe pravil o delovnem času v cestnem prevozu premalo premišljen in nedosleden. Neustrezen prenos zakonodaje v nacionalno pravo in neustrezno izvrševanje ne moreta biti vzrok za rahljanje pravil. Po besedah Komisije je lahko zakonodaja učinkovita in uspešna le, če zajema vse prizadete stranke.

Prek vprašanj Komisiji sem si skušal razjasniti, kakšne ukrepe načrtuje Komisija proti uporabi „lažnih“ samozaposlenih voznikov. V tem smislu skupina PSE nikakor ne more podpreti namere, ki jo zdaj izraža tudi Svet, ne le izključiti samozaposlene voznike iz področja uporabe direktive, pač pa tudi opustiti ustrezno ukrepanje proti „lažnim“ samozaposlenim voznikom.

Dejavnosti zaposlenih in samozaposlenih voznikov so enako pomembne, tako za njihovo lastno varnost kot za varnost drugih ljudi. Po mnenju naše skupine razlikovanje med tema skupinama voznikov ne pride

v poštrev. Naj pomagam komisarju: to ni prvi primer; samozaposlene delavce smo že vključili v usklajevanje varnosti na gradbiščih, da bi zagotovili njihovo varnost in varnost drugih ljudi.

Bilyana Ilieva Raeva, v imenu skupine ALDE. – (BG) Na zadnjem zasedanju v tem mandatu mora Parlament sprejeti direktivo o delovnem času voznega osebja. Kot poročevalka Skupine Zavezništva liberalcev in demokratov za Evropo menim, da bi bilo neodgovorno od nas, če bi podprli zavrnitev besedila Komisije v celoti, kot je bilo predlagano. Liberalci odločno zagovarjamo stališče, da je treba deset tisočem samozaposlenih voznikov omogočiti, da lahko ohranijo svojo konkurenčnost in samozaposlitev.

Sedanje razmere so zaskrbljujoče. Sedanja direktiva ukinja temeljno načelo prostega trga, namreč podjetniško pobudo in njeno podporo. Ne zdi se nam sprejemljivo, da bi delavce, ki delajo po pogodbi o delu, obravnavali enako kot samozaposlene delavce. V nasprotju z delavci, ki prejemajo plačo, samozaposleni delavci ne delajo po kakem predpisanem urniku, pač pa glede na količino blaga, ki ga morajo prepeljati, in na število voženj. Njihova vključitev v direktivo bo v resnici otopila njihovo podjetniško motivacijo.

Zakonodaja, ki bi predpisovala delovni čas samozaposlenim delavcem, bi pomenila nevaren, nesmiseln precedens. Podobnega predpisa ni v nobenem drugem sektorju. Tak sklep bi imel škodljive učinke na evropsko gospodarstvo.

Tudi opredelitev nočnega dela je v praksi velikega pomena. Zaenkrat lahko države članice same opredeljujejo nočni čas. To jim omogoča čim boljše izrabljati delovne ure za prevoz potnikov in blaga, glede na dnevno svetlobo. Kot vemo, je nočni čas na Finskem drugačen kot v Italiji. Prožnost pri tem prispeva k manj prometnim zastojem v urah prometnih konic, zmanjšuje pa tudi škodljive emisije.

Za konec bi rada dodala, da bi Liberalci, ki na spri tem podpirajo tudi Skupina Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov ter mnogi drugi kolegi poslanci, radi nadaljevali razpravo o osnovnih elementih direktive. Z drugimi besedami, podpiramo prožno, pragmatično stališče, ki ga je odobril Svet in predlagala Evropska komisija, namreč, da se samozaposleni delavci izključijo iz direktive. Močno vas pozivam k glasovanju za to stališče.

Sepp Kusstatscher, v imenu skupine Verts/ALE. – (DE) Gospa predsednica, strah po vsem svetu in vsi naši ukrepi proti prašičji gripi, podobni tistim proti ptičji gripi in bolezni norih krav pred leti, pomenijo popolno nasprotje naši nebržnosti ob neprimerljivo večjem številu smrtnih žrtev na cestah. Vsako leto umre na cestah Evropske unije štirideset tisoč ljudi. Množice ljudi se poškodujejo ali ostanejo trajni invalidi. Vse to preprosto sprejemamo, kot da bi šlo za naravno nesrečo.

Vsi vemo, da je v prometnih nesrečah udeleženih nesorazmerno veliko število tovornjakov. Glavni vzroki so prevelika hitrost, utrujenost in alkohol. Ta direktiva pomeni korak naprej pri preprečevanju preutrujenosti voznikov. Ne le čas vožnje, ki ga nadzira tahograf, tudi čase natovarjanja in raztovarjanja bi morali upoštevati kot delovni čas pri vseh voznikih. To bi bila pravilna rešitev. Če je voznik delal nekaj ur, preden sploh sede za krmilo 40-tonskega tovornjaka, je že utrujen in se težko osredotoči na vožnjo. Popolnoma nedoumljiva se mi zdi misel, da bi morala ta uredba veljati samo za zaposlene voznike, za samozaposlene pa ne. Edini argument za to bi lahko bil, da je delovni čas pri samozaposlenih osebah težje nadzirati. To je morda res, ampak ali preutrujen samozaposleni voznik za krmilom predstavlja kaj manjšo nevarnost?

Stephen Hughes (PSE). – Gospa predsednica, predlog Komisije moramo zavrniti iz treh popolnoma očitnih razlogov. Prvič, trdijo, da Uredba (ES) št. 561/2006 o času vožnje in času počitka zajema vse, torej izključitev samozaposlenih ne pomeni težave. To ni res. Na vožnjo v povprečju odpade le pol delovnega časa voznika. Vozniki, ki jih direktiva ne bi zajela, bi na koncu res lahko delali po 86 ur na teden, teden za tednom.

Drugič, uredba ne zajema sto tisočev voznikov vozil, lažjih od 3,5 tone. Še huje, če direktiva teh voznikov ne bo zajela, njihov delovni čas sploh ne bo omejen.

Tretjič, Komisija razlikuje med samozaposlenimi in „lažnimi“ samozaposlenimi vozniki in kot utemeljitev navaja, da delovnega časa samozaposlenih ni mogoče preverjati ali nadzirati. Če je tako – kako bodo nadzirali delovni čas „lažnih“ samozaposlenih voznikov? To je izmikanje odgovornosti in odkrito vabilo nevestnim podjetnikom k stalnemu iskanju novih oblik „lažne“ samozaposlitve, da bi zaobšli predpise. Ta predlog Komisije moramo zavrniti.

Ville Itälä (PPE-DE). – (FI) Gospa predsednica, najprej bi se rad zahvalil komisarju Tajaniju za resnično sijajno opravljeno delo in za zelo umestno opombo v nastopnem govoru, da ne obravnavamo voznikovih ur vožnje, ampak predvsem ure dela.

Upoštevati moramo, da so v Evropi mala in srednja podjetja tista, ki s svojim delovanjem ustvarjajo nova delovna mesta, naša poteza pa bi bila v sedanjih gospodarskih razmerah prava klofuta malim podjetnikom. Pred nekako dvema tednoma smo v neki drugi razpravi odločno zatrjevali, da celotno evropsko gospodarstvo poganjajo mala in srednja podjetja. Zdaj smo pred praktično dilemo, ali naj jih pri tem podpremo ali ne. Komisar Tajani je ugotavljal, kaj moramo nadzirati in kako moramo poskrbeti, da bodo lahko samozaposleni vozniki nadaljevali svoje delo po času, ki ga prebijajo za krmilom.

Antonio Tajani, *podpredsednik Komisije*. – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, rad bi pomiril poslanke in poslance, ki so izrazili zaskrbljenost v zvezi z besedilom, ki ga obravnavamo. Vsekakor ne postavljamo pod vprašaj varnosti v cestnem prometu, kajti, ponavljam, ena od mojih prednostnih nalog je zmanjševanje števila prometnih nesreč.

Ne bi smeli zamenjevati delovnega časa in časa vožnje. Dobro razumem, kar ste povedali: samozaposleni voznik lahko najprej dela druge stvari, nato pa sede za krmilo utrujen; ne verjamem pa, da bi lahko nadzirali samozaposlenega delavca v kakršni koli dejavnosti. Očitno se tudi samozaposleni delavec zaveda, kaj počne; lahko celo najprej natovori svoj tovornjak, nato si vzame dve, tri, štiri ure počitka, zatem pa sede za krmilo povsem svež in vozi povsem varno.

Dejstvo je, da je težko nadzirati katerega koli samozaposlenega delavca, obrtnika ali malega podjetnika. Ti moški in ženske pa v resnici predstavljajo hrbtenico gospodarstva EU.

Ob tem bi rad povedal, da želimo zagotoviti ustrezno varovanje zdravja in varnosti zaposlenih delavcev in tistih delavcev, ki so navidez sicer samozaposleni, v resnici pa delajo kot zaposleni. Zato Komisija – in mislim, da se poročevalka pri tem strinja z nami – želi v zakonsko ureditev zajeti tudi „lažne“ samozaposlene delavce.

To je po mojem mnenju pomembno sporočilo, ta zakonodajni akt izpolnjuje stvarne potrebe, in menim, da je prav, če še enkrat poudarim, kako pomembno je doseči nadaljnji napredek na tem področju. Zato prosim Skupino socialdemokratov v Evropskem parlamentu in Skupino Zelenih/Evropske svobodne zveze, naj pretreseta pripombe, ki smo jih slišali, in naj razumeta, da, vsaj kar se tiče Komisije, varnost v cestnem prometu je in ostaja prednostno področje, vendar ta zakonodajni akti ne ureja varnosti, pač pa je namenjen boljši ureditvi delovnega časa predvsem delavcev v cestnem prevozu, želi pa tudi uvrstiti „lažne“ samozaposlene delavce med „zaposlene“ delavce, saj v resnici niso samozaposleni, pač pa *de facto* zaposleni delavci.

Torej lahko vse tiste, ki ste izrazili zaskrbljenost, še enkrat pomirim, saj verjamem, da je besedilo, o katerem glasujete, dobro besedilo, v korist evropskim državljanom.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou, *poročevalka*. – (EL) Gospa predsednica, zahvaljujem se komisarju za njegove jasne besede in njegova *ex-post* pojasnila, to je, njegovo zagotovilo poslancem, da je varnost v cestnem prometu njegova prednostna naloga, obenem pa želi zavarovati konkurenčnost evropskega gospodarstva in pomagati malim in srednjim podjetjem. Zahvaljujem se kolegom poslancem za predstavljena stališča, naj pa poudarim, da bi prav za to, da bi se dialog nadaljeval, morali glasovati proti spremembi 54, ki zahteva zavrnitev predloga Komisije. Zato pozivam vse kolege poslance, naj zavrnejo spremembo 54, da bo ostala pot za dialog odprta in bomo lahko pomagali izkoriščanim delavcem, ki se predstavljajo kot „lažni“ samozaposleni delavci. Želimo izboljšati pogoje dela v cestnem prevozu ob neokrnjeni varnosti v cestnem prometu, z ureditvijo, ki bo zajela vse, ter z ureditvijo delovnega časa z direktivo, ki jo imamo pred seboj.

Naj spomnim kolege poslance, da sem jim poslala članek iz nemškega časopisa, ki s primeri dokazuje, da tveganja med vožnjo ne izvirajo iz prevelikega števila delovnih ur, pač pa iz neustrezne izrabe razpoložljivega časa, ne glede na to, ali je voznik zaposlen ali samozaposlen – to dejansko nima nikakršnega vpliva. Pomembno je, kako odgovorno ravna vsak delavec sam, ali vozi kot zrela osebnost, ki se zaveda svojih obveznosti v družbi. Tega ne bomo dosegli z gradnjo novih preprek za delo. Ko je omenil gradbeništvo, je gospod Cremers dejansko razkril prave namere podpornikov takih pogledov v predvolilnem času.

Predsednica. – Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo v torek, 5. maja 2009.

20. Načrt prihodkov in odhodkov Evropskega parlamenta za proračunsko leto 2010 (razprava)

Predsednica. – Naslednja točka je poročilo (A6-0275/2009) gospoda Maňke v imenu Odbora za proračun o načrtu prihodkov in odhodkov Evropskega parlamenta za proračunsko leto 2010 (2009/2006(BUD)).

Vladimír Maňka, *poročevalec*. – (SK) Pri svojih srečanjih z generalnim sekretarjem Evropskega parlamenta, gospodom Klausom Wellejem, sem že od vsega začetka opazil njegovo prizadevnost pri reševanju problemov. Pozdravljam njegov trud pri optimiziranju delovanja administracije Evropskega parlamenta, ki je ustanova s 6 000 zaposlenimi. Podobno prizadevnost in pozitivno držo sem opazil tudi med pogajanji s predstavniki generalnih direktorats Evropskega parlamenta.

Na nekaterih področjih so možnosti prihrankov že ugotovili in predlagali izboljšave. Eden od takih primerov je akcijski načrt Generalnega direktorata predsedstva v zvezi z varnostnimi službami, ki lahko v Bruslju, Strasbourg in Luksemburgu zagotovi letne prihranke 2,6 milijona EUR brez okrnitve varnosti in zaščite.

Večina stroškovnih postavk in glavnih projektov v proračunu Evropskega parlamenta je po naravi večletnih. Trdno sem prepričan, da bi lahko večjo učinkovitost dosegli z izboljšanjem srednjeročnega proračunskega načrtovanja in njegovo večjo preglednostjo. Gospe in gospodje, poročilo, ki ga predstavljam danes in ga je odobril Odbor za proračun, jasno kaže, da želimo novemu Parlamentu pustiti več manevrskega prostora. Kjer je Odbor za proračun ugotovil možnosti prihrankov ali zmanjšanja določenih postavk, se v tej fazi nismo lotili dela na njih samo zato, da bi naredili vtis strogosti ali sprožili spopad med administracijo in predsedstvom na eni strani ter Odborom za proračun na drugi strani. Naš skupni cilj je bil sestaviti strokoven in temeljit povzetek vprašanj in na podlagi tega sprejeti prave odločitve. Na področju kadrovskega načrtovanja Odbor za proračun upošteva predloge in spremembe sestava služb in kadrovskega načrta, ki ga je predložilo predsedstvo. Ko bomo dobili povzetek vseh zahtev na podlagi raziskav, bo Odbor pripravljen skrbno preučiti celoten sveženj zahtev.

Prejšnji teden sem se sestal s švedskim državnim sekretarjem na finančnem ministrstvu Hansom Linbladom, ki bo zastopal švedsko predsedstvo EU na področju financ, in drugimi uradniki iz švedskega stalnega predstavništva v Bruslju ter iz švedskega finančnega ministrstva. Obljubili so mi tesno sodelovanje pri racionalizaciji proračunov evropskih institucij. Predstavniki švedskega predsedstva so posebej poudarili politiko stavb, ki je tudi ena od naših prednostnih nalog. Stroški nakupa in najema stavb so ena od glavnih administrativnih stroškovnih postavk institucij EU. Pred nekaj več kot tremi leti so institucije uporabljale prostore s skupno površino nad 2 milijona kvadratnih metrov. Zato smo sklenili, da potrebujemo skupno politiko na področju stavb, boljše sodelovanje med institucijami, bolj usklajeno načrtovanje, pregled možnosti racionalizacije pisarniških prostorov na nekaterih področjih in boljšo izrabo možnosti javnih razpisov. Zato bi rad pozdravil obljubo generalnega sekretarja, da bo v novem parlamentarnem mandatu predložil predlog srednjeročnega načrta strategije stavb, tako da bo na voljo poslanca že pred prvo obravnavo v jeseni, da bodo lahko odobrili proračunske sklepe.

Z boljším sodelovanjem med evropskimi institucijami lahko dosežemo milijonske letne prihranke. Verjamem, da nam bo sodelovanje v medinstitucionalni delovni skupini za večjezičnost omogočila boljšo izrabo prostih zmogljivosti tudi na tem področju. Naslednje leto bomo imeli na voljo študijo o Euramis, prevajalskem orodju, katerega polna izraba in samodejno delovanje bosta verjetno pomenila revolucijo na področju prevajanja in pri sodelovanju na področju prevodov. Trdno sem prepričan, da bo to orodje v naslednjih dveh letih zagotovilo večjo učinkovitost in finančne prihranke ter zmanjšalo našo odvisnost od zunanjih izvajalcev.

Margaritis Schinas, *v imenu skupine PPE-DE*. – (EL) Gospa predsednica, danes odločamo o proračunu Parlamenta za leto 2010, v prelomnem obdobju, ki ga opredeljujejo, prvič, pričakovani začetek veljavnosti Lizbonske pogodbe, drugič, velika gospodarska kriza, ki je prizadela evropsko gospodarstvo, in tretjič, novi predpisi o poslancih in parlamentarnih pomočnikih. Vsi ti elementi so sestavni deli proračuna Evropskega parlamenta za leto 2010 in prepričan sem, da moramo mi kot poslanci natančno upoštevati te parametre, ne s preizkušanjem, ekscentričnostjo ali nepotrebnimi izdatki, pač pa z zmernostjo in ob upoštevanju meril, kakršna od nas pričakuje družba.

Zato sem prepričan, da odpiramo novo stran, kajti sredi krize Evropski parlament daje dober zgled z omejitvijo odhodkov v letu 2010 na zelo realno, rekel bi celo nizko raven. Naš proračun ostaja pod mejo 20 % pri sredstvih za upravne dohodke. Proračun za leto 2010 smo zmanjšali za 6,5 milijona EUR glede na izhodiščno oceno Urada in če si ogledamo skupne zneske v primerjavi z lanskim proračunom, vidimo, da smo kljub novim pravilom o poslancih in parlamentarnih pomočnikih ohranili povečanje v po mojem mnenju zelo razumnem okviru, precej pod 4 %.

Parlamentarna skupina Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov, za katero imam čast opravljati nalogo poročevalca pri tej zadevi, si je ob začetku proračunskega postopka za leto 2010 zastavila velik cilj. Vire Parlamenta želimo usmeriti na področja, kjer imamo resnične pristojnosti in moč, to je na področja, povezana z zakonodajno dejavnostjo. Hočemo odpraviti prakso, pri kateri se cele vojske ljudi ukvarjajo z zadevami, pri katerih Parlament nima besede, po drugi strani pa je na področjih, kjer

lahko Parlament z zakonodajno dejavnostjo res kaj naredi, premalo ljudi in sredstev. Zato smo prepričani, in o tem bi morali ponovno razpravljati že v prvi obravnavi, da začetna razporeditev odhodkov odraža to našo prednostno usmeritev, in soglašamo s poročevalcem, ko poudarja vprašani večjezičnosti in stavb, ki jima tudi mi že ves čas posvečamo pozornost, vendar v smislu poudarka na zakonodaji.

Naj tudi na koncu izrečem isto misel kot na začetku, namreč, zdaj ni čas za ekscentričnost in nepotrebne izdatke. Je čas zategovanja pasu, čas za resnost in usmeritev na to, kar je res potrebno. Kar se tiče treh velikih večletnih programov, t.j. spletne TV, muzeja evropske zgodovine in centra za obiskovalce, bi želeli slišati izredna zagotovila o njihovem nadaljevanju, tako da jim bomo lahko zagotavljali sredstva tudi iz proračuna za leto 2010, seveda ob ustreznem, resnem in skrbnem nadzoru.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk, v imenu skupine UEN. – (PL) Gospa predsednica, kot govornik v razpravi o načrtu prihodkov in odhodkov Evropskega parlamenta za proračunsko leto 2010 v imenu Združenja za Evropo narodov bi rad opozoril na tri zadeve. Prvič, morali bi podpreti predlog poročevalca, naj se zaenkrat sprejme osnutek načrta prihodkov in odhodkov Evropskega parlamenta za proračunsko leto 2010 v obliki, ki jo je sprejel Urad Evropskega parlamenta aprila letos. Končne sklepe glede proračuna bi morali prepustiti naslednjemu Parlamentu in ga pri tem zavezati k ponovni analizi določenih proračunskih postavk v septembru 2009.

Drugič, pozitivno bi morali oceniti dejstvo, da sedaj veljavni načrt predvideva le 2,72-odstotno povečanje odhodkov, kar pomeni, da prej predlagano 4-odstotno povečanje v tej fazi ne bo potrebno, pa tudi, da bo imel novi Parlament v jeseni letos na tem področju obilo manevrskega prostora.

Tretjič in zadnjič, rad bi izrazil močno podporo predlogu poročevalca glede večjezičnosti, zlasti kar se tiče zagotovitve enakega dostopa do storitev prevajanja in tolmačenja vsem poslancem. Prav tako zaslužijo podporo točke o komunikacijski in informacijski tehnologiji v Parlamentu, zlasti načrti za čim boljšo izrabo teh virov.

Vladimír Maňka, poročevalec. – (SK) Današnjo razpravo bi rad sklenil z zahvalo obema kolegoma za njuna mnenja. Rad bi se zahvalil tudi predstavnikom vseh institucij, tudi Evropskega parlamenta, s katerimi smo imeli v zadnjih treh mesecih na ducate razprav o pripravi njihovih proračunov. Rad bi se zahvalil predsedniku Odbora za proračun gospodu Bögeju, poročevalcem v senci in koordinatorjem političnih skupin, svojim kolegom in svetovalcem ter uslužbencem Odbora za proračun, ki so sodelovali pri večini razprav. Vsem vam gre zahvala, da nam je v večini primerov uspelo najti skupni pristop in skupno rešitev.

Zaradi volitev v Evropski parlament v začetku junija smo imeli na voljo zelo malo časa za pripravo in obravnavo predlogov proračunov, še manj časa pa za iskanje kompromisov. Kljub temu nam je uspelo kompromise najti in danes lahko ugotovim, da bodo rezultati našega sodelovanja pozitivno vplivali na delovanje Evropskega parlamenta. Ob tem pa lahko pri pripravi proračuna za leto 2010 opazimo največje spremembe v strukturah Evropskega parlamenta v zadnjih 10–12 letih. To pomeni velik izziv za upravljavce Evropskega parlamenta in za nas vse. Prepričan sem, da bomo lahko konec leta dejali, da smo skupaj tlakovali pot k večji učinkovitosti delovanja Evropskega parlamenta, pa tudi drugih institucij EU.

Predsednica. – Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo v torek, 5. maja 2009.

21. Trgovina z izdelki iz tjulnjev (razprava)

Predsednica. – Naslednja točka je poročilo (A6-0118/2009), ki ga je pripravila gospa Wallis v imenu Odbora za notranji trg in varstvo potrošnikov o predlogu Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o trgovini z izdelki iz tjulnjev (KOM(2008)0469 – C6-0295/2008 – 2008/0160(COD)).

Diana Wallis, poročevalka. – Gospa predsednica, dosegli smo kompromis, verjetno lahko jutri pričakujemo sprejem že v prvi obravnavi. Kot poročevalka v Parlamentu bi zase osebno ocenila, da smo imeli opravka z zelo težavno zadevo in smo opravili zelo težavno pot.

Smo pa dosegli točko, ko lahko, upam, upoštevamo želje tistih poslancev, ki so podpisali pisno izjavo o tej zadevi, in želje številnih državljanov v državah po vsej EU, ki pravijo, da jim ni všeč sedanji komercialni lov na tjulnje in da nočejo imeti nobenega opravka s trgovino, ki temelji na tem lovu. To željo smo upoštevali, ukvarjali pa smo se samo z vidiki, ki jih lahko urejamo v mejah evropskega notranjega trga: s pretokom blaga, ki izvira iz komercialnega lova, na tem trgu. S tem zakonodajnim aktom – če bo jutri potrjen – bodo

dobili naši potrošniki zagotovilo, da na evropskem trgu ne bo v prodaji nikakršno blago, ki izvira iz komercialnega lova.

Seveda pa obstajajo tudi izjeme. Tjulinji so čudovite morske živali – pri našem delu sem ugotovila, da imajo pravzaprav zelo razvite sposobnosti za stike z javnostjo – nekateri pa jih imajo za morske podgane. Tako jih doživljajo številni ribiči: odrasel tjulenj dnevno zaužije ogromne količine rib. Zato bo treba lov na tjulnje ohraniti kot zaščito trajnosti ribolova na nekaterih območjih.

Ampak tu se ne ukvarjamo z urejanjem lova na tjulnje. Če prebivalci v kateri od držav članic želijo loviti tjulnje, lahko s tem nadaljujejo. Na morejo pa loviti tjulnje v komercialne namene. Vendar bi moralo biti ulov vseeno mogoče uporabljati, in upam, da bo mogoče uporabljati zlasti tiste dele tjulnje, ki so primerni za uporabo v zdravstvu.

Najtežji vidik vse zadeve je bila umestitev tradicionalnih arktičnih skupnosti – avtohtonih prebivalcev Arktike. Pravimo, da smo pustili izjemo zanje, ampak kakšne učinke ima lahko povezanost s prepovedanim izdelkom na njihov način življenja in gospodarstvo? Arktika ni naš tematski park ali muzej; je živa skupnost z lastnim sodobnim gospodarskim življenjem, katerega temelj predstavlja morski ulov. Upam, da bo tem skupnostim uspelo tudi v prihodnje ohraniti tradicionalne običaje in način življenja. Me pa obhajajo dvomi in vem, da so taki dvomi botrovali tudi sklepu Arktičnega sveta, s katerim je prejšnji teden EU zavrnil status stalnega opazovalca.

Zadeva je bila zame labirint. Bojevala sem se z navzkrižji svoboščin, upoštevala sem izid glasovanja v odboru in skušala upoštevati stališča svojih domačih volivcev. Danes pa vam bom razkrila le eno stvar: Obiskala me je delegacija skupnosti Nunavut. Po izmenjavi stališč smo bili vsi objokani. Upam, da bo odstopanje delovalo. Jutri bom ta sveženj podprla, a le upam lahko, da se bo v prihodnosti izkazalo, da sem storila prav.

Stavros Dimas, član Komisije. – (EL) Gospa predsednica, najprej bi se rad zahvalil poročevalki, gospe Wallis, in pripravljavcem mnenj, gospodu Martinu, gospe Brepoels in gospe Mathieu, za izjemno opravljeno delo. Še zlasti bi se rad zahvalil predsednici Odbora za notranji trg in varstvo potrošnikov, gospe McCarthy, za njen koristen prispevek pri tem predlogu.

Da je bil dosežen sporazum že v prvi obravnavi, je dokaz politične volje institucij Skupnosti za hitro ureditev dveh glavnih problemov v zvezi s trgovino z izdelki iz tjulnje, namreč razdrobljenosti notranjega trga in potrebe po ustreznem ravnanju z živalmi. Sporazum vsebuje tri odločilne elemente: prvi se nanaša na usklajevanje notranjega trga in pomeni prepoved trgovine z izdelki iz tjulnje na trgu Evropske unije. Veljala bo za izdelke, ki se izdelujejo tukaj, pa tudi za uvožene izdelke. Kot vam je nedvomno znano, tjulnje lovijo v Skupnosti in zunaj nje. Iz njih pridobivajo npr. meso, olje, mast in izdelke iz posameznih organov, krzna in kože. S temi izdelki se trguje na različnih trgih, vključno s trgom Skupnosti. Nekatere izdelke, na primer kapsule Omega 3, strojeno usnje ali krzno, potrošnik težko, če sploh, loči od podobnih izdelkov, ki niso pridobljeni iz tjulnje. Lov na tjulnje in način, kako poteka, sta sprožila hude reakcije in zaskrbljenost javnosti in številnih držav, kjer ima skrb za dobro počutje živali pomembno mesto. Zaskrbljenost vzbujajo način lova tjulnje, postopki ubijanja in bolečine, ki jih povzročajo. Odpor javnosti je očiten iz množične udeležbe v javni razpravi, je pa tudi jasno izražen v številnih pismih in peticijah, ki sem jih prejel v zadnjih dveh letih. Državljeni so lahko zdaj prepričani, da izdelkov iz tjulnje ne bo več na trgu.

Drugi pomembni element predloga je razumno izvzetje Inuitov in drugih avtohtonih skupnosti. Namen izvzetja je pustiti nedotaknjen gospodarski in družbeni *acquis* teh skupnosti, ki so že od nekdaj odvisne od lova na tjulnje. Ugotoviti moramo, da je ta lov zgodovinski element njihove kulture in kulturne identitete ter vir prihodka, ki jim omogoča preživetje.

Tretji element je izvzetje lova v manjšem obsegu. Lovci, ki lovijo tjulnje občasno, vendar le v okviru trajnostnega upravljanja morskih virov, bodo lahko izdelke iz tjulnje dajali na trg, vendar zgolj nepridobitno, za pokritje stroškov lova. V skladu s temeljnim načelom te uredbe pri tej dejavnosti ni dovoljena nikakršna komercialna razsežnost. Komisija bo v postopku komitologije in po pregledu s strani Parlamenta sprejela podrobne izvedbene instrumente, ki bodo pojasnjevali uveljavljanje omenjenih izvzetij.

Upam, da bo Parlament, podobno kot Svet in Komisija, v celoti podprl ta kompromisni sveženj. Obravnavano besedilo predvideva uskladitev notranjega trga, obenem pa pomeni odziv na zaskrbljenost evropskih državljanov za dobro počutje živali v zvezi z lovom na tjulnje. Evropska komisija lahko sprejme kompromisni sveženj v celoti, tako da je mogoč sporazum o obravnavani uredbi že v prvi obravnavi.

Frieda Brepoels, pripravljavka mnenja Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane. – (NL) Gospa predsednica, komisar, razumeli boste, da sem izredno vesela, da lahko končno glasujemo o tej zadevi, saj številni državljani, pa tudi Parlament, že leta zahtevajo ukrepe za odpravo okrutnega komercialnega lova na tjulnje.

Ni bilo lahko najti pravi pristop, saj Evropa sama nima pristojnosti za prepoved takega lova. Zato sem hvaležna Komisiji za njen predlog Parlamentu, kljub temu, da se Parlamentu zaostroitev predloga ni zdela potrebna.

Kot pripravljavka mnenja Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane sem zelo hvaležna kolegom iz različnih političnih skupin za takojšnjo podporo mojemu predlogu popolne prepovedi trgovine z izdelki iz tjulnjev z eno samo izjemo: lovom, ki ga tradicionalno gojijo inuitske skupnosti. Pri tem se je Odbor odločil v nasprotju s predlogom Komisije, ki je predvideval več izjem, in proti sistemu etiketiranja, ki bi ga bilo po našem prepričanju nemogoče nadzirati.

Rada bi se zahvalila tudi češkemu predsedstvu za vztrajno prizadevanje za sporazum. Lahko si predstavljam, da pogajanja z državami članicami niso bila vedno preprosta. Rada bi se zahvalila kolegom poslancem, pa tudi nevladnim organizacijam (NVO), ki so ves čas konstruktivno lobirale in ki tudi zdaj izrecno podpirajo kompromis. Vsak kompromis je seveda stvar medsebojnega popuščanja, prepričana pa sem, da to besedilo izpolnjuje zahteve vseh prizadetih strani.

Na koncu bi rada tudi za naše državljane omenila, da bo kompromis dejansko vplival na komercialni lov tudi v drugih državah, na primer v Kanadi. V pričakovanju prepovedi trgovine je povpraševanje po krznu tjulnjev letos že upadlo, cene pa so se v primerjavi z lanskim letom razpolovile. Uveljavitev prepovedi bo nedvomno pomenila hud udarec lovu na tjulnje in mednarodni trgovini z izdelki iz tjulnjev.

Zato sem vesela rezultata in upam, da ga bodo moji kolegi poslanci pri jutrišnjem glasovanju krepko podprli.

Véronique Mathieu, pripravljavka mnenja Odbora za kmetijstvo in razvoj podeželja. – (FR) Gospa predsednica, ne delim mnenja s kolegi poslanci, niti z gospodom D ~~mas~~son kajti nisem pozabila mnenja pravnega svetovalca Sveta. Nisem pozabila niti mnenja pravnega svetovalca Parlamenta. Oba svetovalca sta nas opozorila, da smo uporabili napačno pravno podlago. Tega se spominjam.

Ne pozabite, gospod D ~~mas~~da prepovedujete izdelke, ki izvirajo iz lova tjulnjev, ne da bi jih nadomestili s čim drugim, to pa je protizakonito. Zavedati se morajo, da Kanadčani to dobro vedo in bodo uveljavljali svoje pravice s pritožbo Svetovni trgovinski organizaciji. Ne bodo se pustili prikrajšati za te izdelke in tega jim ne morete preprečiti. Osebnostno mislim, da imajo pri tem popolnoma prav. Slab kompromis – po mojem mnenju je ta kompromis zelo slab – za katerega bodo jutri glasovali nekateri kolegi poslanci – brez mene, kajti jaz bom glasovala proti – dajemo na glasovanje prav na predvečer vrha EU-Kanada. Evropska unija praktično napoveduje vojno našim kanadskim prijateljem. Upam, da se kolegi poslanci zavedajo, kaj pravzaprav počnejo.

Kolegom poslancem in gospodu D ~~mas~~moram tudi povedati, da je to samo predvolilna kampanja na plečih tjulnjev in na plečih Kanadčanov, saj ne rešujemo prav ničesar v zvezi z lovom na tjulnje. Samo prestavljamo problem. Sami ste rekli, gospod D ~~mas~~da ne prepovedujete lova na tjulnje. S tem verjetno prestavljate problem na Kitajsko in na druge države, ki take izdelke še sprejemajo. S tem niste rešili ničesar.

Zato menim, da je kompromis slab. Menim, da smo problem pometli pod preprogo, da nismo rešili ničesar in da nimamo biti na kaj ponosni. Ne moremo biti ponosni niti na to, da cene krzna pri Inuitih že padajo. O besedilu nismo še niti glasovali, kompromisa še nismo sprejeli, ti ljudje pa že trpijo hudo gospodarsko škodo zaradi nas. V tem ne vidim nobenega razloga za samozadovoljstvo.

Malcolm Harbour, v imenu skupine PPE-DE. – Gospa predsednica, kot koordinator svoje skupine v Odboru za notranji trg in varstvo potrošnikov sem podpisal kompromisno besedilo in verjamem, da sem ravnal prav, vendar je bila, kot je povedala tudi Diana Wallis, to težavna zadeva, saj smo morali najti ravnovesje med različnimi vidiki.

Slišali smo že različni mnenji dveh članov naše skupine in jutri bomo po mojem mnenju videli, da bo naša skupina glasovala proti – razen če bomo izglasovali nekaj sprememb, ki so jih predložili moji kolegi. Mnogi pa bomo glasovali za, vključno z menoj, saj čutim moralno obvezo, ker sem že sprejel tako stališče.

Rad bi se samo dotaknil nekaterih ključnih vprašanj. Prvič, to je poziv k ukrepanju. Ljudje so doslej nakazali, da gre za začetek procesa, ne za njegov zaključek. Gre za nehuman način ubijanja tjulnjev in nesposobnost poklicnih ribičev, da bi to uredili. O tem mora razmisliti tudi kanadska vlada. Vgradili smo veliko klavzul o

pregledih, da bi ureditev zagotovo delovala, se pa popolnoma strinjam z Diano Wallis, da so bila pri kompromisu ključnega pomena izvzetja.

Izvzetja so uravnotežena, saj odražajo, prvič, pomen ohranitve tradicionalnega lova v določenih skupnostih. Diana Wallis to upravičeno zagovarja, to pa pomeni, da morajo izdelki teh skupnosti ostati v prodaji in morajo biti pravilno predstavljeni. Drugič, pomen trajnostnega ravnanja z morskimi viri in način reševanja tega vprašanja.

Pred seboj imamo kompromis. Mislim, da evropski državljani pričakujejo od nas, da ga bomo potrdili, vendar bo moral Parlament zadevo v prihodnje pazljivo spremljati.

Arlene McCarthy, v imenu skupine PSE. – Gospa predsednica, mislim, da pozabljamo, da je bil Parlament prvi, ki je pozval k prepovedi okrutne trgovine z izdelki iz tujlnjev na ravni EU. Leta 2006 je pisno izjavo s pozivom k prepovedi podprla prepričljiva večina poslancev – s 425 podpisi – raziskave veterinarskih strokovnjakov pa jasno kažejo, da tujlnji pri usmrtni strahovito trpijo, saj jih pogosto odrejo, ko so še pri zavesti. Javnost trgovine ni več pripravljena prenašati, kot njihovi predstavniki pa imamo možnost, da trgovini napravimo konec. Naše jutrišnje glasovanje pa bo pomenilo tudi odločilen korak v svetovni kampanji za prepoved trgovine.

V ZDA je ta trgovina prepovedana že vrsto let. Prepovedala jo je tudi Mehika. V Evropi so jo na državni ravni prepovedale že Belgija, Nizozemska, Luksemburg in Italija, Nemčija in Združeno kraljestvo pa preučujeta možnost prepovedi. Prepoved velja tudi v Rusiji. Hongkong prepoved načrtuje. To je politično vprašanje našega časa. Po 40-letni kampanji proti trgovini ima Evropa priložnost uveljaviti prepoved v vseh 27 državah članicah.

Odbor za notranji trg in varstvo potrošnikov tokrat ne zastavlja prvič svoje besede za zahteve državljanov, naj se ta okrutna trgovina neha. Parlament ima moč ravnati v prid državljanom in Odbor za notranji trg se je odločno zavzemal za strogo prepoved, ob izvzetju tradicionalnega lova v inuitski skupnosti. Odbor je zavrnil nedosledni predlog Komisije za delno prepoved in sistem etiketiranja, zavrnil pa je tudi predlog gospe Wallis, ki je predvideval samo etiketiranje. Zakaj? Ker bi državljani obsodili tako polovičarsko potezo, ki bi dopustila nadaljevanje okrutnega pokola. Javnost je v številnih anketah v evropskih državah pokazala, da hoče odpravo trgovine: 75 % prebivalcev Združenega kraljestva joče odpravo, 80 % prebivalcev Avstrije, 90 % prebivalcev Francije in Nizozemske. Celo v državah EU, kjer gojijo tradicionalni lov na tujlne v manjšem obsegu, javnost ne podpira trgovine, recimo 70 % državljanov Švedske. Tudi očitna večina Kanadčanov ne podpira lova v svoji državi.

Poleg tega 86 % anketiranih Kanadčanov meni, da bi EU morala imeti pravico prepovedati take izdelke. Pred seboj imam pismo kanadskega senatorja predsedniku Pötteringu, v katerem piše: „Vaša prepoved trgovine z izdelki iz tujlnjev bo v oporo ogromni večini Kanadčanov, ki so z občudovanjem opazovali, kako je Ruska federacija prejšnji mesec prepovedala krvavi pokol tujlnjev, da bo lažje prisilila svoje politike, da bodo presegli trenutne politične račune in naredili, kar je prav, to je, enkrat za vselej ustavili ta nehumani lov. V imenu večine Kanadčanov, ki nasprotuje lovu, se vam zahvaljujemo za voditeljsko držo pri tem vprašanju. To vašo držo visoko cenimo.“

Lani so v Kanadi pri lovu pomorili 220 000 tujlnjev, letos pa 50 000. To pomeni, da imamo državljani zdaj priložnost prepovedati okrutno trgovino. Vem, da nam bodo državljani Evrope zaploskali. Upam, da bo Parlament jutri pri glasovanju podprl predlog Odbora za notranji trg za prepoved izdelkov iz tujlnjev.

Toine Manders, v imenu skupine ALDE. – (NL) Gospa predsednica, kot koordinator Skupine Zaveznštva liberalcev in demokratov za Evropo v Odboru za notranji trg in varstvo potrošnikov sem kompromis podpisal. Tudi v naši skupini so mnenja deljena, tako kot je gospod Harbour povedal za svojo skupino, ampak to je samo znak občutljivosti zadeve.

V demokraciji morajo izvoljeni predstavniki prisluhniti javnosti, časi, ko je bilo za pridobivanje komercialnih izdelkov okrutno pobijati živali, pa so že minili. Nikakor nimamo namena predpisovati, kako naj poteka lov, niti ne želimo posegati v upravljanje z divjadjo. Hočemo samo napraviti konec trgovini z živalmi, ki so bile nehumano pobite.

Mislim, da kompromis pomeni tako sporočilo. Menim, da je dobro, da smo z izvzetjem upoštevali tudi koristi tradicionalnih skupnosti, prav tako je dobro, da potrošniki-turisti, ki se bodo vračali domov s spominki, ne bodo žrtve lova na čarovnice. To ne bi bilo primerno ukrepanje, pa tudi v prid današnji Evropi svoboščin ne bi bilo.

Ker se zavzemamo za prikaz podatkov na vseh izdelkih, morda ne bi bilo slabo preprosto označiti izdelke, ki vsebujejo dele tjunljev, da bi se potrošniki lahko odločili sami, saj danes pred prodajno polico tega pogosto niti ne vedo. Potrebni so boljši podatki, da se bo lahko potrošnik bolj obveščeno odločal.

Morda bi bilo primerno podpreti avtohtone tradicionalne skupnosti tako, da bi jim omogočili razvoj drugačnih oblik gospodarstva. Zahvaljujem se vam, gospa predsednica, in upam, da bomo jutri sprejeli ta kompromis z občutno večino.

Leopold Józef Rutowicz, v imenu skupine UEN. – (PL) Gospa predsednica, okrutno klanje tjunljev spada na področje divjega lova, ki je na žalost precej pogost pojav. Divji lovci pobijajo morske in gozdne živali in številne vrste rib, pri tem pa ne upoštevajo nikakršnih pravil, uničujejo staleže in mučijo živali. V državah Evropske unije in v Kanadi imamo ustrezno zakonodajo, pa tudi službe, katerih naloga je zagotavljati spoštovanje zakonodaje.

Ena od možnih oblik podpore delovanja takih služb bi bila pomoč državljanov pri razkrivanju divjih lovcev. Naloga države je zagotavljati ustrezne fizične pogoje in pogoje za dobro počutje živali, pogoje za bivanje v sožitju z okoljem, pa tudi skrbeti, da nezakonito pridobljene kože in meso divjadi, vključno s tjunlji, ne more priti na trg, trgovina s takimi izdelki pa mora biti strogo kaznovana. Osnutek uredbe Evropskega parlamenta in Sveta je dokument, ki usklajuje interese vseh strani na področju trgovine s kožami tjunljev.

Heide Rühle, v imenu skupine Verts/ALE. – (DE) Gospa predsednica, tudi jaz v imenu naše skupine pozdravljam sporazum in jutri bomo glasovali zanj. S tem izpolnjujemo želje številnih državljanov, ki so nas v neštevilnih pismih in elektronskih sporočilih prosili, naj ukrepamo. Seveda s tem ravnamo tudi v skladu s pisno izjavo Parlamenta, ki je jasno zahtevala prepoved.

Precej so me presenetile besede govornice iz Odbora za kmetijstvo in razvoj podeželja. Zanima me, ali je res govorila v imenu odbora, ali pa le v svojem imenu. V vsakem primeru pa bi rada jasno povedala, da pravno podlago vsekakor imamo. Na primer, prepovedana je tudi trgovina s pasjimi in mačjimi kožami; prepoved je začela veljati na začetku letošnjega leta. Torej je zelo jasno, da imamo za svoje ravnanje ustrezen pravni temelj. Poleg tega so razmere na notranjem trgu že izrazito izkrivljene, saj je najmanj pet držav članic že uvedlo prepoved, še nekaj držav pa prepoved načrtuje. Zato se mora Evropska unija z ukrepi odzvati na to izkrivljanje notranjega trga.

Naše delovanje je utemeljeno. Za svoje ravnanje imamo pravne podlage in podlage, povezane z notranjim trgom. To bi rada še enkrat zelo jasno poudarila. Kar se tiče izjem, pa bi rada prav tako jasno povedala, da je trg za izdelke Inuitov propadel že pred nekaj leti. Inuiti so to razložili tudi med posvetovanji. Povabili smo jih na sestanek odbora in izrecno so povedali, da so trgi propadli, še preden smo začeli ukrepati mi. Če želijo Inuiti še naprej prodajati svoje izdelke, morajo poskrbeti, da bo potrošnikom povsem jasno, da njihovi izdelki nimajo nikakršne povezave z običajnimi načini lova na tjunlje. Le na ta način bodo imeli Inuiti možnost prodati karkoli.

Kartika Tamara Liotard, v imenu skupine GUE/NGL. – (NL) Gospa predsednica, zagovarjam popolno prepoved uvoza kož in krzna tjunljev. Vsako leto se čudovita predstava narave spremeni v krvavo, ostudno prizorišče bolečine in trpljenja, kjer s koli ali krogami pobijajo celo 12 dni stare mladiče tjunljev. Ta pokol se odvija v prid trgu in velekapitalu, brez ozira na počutje živali, in to me res navdaja z grozo.

Te grozote res ne moremo uvažati v EU. Tega ne želijo številni državljani EU, zato podpirajo popolno prepoved uvoza kož in krzna tjunljev. Na Nizozemskem smo se trdo borili za tako prepoved in uspelo nam je. Sprejem predloga Komisije v izvirni obliki bi spodkopalo naše dosežke na Nizozemskem.

Poročilo parlamenta pa me navaja na sklep, da je naša zbornica že tako daleč, da bi lahko sprejela tudi popolno prepoved kož in krzna tjunljev. Tako prepoved podpiram in pozivam člane naše zbornice, pa tudi Komisijo, naj se temu pridruži.

Hélène Goudin, v imenu skupine IND/DEM. – (SV) Gospa predsednica, kljub temu, da zakonodaja, o kateri razpravljamo, zadeva trgovino z izdelki iz tjunljev, se večina razprav vrti okoli lova na tjunlje, in še to predvsem zunaj EU. Pokoli tjunljev, kakršne vidimo na slikah iz držav zunaj EU, so grozljivi in jih ne bi smeli dopuščati.

Morali pa ločevati med pokolom in lovom. Na Švedskem imamo lov na tjunlje, vendar je to nadzorovan zaščitni lov. Pri lovu ne uporabljajo kolov ali gorjač, pač pa izključno puške. Ves postopek urejajo stroga pravila; zelo slabo ravnanje z naravnimi viri pa bi bilo, če živali po odstreli ne bi smeli uporabiti. Sedaj

predlagani kompromis je boljši od prvotnega predloga. Me pa nekoliko skrbijo možne razlage delov določb, ki bi lahko imele škodljive posledice za Švedsko in naše skandinavske sosedje. Upajmo, da se motim.

Jan Cremers (PSE). – (NL) Gospa predsednica, komisar, gospe in gospodje, začel bi rad z zahvalo poročevalki za njeno trdo delo pri tej zadevi. Po pozivu Parlamenta k evropski prepovedi izdelkov iz tujnljev leta 2006, ki ga je omenila gospa McCarthy, z veseljem ugotavljam, da smo s Svetom dosegli kompromis, ki upošteva želje naše zbornice.

Pri komercialnem lovu na tujnlje doleti grozovita smrt približno 900 000 tujnljev na leto. To ni samo grozovito, ampak popolnoma nesmiselno. Skupini socialdemokratov v Evropskem parlamentu je bilo že od vsega začetka jasno, da predlog Komisije ni dovolj odločen. Velikodušna odstopanja, ki jih je predvideval predlog, bi bilo glede na razširjenost lovišč v 10 dneh lovne sezone nemogoče nadzirati. Nadzorne zmogljivosti so nezadostne, pogosto pa tudi države ne kažejo prave volje za nadzor.

Naša skupina je pri pogajanjih pripisovala ključni pomen bistvenemu zoženju izjem in vesel sem doseženega rezultata – prepovedi trgovine, ki ta cilj večinoma izpolnjuje. Skupini PSE se nadalje zdi pomembno, da čim manj posegamo v tradicionalne načine življenja avtohtonih ljudstev. Odstopanje za Inuite in druga avtohtona ljudstva, ki je sestavni del kompromisa, je v skladu z željami naše skupine.

Držav zunaj EU sicer ne moremo prisiliti k ustavitvi lova na tujnlje, upamo pa, da bo trgovina z izdelki iz tujnljev odslej mnogo manj donosna, tako da bo upadel tudi lov na tujnlje – in, upajmo, postopoma povsem izginil. Zato sem vesel doseženega rezultata.

Peter Šťastný (PPE-DE). – Gospa predsednica, končni predlog glede lova na tujnlje je popolnoma nesprejemljiv, saj pomeni surovo vmešavanje v zadeve drugih držav. Te države spoštujejo pravila in skušajo le uravnavati svoje naravne vire in zagotoviti delo svojim prebivalcem.

Predlog uničuje življenje ljudi in skupnosti v odmaknjenih predelih. Uničuje poslovne priložnosti na obeh straneh Atlantika in hudo škoduje našim odnosom s pomembnimi trgovinskimi in strateškimi partnerji v svetu. Poleg tega predlog tudi krši pravila STO.

Kot poslanci moramo ščititi ljudi in oblikovati okolje, ki jim bo nudilo priložnosti za delo. Ta prepoved je udarec mimo na obeh omenjenih področjih. Prepoved lova na prešteviline tujnlje je norost in popolna izdaja naših vrednot. Vsem poslancem kličem: ustavite to katastrofo in glasujte proti predlogu!

Carl Schlyter (Verts/ALE). – (SV) Gospa predsednica, zares sem zelo vesel, da smo končno prispeli do te točke. Prvič, številni ljudje so govorili, da je zadeva nemogoča, da nam ne more uspeti. Uspelo nam je. Podpiramo državljane Kanade, ki se želijo rešiti sramu zaradi obnašanja njihove države na ledenih ploščah Arktike.

Ta lov skušamo obvladati in urediti že trideset let. Tega še niso dosegli niti na Norveškem niti v Kanadi. Na ledu se ne spoštuje nikakršnih pravil. Čas je, da si nehamo utvarjati, da je mogoče ta komercialni pokol v industrijskem obsegu napraviti vsaj malo humanega.

Za današnji sklep se moramo zahvaliti prizadevanjem nevladnih organizacij in večini evropskih državljanov, ki zagovarjajo prepoved. To je zmaga zdravega razuma, zmaga človečnosti, zmaga demokracije in ne nazadnje tudi zmaga za tujnlje, ki bodo zdaj lahko odrasli, namesto da bi jih s koli in noži pobijali samo za zadovoljitev človekove nečimrnosti. Rad bi se zahvalil kolegom poslancem, ki so to omogočili.

Christian Rovsing (PPE-DE). – (DA) Gospa predsednica, rad bi povedal, da se mi zdi ta zadeva nerazumna, to pa govorim izključno v imenu Grenlandije, ki je del Kraljevine Danske. Na severu tega otoka imamo nekaj majcenih naselij, v katerih živi po 10–20 ljudi, ki se preživljajo z lovom na tujnlje. Če jim odvzamemo ta vir zaslužka, jim odvzamemo vse možnosti gospodarskega preživetja. Tem ljudem ni mogoče najti nikakršne nadomestne zaposlitve. Do prvega sosednjega naselja je več sto kilometrov, morali pa bi jim biti hvaležni, da živijo tam, kajti s tem ohranjajo Grenlandijo kot del Kraljevine Danske.

Grenlandci tujnlje streljajo. Kdo ima kaj proti temu? Nihče! Če ne bodo mogli postreliti dovolj tujnljev, jim ne bo ostalo nič rib za ribolov. Zato pomeni naše ravnanje katastrofo za Grenlandijo. Te zadeve nismo dovolj temeljito pretresli in nismo upoštevali ubogih ljudi, ki jim odvzeli vir zaslužka, ne da bi jim ponudili karkoli v zameno. Tako ravnanje z ljudmi nas ni vredno.

Caroline Lucas (Verts/ALE). – Gospa predsednica, kot ena od pobudnic pisne izjave pred skoraj tremi leti, s katero smo zahtevali prepoved, bi rada čestitala vsem, ki ste sodelovali pri oblikovanju tega osnutka. Izjavo

je podpisalo štiristo petindvajset članov naše zbornice, kar je odraz intenzivnosti občutkov v zvezi s tem vprašanjem, ne le med poslanci, pač pa tudi med našimi volivci.

Danes s komercialno moritvijo po svetu pobijejo skoraj milijon tjulnjev na leto, z jutrišnjim glasovanjem o tem svežnju pa bomo pripomogli k odpravi tega najbolj nizkotnega zgleda krutosti do živali.

Zelo sem vesela, da smo kompromise, kakršen je bil predlog sistema etiketiranja, odločno zavrnil, tako da lahko v celoti izpolnimo zahteve milijonov evropskih državljanov.

Glasovanje za predlog bo glasovanje za odpravo krutosti. Bo tudi zmaga za vse med nami, ki se nismo bili pripravljene sprijazniti z odgovorom „ne“. Dobro se spominjam številnih sestankov z uradniki Komisije, na katerih so nam zatrjevali, da prepovedi preprosto ne bo mogoče doseči. No, rezultat samo dokazuje, da lahko z zadostno politično voljo – in za to si zaslužijo priznanje nevladne organizacije, ki so nam pomagale – dosežemo tudi nemogoče, in vesela sem, da je tako.

Avril Doyle (PPE-DE). – Gospa predsednica, razprava je bila težavna, pogosto čustvena, in pogosto je srce preglasilo glavo. Čutim globoko solidarnost s kolegom Christianom Rovsingom glede skupnosti, v imenu katerih je govoril, ampak jutri bom kompromis podprla. Želela pa bi si zagotovila od komisarja. Morda lahko prek predsednice na komisarja naslovim neposredno vprašanje.

Komisar, če bo kompromis jutri izglasovan, ali mi lahko zagotovite, da bo še vedno mogoče uporabljati tkiva tjulnjev za medicinske raziskave in za bioprotetične potrebe, kar se danes dogaja v nekaterih delih sveta? Tako so na primer dosegli velik napredek glede možnosti preživetja in kakovosti življenja srčnih bolnikov z uporabo žilnih, pljučnih in obsrčnih tkiv sedlastih tjulnjev; seveda pri svojem vprašanju predpostavljam, da bodo tjulnje lovili oziroma ubijali na trajnosten, ne okruten način. Želim vaše zagotovilo glede tekočih medicinskih raziskav in bioprotetične rabe izdelkov iz tjulnjev v okviru kompromisa.

Marios Matsakis (ALDE). – Gospa predsednica, tudi jaz bom podprl kompromis, nisem pa prepričan, ali res ravnamo pravilno, saj ne obravnavamo vprašanja, ali naj tjulnje pobijamo, oziroma, ali je ogrožen obstoj tjulnjev: ti dve vprašanji sta že razčiščeni.

Vprašanje je, ali tjulnje pobijajo na human način ali ne. Seveda v vsakodnevnem življenju mirno prenašamo ubijanje stotisočev živali, za hrano ali za druge namene. Mirno sprejemamo, da ribe poginejo šele po urah trpljenja na trnkah ali v mrežah, in proti temu ne protestiramo. Zakaj se torej pritožujemo glede tjulnjev?

No, zato, ker so ljubke živali in ker pogled na razlivanje njihove krvi po ledu ni prav prijeten. Ali morda tukaj ne glasujemo in se odločamo bolj s srcem kot z glavo? Samo sprašujem se.

Stavros Dimas, član Komisije. – Gospa predsednica, naj se zahvalim vsem govornikom v nocojšnji razpravi za njihove prispevke. Zelo me veseli, da nam bo nocoj uspelo doseči sporazum o tej zelo občutljivi zadevi v prvi obravnavi.

Odkar je Evropski parlament pred približno dvema letoma sprožil to zadevo, je Komisija opravila obsežna pripravljala dela, da bi zagotovila celovito sliko o razmerah in jo predstavila tudi javnosti. Ključni vprašanji, ki jih mora urediti ta zakonodajni akt, sta naša obveznost upoštevati zaskrbljenost državljanov Evropske unije in usklajevanje notranjega trga.

Ko bo uredba začela veljati, bodo lahko državljani prepričani, da na trgu Evropske unije ne bo več izdelkov iz tjulnjev, ki izvirajo iz komercialnega lova.

Izvezetje Inuitov bo zavarovalo Inuite in druge avtohtone skupnosti, ki se že od nekdaj ukvarjajo z lovom na tjulnje.

Kar se tiče vprašanja, ki ga je omenil gospod Doyle, bo urejeno v okviru izvedbenih ukrepov.

Naj na zaključku izrazim prepričanje, da bomo s sprejemom uredbe prispevali k višji ozaveščenosti in k višji ravni skrbi za živali v Evropski uniji.

Zato bi rad še enkrat poudaril pomen uspeha dogovarjanja že v prvi obravnavi pri zadevi, ki je tako pomembna državljanom Evropske unije. Zato vas prosim, da podprete kompromisni sveženj v celoti, brez sprememb, da bo sporazum v prvi obravnavi res dosežen.

Še enkrat bi se rad zahvalil poročevalki, gospe Wallis, gospe Brepoels in vsem, ki ste sodelovali pri iskanju kompromisa.

Diana Wallis, poročevalka. – Gospa predsednica, mislim, da nocojšnja razprava dobro ponazarja težavnost zadeve, kaže pa tudi, kako velik dosežek je sprejem kompromisa. Kakor že velja na splošno pri kompromisih, bo vsak od nas nekoliko razočaran nad eno ali drugo stvarjo.

Želela sem pravzaprav poudariti, kar smo poskušali razložiti ves čas pogajanj: skušali smo urediti toliko, kolikor je mogoče urejati v okviru notranjega trga, to pa je trgovina. S tega mesta ne moremo urejati lova, nikakor ne lova v tretjih državah. Postopek je bil težaven, mnogi med nami imajo še vedno vprašanja v zvezi z izvajanjem in, komisar, hvaležna sem vam za zagotovilo glede ravnanja z avtohtonimi skupnostmi: to bo pomembno za mnoge med nami in to bomo pozorno spremljali.

Menim, da mnoge med nami še vedno skrbi zakonitost – in o zakonitosti smo precej slišali, na ravni STO in na ravni pravil notranjega trga. Zaenkrat naj rečem le to, da se zahvaljujem pravnikom vseh treh institucij, ki so nam s svojim delom pomagali dospeti do sem, kjer smo danes. Bojim se, da jih v prihodnje čaka še več dela, ampak, kot sem že rekla, to je stvar prihodnosti.

Torej, zdaj smo tu: videli bomo, kaj bo prineslo jutrišnje glasovanje. Verjamem, da imamo pred seboj kompromis, ki zasluži napo podporo, kompromis, ki spoštuje pisno izjavo Parlamenta in spoštuje voljo evropskih državljanov. Upam, da ne bodo razočarali, če bodo ugotovili, da na kakršen koli način posega v pravice drugih. To me je ves čas najbolj skrbelo, in upam, komisar, da boste napravili vse za zaščito tistih majhnih ranljivih skupnosti.

Predsednica. – Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo v torek, 5. maja 2009.

Pisne izjave (člen 142)

Filip Kaczmarek (PPE-DE), v pisni obliki. – (PL) Gospe in gospodje, podpiram poročilo gospe Wallis. Podpiram osnutek uredbe, o katerem je bil dosežen sporazum z državami članicami, na osnovi katere bomo uvedli prepoved trgovine z izdelki iz tujljev. Menim, da bi smele biti izjeme dovoljene le ob izpolnitvi pogojev glede načina ubijanja tujljev. Ne smemo prepovedovati tradicionalnega lova na tujlje v inuitski skupnosti.

Uredba bo zagotovila, da bodo pogoji trgovine z izdelki iz tujljev poenoteni v vsej EU. Uredbo so podprli številni državljani EU, ki jim je do dobrega počutja živali. Vsi vemo, da tujlje pogosto pobijajo na način, ki tem živalim, ki so sesalci in imajo razvita čutila, povzroča grozne bolečine in trpljenje. Zdaj imamo možnost narediti konec temu trpljenju. Napravimo to. Prepoved pomeni, da bodo s skupnega trga izginili izdelki, narejeni iz mesa, maščobe in kože tujljev, na primer torbice, čevlji, klobuku in rokavice. Tudi trženje nekaterih farmacevtskih izdelkov, narejenih iz tujljev, na primer prehranskih dodatkov, bo prepovedano. Najlepša hvala.

Lasse Lehtinen (PSE), v pisni obliki. – (FI) Razumljivo je, da hoče EU napraviti v očeh svojih državljanov hvalevredno dejanje v času pred volitvami, ampak to pot Komisija stopa po tenkem ledu. Če bo Evropa skušala prepovedati ali omejiti tradicije v drugih demokratičnih državah, se ji lahko to kdaj kasneje vrne kot bumerang. Samo čakam na dan, ko bodo Združene države Amerike ali Avstralija postale pozorne na bikoborbe v Španiji ali lov na lose na Finskem.

V moji domovini, na Finskem, ribiči vsako leto polovijo nekaj sto tujljev, ker stalež tujljev skokoma narašča in bo kmalu ogrozil ribji stalež v Baltskem morju. Kompromis, sklenjen s Svetom, pomeni, da bodo ribiči lahko lovili tujlje tako kot doslej, le zaslužiti ne bodo smeli s tem. Načeloma ne podpiram zakonov, katerih izvrševanja ni mogoče nadzirati, ampak ta kompromis vsekakor pomeni izboljšavo izida glasovanja v Svetu.

22. Zaščita živali, ki se uporabljajo za znanstvene namene (razprava)

Predsednica. – Naslednja točka je poročilo (A6-0240/2009) gospoda Parisha v imenu Odbora za kmetijstvo in razvoj podeželja o predlogu direktive Evropskega parlamenta in Sveta o varstvu živali, ki se uporabljajo za znanstvene namene (KOM(2008)0543 – C6-0391/2008 – 2008/0211(COD)).

Neil Parish, poročevalec. – Gospa predsednica, najprej bi se rad zahvalil vsem poročevalcem v senci, ki so bili zelo pripravljeni delati z mano na neverjetno tehničnem in težkem dokumentu. S skupnim delom nam je uspelo pripraviti nekaj, za kar sem prepričan, da je dober kompromis. Za sodelovanje bi se rad zahvalil tudi

Komisiji in veselim se tudi sodelovanja pri tem dokumentu v prihodnje. Rad bi se zahvalil tudi Patricku Baragiolu iz sekretariata Odbora za kmetijstvo in razvoj podeželja ter svojemu svetovalcu Danu Daltonu.

Poskusi na živalih so področje, polno protislovij in moralnih dilem. Ali je sploh prav opravljati poskuse na živalih, da bi morda lahko reševali človekovo življenje? Verjamem, da so poskusi, ustrezno utemeljeni z znanstvenega in etičnega vidika, upravičeni.

Moramo pa storiti vse v naših močeh, da bo število poskusov kar najmanjše in da bodo živali čim manj izpostavljene trpljenju. Poročilo Komisije je bilo dobro izhodišče. Dokazalo je, da si Komisija prizadeva, da bi bili poskusi na živalih odpravljeni, kjer koli je to mogoče. Na mnogih področjih pa je bil predlog Komisije nejasen in bi lahko imel nasprotno učinke od tistih, ki jih želi doseči Komisija.

Odsotnost opredelitve razvrstitve postopkov glede na teže posledic je bila huda pomanjkljivost predloga. Komisija je praktično zahtevala od Parlamenta presojo pravil razvrščanja, ne da bi bila pravila sploh znana. Poleg tega bi nekatere določbe, na primer priporočila glede vnovične uporabe živali in glede izključne uporabe primatov F2 (primatov druge generacije) verjetno vodile k temu, da bi bilo treba uporabiti mnogo več živali.

Kar se tiče primatov F2, ni bila opravljena nikakršna študija izvedljivosti tega, kar predlaga Komisija. Ocena učinkov obravnava le številke, ne pa vidika počutja živali. Iz teh razlogov je moral Parlament nujno spremeniti predlog: ne da bi ga oslabil, pač pa povsem natančno določil, kdaj naj bodo poskusi na živalih dovoljeni in v kakšnih okoliščinah.

Prepričan sem, da poročilo Odbora AGRI pomeni dober kompromis, ki omogoča nadaljevanje raziskav v EU in zagotavlja boljše počutje živali. Z vidika počutja živali pomeni korak naprej. Gre predvsem za spodbujanje alternativ poskusom na živalih z ustreznimi finančnimi vložki, večji poudarek na načelu nadomestitve, zmanjšanja in izboljšanja uporabe živali pri poskusih ter krepitev vloge Evropskega centra za validacijo alternativnih metod.

Poleg tega sem predlagal tudi redne tematske preglede poskusov na primatih, s katerimi bi ugotovili in postopoma odpravili poskuse, ki niso potrebni.

Gre tudi za korak naprej pri medicinskih raziskavah. Predlog bo posodobil sedanjo zastarelo zakonodajo in omogočil nadaljevanje znanstveno in etično utemeljenih medicinskih raziskav. Menim, da je temeljnega pomena. Doseči hočemo tudi zmanjšanje obsega poskusov na živalih. Evropski državljani pa povsem upravičeno zahtevajo vedno boljša in učinkovitejša zdravila.

Zanesljive evropske raziskave in razvoj so nujni. Cepivo proti otroški paralizi, rdečkam, hepatitisu B, davici, ošpicam, mumpsu in meningitisu, zdravila za kombinirano zdravljenje HIV, zdravila za obvladovanje astme, inkubatorski sistemi za nedonošenčke, globoka stimulacija možganov pri Parkinsonovi bolezni – vse to so razvili z uporabo poskusov na živalih, natančneje, na primatih. Ti dosežki so že milijonom in milijonom bolnikov rešili oziroma izboljšali kakovost življenja.

Dokler ne bomo imeli na voljo alternativ, bi bilo po mojem mnenju nepreudarno izobčiti take poskuse, izrecno ali posredno, z neustreznimi sestavljenimi zakonodajnim aktom. Direktiva bo določila okvir, s katerim bomo lahko ukinjali posamezne vrste poskusov na živalih, kakor hitro bodo na voljo alternativni postopki. Direktiva vzpodbuja iskanje alternativ in nas odločno usmerja h končnemu cilju – popolni ukinitvi poskusov na živalih, ko bo to mogoče. V Odboru AGRI smo dosegli kakovosten kompromis. Videti pa je, da skuša Liberalna skupina ta sporazum spodkopati. Nujno jih prosim, naj ne glasujejo proti poročilu, saj bi nas to na področju dobrega počutja živali vrnilo nekaj let nazaj, zato bi bila ta njihova poteza povsem neprimerna.

Stavros Dimas, član Komisije. – (EL) Gospa predsednica, veseli me, da imamo nocoj priložnost razpravljati o predlogu spremembe direktive o varstvu živali, ki se uporabljajo za znanstvene namene. Rad bi se zahvalil poročevalcu gospodu Parishu in trem parlamentarnim odborom, ki so predlog pregledali, za njihovo delo in prizadevnost. Prepričan sem, da bo dialog na tej podlagi konstruktiven.

Številne države članice so že sprejele nacionalne zakonodaje o varstvu živali, ki se uporabljajo za znanstvene namene. Zato se ravni varstva živali po Evropi razlikujejo. Revizija bo zagotovila usklajenost ravni varstva živali v Skupnosti in bo omogočila nemoteno delovanje notranjega trga. Namen Komisije je izboljšati zakonodajo Evropske unije o poskusih na živalih. Na eni strani bo to omejilo število poskusnih živali, na drugi strani pa zagotovilo ustrezno nego in ravnanje z živalmi, na katerih potekajo poskusi, kar predpisuje Protokol o zaščiti in dobrem počutju živali, ki je priložen Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti.

Naš namen pri tej reviziji je občutno izboljšati počutje poskusnih živali v Evropski uniji. Zahteve glede dobrega počutja živali so zdaj uradno vgrajene v Pogodbo o Evropski uniji in jih je treba upoštevati pri oblikovanju politik na področjih, kakršno je notranji trg. V pripravo predloga so bili na transparenten način in nepristransko vključeni strokovnjaki na področju poskusov na živalih, raziskovalna skupnost, industrija in državljani. Predlog sloni tudi na skrbno utemeljeni oceni učinkov. V postopku so sodelovale tudi številne agencije za raziskovalno dejavnost. Pred sestavo predloga je bila opravljena primerjalna analiza koristi in stroškov ukrepanja in neukrepanja. Predlog vzpostavlja ustrezno ravnoesje saj na eni strani spodbuja konkurenčnost in raziskave v Evropi, na drugi strani pa polno upošteva zahteve glede dobrega počutja živali. Komisija je pazljivo preučila pomisleke posameznih nosilcev interesov, da bi lahko predlog prejel evropske raziskave iz Evrope, zaradi domnevnih upravnih bremen oziroma stroškov, povezanih s posameznimi zahtevami glede dobrega počutja živali. Vendar ni dokazov za tak odliv raziskav v države zunaj EU. Nekatere standarde dobrega počutja živali, ki jih vsebuje naš predlog, in številne postopke dodeljevanja licenc že zdaj uporabljajo v državah članicah, ki so med vodilnimi v svetu na področju raziskav. Nadalje naš predlog predvideva ukrepe za omejitev upravnih bremen. Uvedba strogih standardov dobrega počutja živali in spodbujanje dviga ravni znanstvenih raziskav se namreč dejansko ne izključujeta. Nasprotno, ta dva pojma sta med seboj neposredno povezana.

Po predlogu Komisije bo podeljevanje licenc za raziskave na živalih, ki so še pri zavesti, spremljala sistematična neodvisna etična presoja. Tako bomo v praksi uveljavljali načelo nadomestitve, zmanjšanja in izboljšanja uporabe živali pri poskusih. Te določbe spadajo med temeljne cilje revizije. Ciljev ne bomo mogli doseči, če bomo licence nadomestili s tihim odobravanjem vseh vrst raziskav ali če bomo prepustili etično presojo nosilcem neposrednih interesov pri raziskovalnih projektih.

In končno, Komisija ne bi želela povzročati motenj pri znanstvenih projektih v teku ter uvajati nepotrebnih upravnih bremen. Zato predvideva prožno uveljavljanje in spodbuja uporabo obstoječe infrastrukture v državah članicah, kjer je le mogoče.

Gospe in gospodje, prenovljeni predlog bo omogočil nemoteno delovanje notranjega trga, izboljšal razmere za dobro počutje živali in spodbudil raziskave. Sedanja zakonodaja je nujno zaostri in izboljšati, na uravnotežen način, in prav to smo dosegli v predlogu Komisije.

Marios Matsakis, pripravljavec mnenja Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane. – Gospa predsednica, neizogibno zlo današnjega časa je, da so za raziskave na področju zdravja ljudi in živali tudi poskusi na živalih. Trdno sem prepričan, da noben pravi znanstvenih ne uživa pri poskusih na živalih ali opravlja take poskuse, če ima na voljo kako alternativo. Raziskave pa morajo vsekakor potekati kolikor mogoče humano do uporabljanih živali.

Glede tega skuša – po mojem mnenju ustrezno – direktiva, o kateri razpravljamo, zadeve znatno in odločilno izboljšati. Pomembna področja pri tem so spoštovanje načel etične presoje in odobravanja, krepitev nacionalnih inšpekcijskih dejavnosti ter večja preglednost vseh dejavnosti. Poudariti velja, da si morata znanstvena in politična skupnosti prizadevati za ukinjanje uporabe živali pri raziskavah, kjer koli so na voljo učinkoviti alternativni postopki, ki ne zahtevajo uporabe živali.

Esko Seppänen, pripravljavec mnenja Odbora za industrijo, raziskave in energetiko. – (FI) Gospa predsednica, komisar, poročilo Odbora za kmetijstvo in razvoj podeželja predstavlja kompromis, v katerem so uravnoteženo upoštevana stališča različnih strani. Predlog Komisije je bil spremenjen tako, kot je predlagal tudi Odbor za industrijo, raziskave in energetiko.

Ker pri razvoju zdravil in cepiv včasih nimamo na voljo alternativnih postopkov, je treba opravljati poskuse na živalih. Kot odgovorni predstavniki državljanov EU moramo skrbeti, da lahko bolni državljani utemeljeno upajo, da smo ali bomo v Evropi razvili tudi zdravilo za njihovo bolezen.

Obenem pa je obveznost izvajalcev poskusov na živalih poskrbeti, da z živalmi ravnajo ustrezno in jim povzročajo čim manj bolečin. Direktiva pomeni očiten napredek na področju dobrega počutja živali, vrsta sprememb, ki jih je vložil Odbor za kmetijstvo, pa se ujema s spremembami, ki jih je predložil naš Odbor za industrijo. Glede na to bi morali poročilo Odbora za kmetijstvo sprejeti s čim manj dodatnimi spremembami.

Elisabeth Jeggle, v imenu skupine PPE-DE. – (DE) Gospa predsednica, komisar, gospe in gospodje, Direktiva o poskusih na živalih temelji na načelu nadomestitve, zmanjšanja in izboljšanja uporabe živali pri poskusih. To načelo je naš cilj. Za uresničitev tega cilja moramo razvijati in spodbujati alternativne raziskovalne metode.

Tretjič, poiskati moramo kompromis med dobrim počutjem živali in potrebami raziskav, ob ustrezni skrbi za človekovo zdravje. Komisar, poudarili ste tudi, da bi morali v vseh državah članicah veljati enaki standardi.

Ta zakonodajni predlog temelji na akcijskem načrtu Skupnosti za zaščito in dobro počutje živali ter na strategiji za zdravje živali. Zagotoviti želimo visoko raven zaščite in visoke standarde po vsej Evropski uniji in po vsem svetu. Popolna odprava poskusov na živalih tudi tam, kjer ni na voljo enakovrednih alternativnih postopkov, pa bi v Evropski uniji praktično onemogočila večino raziskav, ki uporabljajo poskuse na živalih. Raziskovalni projekti bi se preselili v tujino, izgubili bi precejšnji del našega sedanjega znanja in postali popolnoma odvisni od drugih držav. Zato je nujno poiskati kompromis, Odbor za kmetijstvo in razvoj podeželja pa nam ponuja kakovosten kompromis. Seveda iskanje ravnotežja ni preprosto, za bolne ljudi pa lahko pomeni razliko med življenjem in smrtjo.

Izid glasovanja v Odboru za kmetijstvo in razvoj podeželja dne 31. marca zahteve izpolnjuje. Kompromis, ki ga je sprejelo 72 % članstva Odbora, moramo podpreti. Zato pozivam vse poslanke in poslance, naj zavrnejo vse predložene radikalnejše spremembe in glasujejo za spremembe, ki sta jih predložili Skupina Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov ter Skupina socialdemokratov v Evropskem parlamentu.

Prisrčno se zahvaljujem ne le poročevalcu, pač pa tudi številnim kolegom poslancem iz vseh političnih skupin.

PRESEDSTVO: GOSPOD McMILLAN-SCOTT

podpredsednik

Roselyne Lefrançois, v imenu skupine PSE. – (FR) Gospod predsednik, komisar, gospe in gospodje, najprej moram čestitati poročevalcu gospodu Parishu za kakovost opravljenega dela in zgledno sodelovanje s poročevalci v senci.

Pred jutrišnjim glasovanjem v prvi obravnavi bi rada očrtala glaven poteze poročila. Negativna podoba poskusov na živalih, ki jo lahko opazimo med ljudmi, samo potrjuje, o kako pomembni zadevi govorimo. V zadnjih tednih ste, tako kot jaz, brez dvoma prejeli veliko pisem od zaskrbljenih državljanov.

Res je, da moramo v predlogu besedila upoštevati strahove državljanov, pri tem pa ne smemo zanemariti niti potreb raziskovalcev. Poudariti moram, da ne smemo pozabiti, da raziskovalci niso le ena od legitimnih interesnih skupin, pač pa je njihovo delo v naši družbi temeljnega pomena.

Zavedati se moramo, da se v zadnjih 20 letih število živali, uporabljenih za znanstvene namene, ne povečuje, pri tem pa se število znanstvenih objav na področju biomedicinskih raziskav podvoji vsaki dve leti. Da bi bolje razumela izzive, ki jih zastavlja revizija direktive, sem se tudi sama sestala s številnimi interesnimi skupinami, ki imajo različne poglede na ta vprašanja.

Po mojem mnenju se je izhodiščno besedilo, ki ga je predlagala Komisija, v resnici oddaljilo od osnovnega namena uporabe živali, to je napredka znanosti. Zato je bilo nujno vrniti vprašanje človekovega zdravja v gorišče razprave.

Seveda je treba določbe o poskusih na živalih spremeniti, vendar nova zakonodaja ne sme imeti škodljivih posledic za evropske raziskave. Strategija, ki sem jo sprejela sama in jo je uporabil tudi poročevalec, je vključevala uravnoteženje predloga, tako da ne bo škodoval raziskovalcem.

Prepričana sem, da je lahko poročilo Odbora za kmetijstvo in razvoj podeželja podlaga za koherentno in smiselno besedilo, ki ga bo, upam, podprla široka večina v Parlamentu.

Jorgo Chatzimarkakis, v imenu skupine ALDE. – (DE) Gospod predsednik, Mahatma Gandhi je rekel, da lahko veličino naroda in njegovo moralno naprednost presojava po tem, kako ravna z živalmi. Dobro počutje laboratorijskih živali je pomembno in občutljivo vprašanje, ki bi ga precej ljudi najraje kar prezrlo. Je pa zelo kočljivo vprašanje, zlasti pri raziskavah, kjer uporabljajo opice, še posebej človeku podobne opice. Da je tako, lahko ugotovimo iz reakcij javnosti.

Komisija je bila pod velikim pritiskom. Rad bi se zahvalil osebno komisarju Dimasu. Opravili ste zelo dobro pripravljeno delo in uvedli pomembne izboljšave na področju dobrega počutja laboratorijskih živali, na primer predhodno odobritev in spremljanje vseh poskusov. Področje uporabe direktive ste razširili, tako da zajema vse živalske vrste, ne le sesalcev. Komisija je tudi uspešno rešila zelo sporno vprašanje poskusov na primatih. Ti poskusi so omejeni na raziskave na področju smrtno nevarnih bolezni in možganske bolezni.

Na žalost je vrsta podrobnosti iz predloga Komisije pri glasovanjih v odborih doživela spremembe. Na primer: standarde, ki sem jih pravkar omenil, je glasovanje v Odboru za kmetijstvo in razvoj podeželja obrnilo na glavo. Naj kot konkreten primer navedem, da se bodo po glasovanju v Odboru za kmetijstvo in razvoj podeželja preizkusi samodejno šteli za odobrene, če uradna odobritev ne bo izdana v 60 dneh. Takega stanja v Evropi ne moremo dopuščati.

Zato pozivam kolege poslane, naj si preberejo besedilo, o katerem bomo glasovali jutri, ne pa samo sledijo prejetim smernicam za glasovanje. Hvaležen sem poročevalcu, ki je bil pripravljen v zadnji minuti sprejeti nekaj kompromisov. Veseli me tudi, da namerava gospod Parish jutri predložiti ustno spremembo, ki bo zagotovila večjo jasnost pravil o obdobju veljavnosti odobritve projektov.

Škoda pa je, da v besedilu ni ostal člen 15. Člen 15 zagotavlja posameznim državam možnost uporabe strožjih standardov, kakršne danes uporabljajo na primer na Nizozemskem. Čemu bi zniževali sedanje standarde, ki so na Nizozemskem precej visoki? Naš skupni cilj mora biti ravnovesje med visoko ravniyo dobrega počutja živali in intenzivno raziskovalno dejavnostjo. Dovolj mi je poslušanja oguljenega argumenta, da bodo raziskave pobegnile v tujino. To ni nujno res.

Schopenhauer je rekel, da lahko tudi najneumnejši fantič zmečka hrošča, novega hrošča pa ne morejo napraviti niti vsi profesorji na svetu. Oblikovati moramo vrednote – to je naša naloga.

Kartika Tamara Liotard, v imenu skupine GUE/NGL. – (NL) Vesela sem pobude Komisije za revizijo Direktive o varstvu živali, ki se uporabljajo za znanstvene namene. Uporabo in trpljenje laboratorijskih živali moramo bistveno zmanjšati, to pa lahko dosežemo s spodbujanjem razvoja znanstvenih metod, ki so enako ali celo bolj učinkovite, brez neupravičenega oviranja razvoja zdravil.

Težave pa imam z nekaterimi vloženimi spremembami, ki bi lahko znatno oslabile predlog. Ne smemo izgubiti izpred oči cilja predloga. Gre za zaščito laboratorijskih živali, ne za poslovne dobičke. Najpomembneje je prepovedati postopke, ki so razvrščeni kot „hudi“, pri katerih so laboratorijske živali izpostavljene dolgotrajnim bolečinam. Taki postopki so neetični in barbarski.

In končno, uporabo primatov pri poskusih je treba popolnoma – in čim prej – odpraviti. Parlament je leta 2007 sprejel pisno izjavo o tem in menim, da moramo zdaj z dejanji podpreti svoje tedanje besede.

Bastiaan Belder, v imenu skupine IND/DEM. – (NL) Gospod predsednik, visoki standardi počutja živali so izraz civiliziranosti in spoštovanja vseh živih bitij. Kjer so na voljo alternative poskusom na živalih, jih je treba uporabljati, saj želimo, da bi bilo poskusov na živalih čim manj. Enako velja za primerne postopke, ki povzročajo manj trpljenja živalim oziroma zahtevajo manj laboratorijskih živali, saj želimo, da bi živali čim manj trpele.

Menim, da pomeni predlagana obvezna etična presoja napredek. Seveda cilj te direktive ne sme biti prisiliti države članice, da bi sprejele poskuse na človeških zarodkih kot alternativno metodo. Take etične odločitve morajo biti prepuščene vsaki državi članici.

Končni cilj Komisije je popolna odprava poskusov na živalih. Temu cilju se pridružujemo, vendar poskusov na živalih zaenkrat na žalost še ne moremo pogrešiti, niti ne moremo z gotovostjo reči, kdaj jih bomo lahko. Predpisovati rok za odpravo poskusov na živalih že zdaj bi bilo nesmotrno in morda celo neodgovorno do človekovega zdravja; glede tega soglašam s poročevalcem.

Françoise Grossetête (PPE-DE). – (FR) Gospod predsednik, naši sodržavljeni zahtevajo več raziskav, zlasti na biomedicinskem področju, saj je treba za vrsto bolezni šele odkriti in razviti postopke zdravljenja in zdravila. To velja med drugimi tudi za nevrodegenerativne bolezni, na primer Parkinsonovo in Alzheimerjevo. Vemo, da so poskusi na živalih potrebni, pa tudi, da se obseg teh poskusov v zadnjih letih k sreči zmanjšuje, saj smo si zadali za cilj razvoj alternativnih rešitev.

Vemo pa tudi, da v nekaterih primerih alternativ žal ni, zato so poskusi na živalih nujni, zlasti poskusi na primatih razen človeka. Glede na vse to moramo storiti vse, kar je v naših močeh, da bi evropske raziskave še naprej potekale na evropskem ozemlju, kjer lahko živalim zagotovimo najboljšo zaščito. Poskus bo dal najboljše rezultate, če je treba pri njem upoštevati bolečino živali med poskusom.

Zato ohranimo naše raziskave in, konkretno, ohranimo poskuse na živalih doma. Poskrbimo, da se raziskave ne bodo preselile ven iz Evrope.

Luis Manuel Capoulas Santos (PSE). – (PT) Gospod predsednik, komisar, gospe in gospodje, uporaba živali za znanstvene namene je zelo občutljivo početje, ki pri zunanjih opazovalcih pogosto vzbuja občutje odpora in nasprotovanja. O tem vprašanju ni mogoče razpravljati izključno z vidika varovanja koristi in pravic živali. Prav tako ni mogoče razpravljati o njem izključno z vidika interesov znanosti ali sledeč logiki najmanjših stroškov raziskav.

Nihče ne more ostati neprizadet ob trpljenju drugih živih bitij, še manj, če trpijo nam tako bližnje živali, kot so primati. Še občutljivejši pa smo ob trpljenju človeka, ki ga povzroči nesreča, vojna ali bolezen. Če se hočemo boriti proti bolečini, ne smemo zavračati znanosti in pripomočkov, ki jih potrebuje, vključno z uporabo morskih prašičkov.

Poročilo predlaga izvedljivo ravnovesje med različnimi nasprotujočimi si vrednotami in čustvi, ki jih srečujemo na tem področju, in dokazuje pripravljenost na kompromis, ki je lahko le v čast Parlamentu in njegovim najprizadenejšim članom. Zato čestitam obema, s katerima sem v času razprav imel največ stikov – poročevalcu Neilu Parishu in poročevalki v senci Skupine socialdemokratov v Evropskem parlamentu, Roselyne Lefrançois – za odlično opravljeno delo in soglasje, ki jima ga je uspelo oblikovati ob tako težavnem in občutljivem vprašanju.

Naša politična skupina, PSE, bo zato glasovala za poročilo in spremembe, s katerimi smo ga poskusili še nekoliko izboljšati, v prepričanju, da bomo tako pomagali zmanjšati trpljenje živali brez škode za znanstveni napredek v prid človekovemu zdravju in uspešnosti evropskih raziskav.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Gospod predsednik, komisar, gospe in gospodje, tudi mene prizadene trpljenje laboratorijskih živali, obenem pa kot zdravnica vem, da moramo narediti vse, da bi pacientom čim prej zagotovili potrebna cepiva in zdravila za zdravljenje novih, pa tudi starih bolezni. Rada bi se zahvalila kolegom poslancem, ki jim je uspelo oblikovati resnično uravnotežen kompromis, ki spoštuje in upošteva etična načela ravnanja z živalmi, obenem pa omogoča nadaljevanje raziskovalnih projektov. Ta direktive pomeni predvsem jasen politični signal, da od naših znanstvenikov pričakujemo iskanje alternativnih načinov preverjanja raziskav in razvoja novih zdravil, da bo mogoče čim bolj omejiti število živali in število poskusov, seveda ob upoštevanju vseh etičnih načel varstva živali pred trpljenjem. Za tak izid se vam vsem zahvaljujem.

Caroline Lucas (Verts/ALE). – Gospod predsednik, ne morem skrivati razočaranja nad poročilom pri vseh, ki smo ki smo upali, da bo poročevalec, ki je tudi predsednik medskupine za dobro počutje živali, v poročilu precej prizadevneje zastopal skrb za živali.

Zato je nujno, da pred glasovanjem o poročilu sprejmemo nekaj ključnih sprememb. Še zlasti mora biti odobritev obvezna za vse projekte, ne le za „hude“ in „zmerne“. Če tega ne bomo zagotovili, za vrsto postopkov, ki povzročajo bolečino, stisko ali trpljenje, ne bo več potrebna etične presoja pod centraliziranim nadzorom, to pa bi praktično onemogočilo izvrševanje vrste ukrepov, ki jih predvideva predlog.

Če bodo naše spremembe sprejete, pa bo to zagotovilo nov zagon na področju raziskav in iskanja alternativ za poskuse na živalih, ki so posebej kritični pri temeljnih in medicinskih raziskavah. Sedanja prizadevanja so osredotočena na regulativno preizkušanje, katerega delež v uporabi živali znaša le 10 %. V prid živali, pa tudi v prid človekovega zdravja, moramo čim prej uvesti uporabo sodobnejših poskusov brez uporabe živali.

Stavros Dimas, član Komisije. – (EL) Gospod predsednik, rad bi se zahvalil vsem govornikom za zelo konstruktivne prispevke v nocojšnji razpravi. Dovolite mi nekaj kratkih pripomb na nekatere predloge sprememb. Komisija lahko v celoti, deloma ali načeloma sprejme številne spremembe. Med take spremembe spadajo predlog za zagotovitev večje zaupnosti podatkov o ustanovah in osebju, ki dela z živalmi. Nadalje spada sem tudi predlog o rednih pregledih uporabe primatov na ravni Evropske unije.

Odperto je bilo tudi vprašanje meril za razvrščanje poskusov po resnosti posledic. Lahko vas obvestim, da bo Komisija pred poletnimi počitnicami ustanovila strokovno delovno skupino, ki bo opredelila merila, ki bodo veljala v Evropski uniji. Brez dvoma bomo morali ohraniti ravnotežje, ki smo ga že dosegli s podrobnimi posvetovanji z neposredno prizadetimi stranmi, med potrebami industrije in spodbujanjem raziskav na eni strani ter skrbjo za dobro počutje živali na drugi strani. Zato moramo ohraniti omejitve uporabe primatov razen človeka, prav tako načeli sistema licenc in neodvisne etične presoje, ki so temeljni elementi predloga. Če povzamem, Komisija lahko sprejme 83 od skupaj 202 predlogov sprememb v celoti, deloma ali načeloma. Sekretariatu Parlamenta bom poslal seznam, ki bo vseboval podrobna stališča Komisije glede sprememb.

Na koncu bi rad povedal, da je tudi neodvisno od tega predloga, ki je zelo pomemben in ki mora zagotoviti ravnotežje med potrebami znanstvenih raziskav in delom v prid človekovemu zdravju, ob uporabi postopkov,

ki ne škodujejo živalim, Komisija v času mojega mandata sprejela že vrsto ukrepov za zaščito živali. Spomnil bi vas rad na prejšnjo razpravo o tujlnjih, na zelo odločne ukrepe in reakcije v zvezi s kitolovom, na vprašanja neprimernih oblik lova, zlasti pomladanskega, in na ukrepe, ki jih je Komisija zdaj sprejela prvič, skupaj z varnostnimi ukrepi, ki naj preprečijo prav take pojave.

Res ne morem razumeti, kako je mogoče prakse, kakršne so lov na lisico, bikoborba ali petelinji boji, trpeti v današnji kulturi.

Neil Parish, poročevalec. – Gospod predsednik, rad bi se toplo zahvalil poslankam in poslancem ter komisarju za predstavljena stališča.

Prav je, da smo se lotili revizije tega zakonodajnega akta. Prav je, da izboljšamo, zmanjšamo obseg in nadomestimo poskuse na živalih, kjer je to mogoče. Prav je, da naš zagon ne popusti. Industrija in organizacije za zaščito živali menijo, da je to potrebno.

Po mojem mnenju vprašanje, ki ga obravnavamo, daleč presega okvir politike in je predvsem moralno vprašanje, ki ga moramo pravilno urediti. Osebnost sem zelo razočaran – če bi bil prisoten, bi to jasno povedal tudi njemu – da me je Graham Watson osebno napadel na mojem lastnem področju in zadevo obrnil v politiko. To je obžalovanja vredno, saj moramo na koncu vendarle oblikovati razumen predlog.

V poročilo smo vložili veliko strokovnega znanja in dela. Poročila nismo sestavili mimogrede. Trdo smo delali in oblikovali smo kakovostne kompromise. Skušal sem združiti vse strani v pripravo poročila, ki bo dobro za Parlament, dobro za raziskovalce in industrijo, pa tudi dobro za počutje živali. Rad bi vas pozval k podpori poročilu, kajti, če ga ne sprejmemo, tvegamo njegovo zakasnitev za več let, to pa bi škodovalo industriji, pa tudi dobremu počutju živali. Zato poslance in poslanke pozivam, naj poročilo podprejo.

Če se katere od skupin odločijo glasovati proti poročilu, bo po mojem mnenju dolgoročna posledica take odločitve le odlog dobrega predloga, predloga, ki bo v Evropski uniji omogočil raziskave v prid obvladovanju bolezni in za razvoj novih zdravil, obenem pa zmanjšal potrebno število živali ter dejansko okrepil vlogo Evropskega centra za validacijo alternativnih metod. Zato vse poslanke in poslance pozivam k glasovanju za poročilo, saj bi jutri radi dosegli odmeven izid.

Predsednik. – Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo jutri (v torek, 5. maja 2009).

Pisne izjave (člen 142)

Šarūnas Birutis (ALDE), v pisni obliki. – (LT) Osnutek poročila Komisije močno spodbuja oblikovanje bolj živalim naklonjenega pristopa pri uporabi živali pri znanstvenih poskusih. To dokazuje zavezanost Komisije končnemu cilju, odpravi poskusov na živalih.

Evropska unija bi si morala prizadevati za uresničitev tega cilja. Evropski parlament je jasno izrazil svoje stališče, da bi morali več storiti za uresničitev končnega cilja, to je popolnega umika živali iz znanstvenih poskusov.

Tak je sicer končni cilj, zaenkrat pa si odprave poskusov na živalih še ne moremo privoščiti. Pri razvoju alternativnih metod, ki ne zahtevajo poskusov na živalih, so še ogromne praznine. Dokler je tako, bi bilo nespametno in morda celo katastrofalno za človekovo zdravje predpisovati roke prepovedi poskusov na živalih ali poskusov na nekaterih vrstah živali, na primer na primatih razen človeka. Ankete kažejo, da javno mnenje podpira tak pristop in javnega mnenja ne smemo prezreti.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), v pisni obliki. – (RO) Najprej bi rada čestitala Evropski komisiji za njen predlog revizije Direktive 86/609/EGS, obžalujem pa, da si poročevalec ni zastavil bolj ambicioznih ciljev.

Menim, da bi morali več vlagati v raziskave alternativ za znanstvene poskuse na živalih. Laboratorije moramo zavezati, da bodo čim manj uporabljali živali za znanstvene poskuse, zlasti živali, vzete iz divjine.

Odločno nasprotujem uporabi primatov v biomedicinskih raziskavah, razen, kadar je njihova uporaba nujna pri poskusih v zvezi s smrtno nevarnimi ali izčrpavajočimi boleznimi.

Z etičnega vidika moramo postaviti zgornjo mejo bolečine, trpljenja in stiske, ki ji še sme biti izpostavljena žival med znanstvenim postopkom. Zato je treba poskuse, ki lahko povzročijo hudo bolečino, trpljenje ali stisko, ali ki lahko trajajo dalj časa, prepovedati.

Zavedam se, da je javno zdravje zelo pomembno, ne smemo pa dopustiti izpostavljanja živali skrajnemu trpljenju med preizkušanjem metod zdravljenja.

Podpiram tudi spremembe, po katerih direktiva ne sme prepovedovati državam članicam uporabe ali uvajanja strožjih nacionalnih ukrepov za dobro počutje in zaščito živali, ki se uporabljajo za znanstvene namene.

23. Onesnaževanje morja z ladj in uvedba kazni za kršitve (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je poročilo gospoda Luisa de Grandesa Pascuala v imenu Odbora za promet in turizem o predlogu direktive Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Direktive 2005/35/ES o onesnaževanju morja z ladj in uvedbi kazni za kršitve (KOM(2008)0134 – C6-0142/2008 – 2008/0055(COD)) (A6-0080/2009).

Luis de Grandes Pascual, poročevalec. – (ES) Gospod predsednik, podpredsednik Komisije, komisar za promet, gospod Tajani, predsednik Sveta, gospe in gospodje, osebno si ne morem predstavljati bolj sijajnega zaključka parlamentarnega mandata od sprejema predloga direktive o onesnaževanju morja z ladj in uvedbi kazni za kršitve, ki ga boste, upam, podprli vsi med vami.

Doseženo soglasje kaže, da predlog uživa široko podporo in da bo jutri sprejet v prvi obravnavi. Poleg izrednih naporov, ki so jih vložile vse tri institucije v fazi pogajanj, ima za to zaslugo predvsem naše splošno soglasje, da mora Skupnost ukrepati proti kršitvam, ki resno škodujejo okolju.

Res je, da so imele države članice na začetku dvome, saj ukrepi, ki jih nameravamo sprejeti – prenos nekaterih pristojnosti na področju kazenske zakonodaje na Skupnost – ne bodo rezultat reforme Pogodbe, pač pa bodo uvedeni z zakonodajnim aktom, ki pa je nedvomno izrednega pomena.

Vse to izhaja iz potrebe po ureditvi razširjenih problemov v pomorskem prevozu, predvsem zaskrbljujoče rasti nezakonitih operativnih izpustov onesnaževalnih snovi z ladj. Res je, da že imamo mednarodno predpise za omilitev teh pojavov – konvencijo Marpol 73/78 – vendar vedno bolj opažamo zevajoče pomanjkljivosti pri izvajanju in izvrševanju, ugotovili pa smo tudi, da sedaj veljavni sistemi civilne odgovornosti, ki urejajo onesnaževanje z ladj, niso dovolj odvračilni.

Kršitve so na nekaterih delih evropskih obal tako običajne, da se nekateri od pomorskih prevoznikov preprosto odločajo za redno nezakonito onesnaževanje, saj jih upravne kazni stanejo manj, kot bi znašali stroški spoštovanja zakonodaje. Tako ravnanje je spremenilo nekdanje načelo „onesnaževalec plača“ v prakso „plačaj in onesnažuj“.

Z uvedbo kazenskih sankcij, ki so v primerjavi z upravnimi kaznimi hujše in vtisnejo kršitelju določen družbeni žig, skuša Evropska unija odvracati potencialne onesnaževalce od nezakonitega ravnanja.

Reforma je sad pogajanj s Svetom, ki ga je zastopalo češko predsedstvo, ki si, mimogrede, zasluži mojo pohvalo, saj mu ves čas mandata ni bila prihranjena nobena politična težava, je kombinacija strukturne reforme direktive, ki ne vpliva na temelje pristojnosti Parlamenta in ki v celoti spoštuje načelo subsidiarnosti, saj direktiva uvaja načelo kazenskih ukrepov v skladu z opredelitvijo v razsodbi Sodišča Evropskih skupnosti, državam članicam pa prepušča določitev vrst kazni.

Nadalje direktiva pojasnjuje razčiščuje razliko med izpusti manjšega obsega in večjimi kršitvami ter ustrezne kazni za vsako vrsto kršitve. Doslej smo bili uspešni. Morali smo samo ponovno sprejeti dogovore, ki smo jih dosegli že pri razpravi in sprejemu Direktive 2005/35/ES in okvirnega sklepa Sveta 2005/667/PNZ, vendar na novi pravni podlagi, saj omenjene razsodbe odpirajo možnost, da zakonodajno telo Skupnosti sprejme ukrepe, povezane s kazensko zakonodajo držav članic.

Glavna novost, ki smo jo vnesli v predlog spremembe in ki nam bo omogočila napraviti še korak več v borbi proti okoljskim kršitvam v pomorskem prometu, je določba – ki sem jo kot poročevalec zagovarjal že od prvega dne – da se tudi ponavljanje izpustov malega obsega, ki onesnažujejo vodo, lahko šteje za kaznivo dejanje.

Z veseljem ugotavljam, da te bitke nisem bojeval sam, saj mi je Parlament zagotovil svojo podporo prek članov Odbora za promet in turizem, na koncu pa sta pomen in teža mojega predloga spredvidela tudi Komisija in Svet.

Rad bi se iskreno zahvalil poročevalcem v senci, ki so mi pomagali pri mojih prizadevanjih in ki so mi nudili podporo pri trdih pogajanjih s Svetom in s Komisijo, in rad bi izrazil priznanje pripravljavcema mnenj

Odbora za pravne zadeve in Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane za njuna prispevka. Na koncu smo dosegli tudi kompromisno rešitev glede roka začetka veljavnosti direktive, ki bo znašal 12 mesecev.

Gospe in gospodje, verjamem, da smo danes lahko vsi zadovoljni, saj si s sprejemom tega zakonodajnega akta in z odobritvijo tretjega pomorskega svežnja na začetku marca Evropska unija krepi svoj vodilni položaj na področju pomorske varnosti. Prepričan sem, gospe in gospodje, da bomo služili za zgled drugim.

Antonio Tajani, *podpredsednik Komisije*. – (IT) Gospod predsednik, spoštovani poslanke in poslanci, Komisija si ne more kaj, da se ne bi veselila tega zelenega izida, ki vodi k sprejemu nove direktive o spremembi dosedanje.

To bo zapolnilo pravno praznino, ki je nastala zaradi sodbe Sodišča Evropske skupnosti, s katero je razglasilo za ničnega Okvirni sklep 2005/667 o določitvi narave, vrste in ravni kazenskih sankcij za nezakonite izpuste onesnaževalnih snovi v morje. Ko bo sprejeta, bo direktiva omogočala učinkovitejšo borbo proti onesnaževalcem morja. Besedilo, ki ga sprejema Parlament, je torej pomemben dodatek k tretjemu svežnju o pomorski varnosti, ki sta ga sopodpisala predsednika Parlamenta in Sveta ob koncu zadnje plenarne seje.

Kompromisno besedilo, o katerem razpravljamo, se rahlo razlikuje od prvotnega predloga Komisije, moram pa ugotoviti, da so bistvene točke ostale nespremenjene: prvič, kazenska narava sankcij za nezakonite izpuste, in drugič, možnost sodnega pregona oseb, odgovornih za take izpuste, vključno s pravnimi osebami.

Zato Komisija besedilo podpira, čeprav uvaja posebno obravnavo izpustov manjšega obsega in ponavljajočih se manjših kršitev. Na drugi strani razumem, da se je zdelo Svetu in Parlamentu primerneje, da izpusti, ki ne povzročijo poslabšanja kakovosti vode, niso nujno predmet kazenskih postopkov. Osebo se bolj kot Parlament zavzemam za kazenske sankcije za izpuste manjšega obsega, kajti, čeprav posamezni tak izpust ne povzroči resne škode, lahko prav zato, ker se ponavljajo, privedejo do resnega onesnaženja morskega okolja.

Doseženi kompromis v zvezi s ponavljajočimi se manjšimi kršitvami podaja konkretnjšo opredelitev „ponavljanja“ in je zato sprejemljiv tudi za Komisijo, ki je, ponavljam, vesela izida, za katerega gre zasluga delu služb Komisije in članov vaše zbornice. Tako lahko rečem, da danes z veseljem pošiljamo sporočilo o zmanjšanju onesnaževanja naših morij.

Marios Matsakis, *pripravljaivec mnenja Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane*. – Gospod predsednik, pravna praznina, ki jo je povzročila sodba Sodišča Evropskih skupnosti, je terjala spremembo direktive, o kateri razpravljamo. Neverjetno je, da je lahko napaka glede pravne podlage povzročila zamudo pri uveljavitvi tako pomembne direktive, ki je brez dvoma škodovala našemu morskemu okolju. Vsi sodelujoči se lahko iz tega učimo, in se tudi moramo učiti, da se bomo lahko takim napakam v prihodnje izogibali.

V tem trenutku je najpomembneje, da čim hitreje spremenimo predlagano direktivo in da jo čim prej začnemo tudi izvajati. Šele s tem bomo lahko obvladali razširjeni problem naraščanja števila in obsega nezakonitih operativnih izpustov onesnaževalnih snovi z ladij, in šele s tem bomo zagotovili resnične možnosti za učinkovit boj za čisto morje.

Za zaključek bi se rad zahvalil poročevalcu za odlično opravljeno delo pri tem poročilu.

Eva Lichtenberger, *pripravljalnica mnenja Odbora za pravne zadeve*. – (DE) Gospod predsednik, onesnaževanje morja pride v središče naše pozornosti le ob velikih neizodah. Takrat resno razpravljamo o grožnji, ki jo našim oceanom predstavlja stalno onesnaževanje. Na žalost ta problem v času med neizodami v glavnem zanemarjamo. Resno se moramo lotiti stalnih in ponavljajočih se kršitev predpisov, ki pomenijo prav tako pomembno in dramatično grožnjo ne le našim morjem, pač pa tudi našim obalam.

Rada bi se zahvalila kolegom poslancem, s katerimi smo lahko razpravljali o konsistentnem pristopu k varovanju naših morij. Prihajam iz države brez morja, vendar se kot Evropejka vseeno počutim odgovorno za varovanje naših morij pred stalnim onesnaževanjem, ki ga povzročajo plitki poslovni interesi, in za združitev načel tretjega pomorskega svežnja, ki je nujno potrebna in jo je predlagal Odbor za pravne zadeve.

Georg Jarzembowski, *v imenu skupine PPE-DE*. – (DE) Gospod predsednik, podpredsednik Komisije, Skupina Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov podpira različico sprememb direktive, ki jo je oblikoval poročevalec na podlagi pogajanj s Svetom in ki uvaja sankcije proti onesnaževanju morja z ladij. Radi bi mu pristočno čestitali za opravljeno delo. Radi bi čestitali tudi podpredsedniku Komisije, saj brez pomoči Komisije ne bi bilo mogoče doseči sporazuma s Svetom že v prvi obravnavi. Danes je velik dan za nas, saj lahko to pomembno zadevo zaključimo do konca parlamentarnega mandata.

Ne smemo pozabiti, da je nova uredba potrebna zato, ker je Sodišče Evropskih skupnosti v svojih sodbah iz leta 2005 in 2007 končno jasno razsodilo, da se lahko zakonodaja, vključno s kazensko zakonodajo, sprejema na podlagi prvega stebra. Zakonodajni akti potrebujemo za zaščito morij pred ladjami in pred ravnanjem poveljnikov, lastnikov ladij in drugih. Zakonodaja o civilni odgovornosti, ki se uporablja zdaj, preprosto ni dovolj odvračilna.

Mnogo ceneje je nezakonito izpustiti odvečne snovi v morje. To seveda ne more biti prav. Zato potrebujemo učinkovite sankcije. Rad bi se zahvalil poročevalcu za ta tristranski sporazum med institucijami. Jasno je, da je treba huda onesnaženja z ladij uvrstiti med kazniva dejanja in jih tako tudi kaznovati, izpuste manjšega obsega pa lahko smatramo za prekrške, tako da se dejanja ločijo po resnosti. Vendar – in ta moja tretja točka je zelo pomembna – moramo ponavljajoče se izpuste onesnaževalnih snovi z ladij obravnavati kot kazniva dejanja, saj prispevajo k splošnemu onesnaževanju morij, ob tem pa ne smemo kar zamahniti z roko.

V tem smislu je potreben jasen signal in države članice pozivamo – upam, da bo ta poziv dosegel Svet – naj direktivo čim prej uveljavijo in začnejo izvajati. Svoja morja lahko zavarujemo le z odvračilnimi kazenskimi sankcijami.

Silvia-Adriana Țicău, v imenu skupine PSE. – (RO) Tudi jaz bi rada čestitala gospodu de Grandesu Pascualu. Tudi jaz sem želela pripomniti, da je onesnaževanje morij tema, o kateri bi morali razpravljati pogostejše. Na žalost lahko navedem primer Črnega morja, ki je v zadnjih dveh letih postalo tako onesnaženo, da se je količina alg v njem početrila, prav zaradi zelo visoke koncentracije nitratov.

Očitno je za nekaj te onesnaženosti žal odgovoren tudi pomorski promet. Direktiva dejansko ureja nezakonite izpuste z ladij, povzročene iz malomarnosti, namerno ali iz neprevidnosti. Direktiva konkretno prispeva k poenotenju opredelitve onesnaženja z ladij, ki ga povzročajo posamezniki ali pravne osebe, ter vrst ukrepov pob takih onesnaženjih, obenem pa uvaja kazenske sankcije ob kršitvah s strani posameznikov.

Rada bi tudi omenila, da je na evropski ravni že sprejet sveženj koherentnih zakonodajnih ukrepov za okrepitev pomorske varnosti in preprečevanje onesnaževanja z ladij. Ta zakonodaja je naslovljena na države zastav, lastnike ladij in klasifikacijske zavode, pa tudi za pristanišča in obalne države, ter velja za vse te subjekte.

Pomembno pa je, da z dopolnitvijo zakonodaje zaostriamo tudi sedanji sistem sankcij za nezakonite izpuste z ladij. Poudariti velja, da je ta zakonodajni akt potreben prav zato, ker se dosedanje preventivne določbe niso ustrezno izvrševale. Na žalost tudi izvrševanje konvencije MARPOL 73/78 ni ustrezno. Zato se mi zdi ta zakonodajni sveženj pomemben. Prepričana sem tudi, da pomen vprašanja potrjuje tudi dejstvo, da sta svoji mnenji posredovala tako Odbor za pravne zadeve kot Odbor za peticije.

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE). – (BG) Ni treba posebej poudarjati, da na zakonodajni in izvršilni ravni Evropska komisija in Evropski parlament še nista napravila vsega, kar bi morala, za evropske državljane, ki so pravzaprav tisti, ki jih onesnaženje morij prizadeva.

To vprašanje bi rada obravnavala z vidika prejšnje ureditve in njenega izvrševanja za zaščito okolja, morja in obale. Naj ponovim, da sta ureditev in sprememba direktive potrebni, vendar nista zadostni. Najpomembnejše je, kako učinkovito bo izvrševanje.

Ne moremo se sprijazniti s tem, da tisti, ki odvrže odpadke v morje, plača za to kazen, ki je nižja od stroškov ravnanja v skladu z direktivo. Zato moramo pozornosti usmeriti predvsem na nadzor. Danes imamo na voljo dovolj tehnoloških možnosti, da lahko vode in obale zaščitimo v skladu z dolgoročno politiko uporabe in varstva vse flore in favne.

Podpiram predlog spremembe direktive, saj sem prepričana, da je izredno pomembno vzpostaviti strokovno telo Evropske agencije za varnost v pomorskem prometu, katerega dejavnost bo usmerjena v uveljavljanje te direktive.

Antonio Tajani, podpredsednik Komisije. Gospod predsednik, spoštovani poslanke in poslanci, ob koncu razprave lahko, mislim, izrazimo hvaležnost za medinstitucionalno sodelovanje med Parlamentom, Svetom in Komisijo, ki ga je v svojem govoru poudaril gospod Jarzembowski. Rad bi se zahvalil tudi poročevalcu za opravljeno delo.

V tem primeru so institucije pokazale, da tudi ob izteku parlamentarnega mandata lahko sodelujejo partnersko in se že v prvi obravnavi dogovorijo o rešitvi, in menim, da je to tisto pravo sporočilo, ki ga pošiljamo državljanom na predvečer evropskih volitev.

Še eno od takih sporočil na občutljivem področju prometa, in, ker je ta razprava ena od zadnjih, ki zadeva Odbor za promet in turizem, bi jo rad izkoristil kot priložnost za zahvalo vsem njegovim članom za delo, ki so ga opravili v sodelovanju z Evropsko komisijo in mano osebno, za praktične rešitve, ki so jih predlagali in sprejeli v zvezi z več pomembnimi vprašanji in je bilo zanje pogosto potrebnih po več mesecev. To je omogočila razumnost vas, članov zbornice, pa tudi naša prizadevanja za učinkovito sodelovanje naših služb, kar kaže, da birokracija, ki ima jasno opredeljene naloge in cilje, ni prepreka državljanom, pač pa učinkovit pomočnik, ki skupaj s politiko deluje v korist državljanom.

Prepričan sem, da bo danes, seveda pa tudi jutri z glasovanjem, Parlament še enkrat dokazal učinkovitost in voljo delovati v prid ljudi. Tako z razpravo in glasovanjem Komisija, Parlament in Svet zapolnjujejo pravno praznino in omogočajo državam članicam od jutri dalje učinkoviteje preganjati tiste, ki onesnažujejo naša morja: še en korak, s katerim evropske institucije krepijo pravice in svoboščine Evropejcev.

Luis de Grandes Pascual, poročevalec. – (ES) Gospod predsednik, moj govor bo zelo kratek, za kar mi bodo spoštovani poslanke in poslanci ob tej pozni uri hvaležni. Gospod Tajani, še enkrat se vam zahvaljujem, ker ste, tako kot pri tretjem pomorskem svežnju, s svojo zagnanostjo in politično spretnostjo dosegli sporazum s Svetom in Parlamentu, Svetu in Komisiji omogočili, da so dosegli sporazum ob tej zadevi še v zadnjih dneh parlamentarnega mandata.

Prepričan sem, da si zaslužimo čestitke. Seveda sem hvaležen tudi pripravljavcema mnenj Odbora za pravne zadeve in Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane, za njuno tesno sodelovanje.

Rad bi ponovno izrazil tudi zahvalo poročevalcem v senci za njihovo trdo delo in sodelovanje; prepričan sem, da je jutrišnji sprejem sporazuma, v prvi obravnavi, o tako pomembni uredbi, ki bo zaokrožila delo na tretjem pomorskem svežnju, pomeni uspeh za Parlament in za vse tri institucije Evropske unije, ki še enkrat potrjuje koristnost postopka soodločanja, ki nam omogoča koristne dialoge v prid vseh državljanov Evropske unije.

Predsednik. – Hvala vam, komisar, ne le za vaše delo na položaju komisarja, pač pa tudi za delo, ki ste ga opravili kot poslanec Evropskega parlamenta.

Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo jutri (v torek, 5. maja 2009).

24. Pravice potrošnikov (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je razprava o vprašanju za ustni odgovor o predlogu direktive o pravicah potrošnikov, ki ga je Komisiji postavila Arlene McCarthy v imenu Odbora za notranji trg in varstvo potrošnikov (O-0076/2009 – B6-0232/2009).

Arlene McCarthy, avtorica. – Gospod predsednik, vem, da je med nami komisarka Kuneva in zelo sem vesela priložnosti za izmenjavo mnenj o predlogu Komisije glede pravic potrošnikov na današnjem zadnjem zasedanju v tem mandatu Parlamenta.

Sestavili smo delovni dokument in spomnite se, da je delovna skupina Odbora IMCO, katere vodja in poročevalka sem bila, sprejela sklep, naj se s predlogom ne hiti, ne da bi v celoti upoštevali vseh njegovih posledic, zlasti zato, ker je označen kot zelo daljnosežna sprememba glede pristopa pri zakonodaji na področju varstva potrošnika v Evropi.

Odbor je, po mojem prepričanju, svoje delo opravil zelo skrbno, vključno z javno obravnavo, več izmenjavami stališč, predstavitevjo ocen učinkov na pobudo gospoda Harbourja, ter s posvetovanji prek spleta, pri katerih smo v pičlih treh tednih prejeli okoli 100 odgovorov organizacij iz vse Evrope.

Stališča smo izmenjali tudi s predstavniki 27 državnih parlamentov in k tem izmenjavam povabili tudi komisarko. Komisarka, vem, da se vi in vaši sodelavci zavedate, da je ta predlog sporen in da bi ga veljalo dodatno pretestiti še na mnogih področjih.

Cenimo voljo za krepitev pravic potrošnikov na notranjem trgu. Soglašamo tudi, da je treba delovanje notranjega trga na področju razmerij med podjetji in potrošniki izboljšati z odpravo ovir za čezmejno trgovino, vendar je prav tako treba našim potrošnikom zagotoviti enako raven varstva tudi v prihodnje.

Med obravnavo, razpravami in posvetovanji z interesnimi skupinami smo prejeli številne pripombe glede nezadostne jasnosti in pravne gotovosti v tem predlogu. Organizacije potrošnikov in interesne skupine iz poslovnega sektorja smo spodbudili k neposrednemu dialogu o možnih izboljšavah predloga in vem, da je komisarka prejela skupno pismo organizacij potrošnikov in organizacij podjetij, kopije pa smo prejeli tudi vsi poslanci. Naj navedem nekaj odlomkov iz pisma. Pišejo: „Velik pomen pripisujemo pravni jasnosti in kakovosti predloga, prav tako pa je za nas zelo pomembno vedeti, kakšne posledice in spremembe v primerjavi s sedanjim stanjem bo prinesel. Menimo, da je še precej nejasnosti glede področja veljavnosti in posledic predloga, zlasti v zvezi z učinki na nacionalne pravne rede.“

Njihove skrbi so jasne. Naš končni predlog mora biti jase. Ali zahtevamo od potrošnikov, naj se odrečejo nekaterim od svojih pravic, ki jim jih zagotavljajo nacionalne zakonodaje? Če je tako – kaj dobi potrošnik v zameno? In če ne zahtevamo, naj se odrečejo določenih pravic po pogodbenem pravu, na primer pravici zavrnitve po pravu Združenega kraljestva in Irske, ali bodo potem podjetja še vedno imela oprava s 27 različnimi ureditvami pravic potrošnikov, odprava česar je bila prvotni ključni cilj?

Moji kolegi in jaz smo prepričani, da je najpomembneje oceniti, kaj bo predlog prinesel potrošnikom in podjetjem v praksi. Zato je v nocojšnjih vprašanjih za ustni odgovor nanizanih nekaj ključnih vprašanj, ki bi jih želeli še pretrsti z vami in jih je treba zagotovo urediti, da bomo lahko oblikovali delujoč nabor pravil v prid vsem interesnim skupinam. Naša vprašanja so zato usmerjena na podrobnosti na konkretnih področjih, kjer menimo, da je potrebno dodatno delo.

Nekatere člane delovne skupine so skrbele opažene napake v oceni učinkov in bi želeli videti več podatkov o stroških pravne razdrobljenosti v primeru, če ne bomo ukrepali. Želeli bi dobiti tudi več podatkov o ekonomskih učinkih predloga, ne le o učinkih informacijskih zahtev.

Na kratko, želeli bi, da bi Komisija v vmesnem času volitev, pred ponovnim sklicem Parlamenta v juliju, opravila naslednje delo (vse naloge so našteje v vprašanju za ustni odgovor): analizo praktičnih in pravnih posledic predloga pravice potrošnikov v vsaki državi članici, razjasnitev razmerja med popolnoma poenotenimi določbami v direktivi in splošnimi pravnimi sredstvi, ki jih določa nacionalno pogodbeno pravo, razjasnitev medsebojnih vplivov osnutka predloga in obstoječe zakonodaje Skupnosti, zlasti direktive o nepoštenih poslovnih praksah, direktive o e-poslovanju, direktive o storitvah in uredbe Rim I, ter seveda Listine o temeljnih pravicah. Želeli bi dobiti nekaj podrobnejših podatkov iz ocene učinkov, da bi lahko analizirali in ugotovili stroške ter koristi predloga in alternativnih pristopov, ki bi prišli v poštev.

Želimo vam pomagati in sodelovati z vami, v podporo dialogu med interesnimi skupinami o potrebnih ukrepih v prid podjetjem in potrošnikom.

Komisarka, prepričana sem, da je mogoče oblikovati izvedljiv praktičen predlog, ki ga bodo podprle vse interesne skupine. Zagotavljam vam, da poslanci želimo sodelovati z vami na tej poti, da bomo lahko nekega dne izglasovali novo direktivo o pravicah potrošnikov.

Meglana Kuneva, članica Komisije. – Gospod predsednik, Arlene McCarthy se najlepše zahvaljujem za njene besede, saj smo pri tej direktivi resnično opravili že veliko dela. Želela pa bi si, da bi to direktivo – ki jo bomo seveda pripravljali še naprej – ne le uradno sprejeli, pač pa, da bi jo za svojo vzele vse interesne skupine. Pri tem se ne bomo ustrašili nobenega napora. Ker danes poteka zadnje zasedanje za nas, bi rada izkoristila priložnost in se pristrčno zahvalila vsem, še posebej pa Arlene kot predsednici našega odbora, pa tudi gospodu Harbourju in še zlasti gospe Cederschiöld. Upam, da bom na ta ali oni način ostala v stikih z vami, saj mi je bilo sodelovanje z vami v resnični užitek, zato upam, da se bo nadaljevalo, morda v kaki drugi obliki.

Zdaj bi se rada posvetila naslednjim pomembnim korakom oblikovanja direktive, saj sem prepričana, da je direktiva zelo pomembna za nas vse. To direktivo potrebujemo za notranji trg 21. stoletja. Naj jasno povem, da je pred vložitvijo predloga Komisija opravila primerjalno analizo pravnih redov, „kompendij“ zakonov in drugih določb držav članic, ki prenašajo v notranje pravo direktive o pravicah potrošnikov, ki jih obravnavamo. Komisija zdaj podrobneje obravnava posamezne določbe predloga z državami članicami, da bi pridobili jasnejšo sliko o praktičnih učinkih na nacionalne zakonodaje.

Moje službe sestavljajo preglednico, ki naj bi ponazorila učinke predloga na obstoječe ravni varstva potrošnikov po EU. Preglednica bo zajemala določbe (na primer trajanje odstopnega roka in pravnih jamstev), pri katerih je mogoče oceniti, ali bo predlog prinesel nedvoumne izboljšave ali poslabšanje varstva potrošnikov v posameznih državah članicah. Preglednica bo na voljo najkasneje konec maja.

Po predlogu bodo lahko države članice ohranile splošna pravna sredstva pogodbenega prava za blago z napako, če se pravne zahteve za uveljavljanje takih pravnih sredstev razlikujejo od zahtev, ki veljajo za taka

pravna sredstva po tem predlogu. Zavedam se, da bi bili ti medsebojni vplivi med predlogom in splošnimi pravnimi sredstvi v nacionalnem pogodbenem pravu v besedilu obdelani jasneje. To pomeni, da bi pravna sredstva, kakršni sta pravica do zavrnitve v Združenem kraljestvu in *garantie des vices cachés* v Franciji, ostala v veljavi. Sem pa pripravljena preučiti tudi druge možnosti, pri katerih bi bili lahko elementi nacionalnih pravnih sredstev vgrajeni v predlog, če bi bila taka rešitev ljubša Svetu in Parlamentu.

Predlog dopolnjuje Direktivo o nepoštenih poslovnih praksah (UCP). UCP varuje potrošnike kot skupino pred spornimi poslovnimi praksami prevarantskih trgovcev, osnutek direktive o pravicah potrošnikov pa ureja pogodbene pravice potrošnikov, ki sklenejo pogodbo s trgovcem, kot posameznikov, te pravice pa lahko uveljavljajo pred civilnim sodiščem. Kar zadeva direktivo o storitvah in direktivo o e-poslovanju, bodo informacijske zahteve iz omenjenih direktiv veljale dodatno k informacijskih zahtevam iz predloga in bodo v primerih nasprotij prevladale.

Kar pa zadevo uredbo Rim I, je v preambuli predloga jasno navedeno, da predlog ne posega v veljavnost te uredbe. Torej bo nacionalno pravo za pogodbe s potrošniki v okviru osnutka direktive določala izključno omenjena uredba.

Komisija je pri pripravi predloga upoštevala ugotovitve referenčnega pogodbenega okvira (CFR), na primer glede črnih list nepoštenih pogodbenih pogojev, pravil predaje in dobave, pa tudi racionalizacijo zahtev za zagotovitev podatkov pred sklenitvijo pogodbe.

V prihodnje bo pomembno zagotoviti usklajenost med CFR in Direktivo o pravicah potrošnikov. Glede na to, da je CFR dolgoročen projekt, bomo morali poskrbeti, da bodo končne opredelitve in pravila iz Direktive o pravicah potrošnikov vključene tudi v poglavje CFR o pogodbah s potrošniki.

Pred predlogom Direktive o pravicah potrošnikov smo opravili podrobno oceno učinkov. Ocena učinkov je tudi kvantitativno določila upravna bremena, ki jih bodo prinesle predlagane spremembe, in jih primerjala s stroški zagotavljanja skladnosti, ki jih imajo zaradi razdrobljenosti pravil varstva potrošnikov in Uredbe Rim I trgovci, ki želijo prodajati blago v druge države članice. Ocena je pokazala, da bi imelo popolno poenotenje bistvenih pravic potrošnikov občutne pozitivne učinke na integracijo notranjega trga in zaupanje potrošnikov. V začetnih fazah zakonodajnega postopka se je izkazalo, da bi bili koristni dodatni podatki in boljši vpogled v navade potrošnikov in njihove običajne odločitve glede pravnih sredstev ob prodaji. V bližnji prihodnosti nameravam sprožiti kvalitativno raziskavo na tem področju, v kateri bomo s podrobnimi pogovori s potrošniki in trgovci zbrali več podatkov. Rezultati te raziskave bi morali biti na voljo v tretjem četrtletju letošnjega leta.

Komisija si prizadeva za konstruktiven dialog – in to je moja politična zaveza vam – z interesnimi skupinami, ki jih osnutek najbolj zadeva, ves čas zakonodajnega postopka. V tem smislu bom junija 2009 sklicala srečanje z interesnimi skupinami potrošnikov in trgovcev, na katerem bomo razjasnili elemente predloga in razpravljali o najpomembnejših razsežnostih predloga. O tem bomo ustrezno obveščali tudi Parlament.

Naj le še dodam, da sem se prejšnji teden sestala z vsemi organizacijami potrošnikov, ki delujejo v okviru BEUC, in na srečanju smo razpravljali tudi o tej zadevi. Dva dni kasneje smo razpravljali o direktivi z 10 predstavnikov britanskega Zgornjega doma, ki so me v ta namen obiskali v Bruslju. To je zelo dober znak naraščajočega zanimanja za pravice potrošnikov, kar je koristno za notranji trg.

Malcolm Harbour, v imenu skupine PPE-DE. – Gospod predsednik, najprej bi se rad najpristrčneje zahvalil gospe Kunevi za vse njeno delo na področju varstva potrošnikov, saj imamo danes zadnjo priložnost v tem mandatu razpravljati z njo. Komisarka, jaz osebno, prepričan pa sem, da tudi vsi drugi člani odbora, visoko cenimo vašo delo in zavzetost.

Vem, da ste bili nekoliko razočarani nad našim mnenjem, da pred iztekom mandata predloga ne moremo temeljito pregledati in ga vložiti v prvo obravnavo. Menim pa, da bo zgodovina pokazala, da smo se odločili prav, saj je naše delo, ki ga je zelo dobro vodila Arlene McCarthy – analize ocene učinkov, odpiranje vprašanj o posameznih zadevah – zagotovilo širši interes za predlog in pritegnilo k njegovi obravnavi precej več ljudi, kot ste omenili tudi sami.

Zdi se mi – in tu prihajam do najpomembnejših točk, ki se jih lahko dotaknem v kratkem času, ki ga imamo na voljo nocoj –, da je ena od pomembnih stvari, ki v predlogu manjka, skupni strateški okvir, ki ga namerava upoštevati Komisija pri razvoju pravnega reda za varstvo potrošnikov.

Predlog obravnava blago, pred koncem leta, še pred tem sprejemom tega predloga, pa bo uveljavljena Direktiva o storitvah, in v zvezi z njo zna biti precej vprašanj potrošnikov. Vemo, da obravnavate tudi teme, kakršne so digitalni izdelki, paketi, potovanja in tako naprej.

Menim, da bi bilo treba videti, kaj nameravate storiti s svežnjem za izdelke v okviru širše strategije razvoja pravnega reda za varstvo potrošnikov. To je zelo pomembno. Rešitve morajo biti pripravljene na prihodnost, morajo biti del celovitega procesa. To je ena od stvari, na katere gledam nekoliko kritično pri dosedanjem pristopu. Upam, da nam bo uspelo doseči napredek pri tem.

Vesel sem bil vaše omembe obiska iz britanskega Zgornjega doma, saj sem ga nameraval omeniti tudi sam. Zagotovili smo jim, da nam bo njihovo poročilo služilo kot konkreten prispevek, glede na čas, ki ga imamo na voljo. Pričakujemo, da nam bo na koncu uspela izredno dobra rešitev za evropske potrošnike in za notranji trg.

Jacques Toubon (PPE-DE). – (FR) Gospod predsednik, komisarka, dotaknil bi se rad delovnega dokumenta gospe McCarthy in gospe Wallis. V pomoč naslednji sestavi Parlamenta zastavlja vprašanja, ki se odpirajo ob predlogu o uskladitvi in opozarja na tveganja slabitve varstva potrošnikov, ki jih ugotavljajo nekatere države članice.

Na drugi ima Komisija prav, ko skuša spodbuditi čezmejno trgovino, ki je po merilih notranjega trga nenavadno skromna. Torej se ne bom ukvarjal z ozadjem – saj nam ga je orisala že gospa McCarthy –, pač pa bi rad dal Komisiji nekaj nasvetov, če mi dovolite.

Prvič, upam, da bo gospa Kuneva nadaljevala svoje delo in upam, da bo lahko dosegla sprejem osnutka horizontalne direktive. To pa bo mogoče le, če boste, prvič, zelo natančno ocenili učinke na vse nacionalne zakonodaje, česar še niste storili, drugič, če boste ta predlog zelo natančno umestili glede na druge obstoječe in predlagane uredbe, direktive in sporazume na ravni Skupnosti, česar še niste storili, tretjič, če boste zelo jasno predpisali, da bodo določena načelna pravila, na primer o skritih napakah, ostala ohranjena, česar še niste storili, in četrtič, če boste navedli in to je najpomembnejša točka – kakšno raven varstva potrošnikov bo dosegla uveljavitev direktive, ne pa zgolj, kakšne bodo določbe.

S teh vidikov predlog ni dokument, ki bi ga lahko označili za jasnega. Kar potrebujemo, pa je: uskladitev, ki bo dvignila raven varstva. Na kratko, komisarka, bili ste nekoliko prenačljivi. Moj nasvet je: vzemite si nekaj časa – svojega časa – za predstavitev vseh argumentov, ki vam bodo pomagali popolnoma prepričati vlade in Evropski parlament.

Charlotte Cederschiöld (PPE-DE). – (SV) Zdaj imamo priložnost izboljšati ureditev varstva potrošnikov. Pogajanja še niso stekla, Parlament še ni podal izjave, države članice pa šele začene svojo razpravo. Na področju varstva potrošnikov potrebujemo *polno* uskladitev.

Časa imam za tri točke, ki se mi jih zdi primerno omeniti. 1. Jasnejše področje veljavnosti direktive. 2. Danes je mogoče blago s tovarniško napako vrniti v dveh letih; ta rok bi moral znašati tri leta. 3. Obdobje odstopa bi moralo trajati eno leto, kar bi okrepilo varstvo potrošnikov v večini držav članic. Jasna, nedvoumna pravila in visoka raven varstva potrošnikov koristijo potrošnikom in podjetjem. Nejasna pravila škodujejo poštenim podjetjem in malim ter srednjim podjetjem. Svet in Parlament bi morala zdaj vgraditi te tri ključne točke v popolnoma usklajen predlog.

Ker je tole moja zadnja razprava s komisarko Megleno Kunevo, bi ji rada izrazila zahvalo za neverjetno prijazno sodelovanje, ki sva ga imeli.

Meglina Kuneva, članica Komisije. – Gospod predsednik, rada bi začela pri odgovoru gospodu Harbourju. Jasno mi je, zakaj moramo obravnavati vprašanje storitev, in storitve so nedvomno zelo pomemben del strategije varstva potrošnikov za obdobje 2007–2013. Jasno mi je, da je evropsko gospodarstvo storitveno gospodarstvo.

Glede tega, zakaj ne obravnavamo na primer digitalnih vsebin in zakaj niso zajete v predlogu, lahko povem, da je bilo vprašanje varstva potrošnika pri storitvah v zvezi z digitalnimi vsebinami odprto v posvetovanjih o zeleni knjigi. Več interesnih skupin, še zlasti organizacije potrošnikov, meni, da je to pomembna zadeva. Je pa sprožila resne dvome v poslovni sferi, anketiranci iz te sfere pa so priporočali natančno analizo, saj je vprašanje precej kompleksno.

V ta namen bo Komisija opravila raziskavo, s katero bo ugotovila globino in širino problemov ter škodo, ki bi jo utrpeli potrošniki, če digitalne vsebine ne bi bile zajete. O digitalnih vsebinah bi raje govorila naslednjič, s trdnimi argumenti v rokah.

Ne da bi želela tratiti čas Parlamenta, potrošnikov ali podjetij, bi vas rada obvestila, da bova jutri s komisarko Redding predstavili vodnik za digitalne vsebine. To je zelo praktičen vodnik, sestavljen na podlagi obstoječe zakonodaje – okoli 20 direktiv – nekakšen kompendij o tem, kaj lahko že zdaj storimo za uveljavitev svojih pravic, saj je včasih ključno, kako zakonodajo izvršujemo.

Na pripombo gospoda Toubona bi rada povedala, da bodo po predlogu države članice lahko ohranile splošna pravna sredstva pogodbenega prava za blago z napako, kar pomeni, da bodo pravna sredstva, kakršni sta pravica do zavrnitve v Združenem kraljestvu ali *garantie des vices cachés* v Franciji, ostala v veljavi.

Včasih je potrebno vložiti nekaj več časa v razlago vsebine direktive in to zdaj počno moji sodelavci v Svetu. Poskrbeti moramo vsaj za jasno razlago, kaj smo hoteli povedati v enem ali drugem besedilu, in v tej fazi je mogoče urediti vprašljive oziroma nejasne zadeve.

Komisija zdaj podrobneje obravnava posamezne določbe predloga z državami članicami, da bi pridobili jasnejšo sliko o praktičnih učinkih na nacionalne zakonodaje – natanko v skladu z vašim pozivom, gospod Toubon, oziroma s pozivom Parlamenta. Naredili bomo prav vse, da bodo vse zadeve jasne. Gre za pravno besedilo in za civilno besedilo in precejšnji izziv bo pomenilo že prevajanje besedila. Zato si bomo vzeli čas za razlage in čas za tesno sodelovanje s Svetom, pa tudi s Parlamentom, pri tej zadevi.

Še enkrat hvala za vašo zadnjo pripombo, gospa Cederschiöld. Vaš predlog bom imela v mislih. Imate prav, ko pravite, da se pogajamo o direktivi. Pazljivo sem vas poslušala, ampak naj povsem jasno povem, da pri eni stvari nisem pripravljena na nikakršen kompromis, in to je polna uskladitev.

Predsednik. – Razprava je zaključena.

Pisne izjave (člen 142)

Zita Pleštinšká (PPE-DE), v pisni obliki. – (SK) Države članice imajo različne ravni varstva potrošnikov. Na javni obravnavi, ki jo je organiziral Odbor IMCO, predstavniki zvez za varstvo potrošnikov iz starih držav članic niso poročali o kakih finančnih težavah. Potrošniki pred odločitvijo o nakupu kakega izdelka zvezam pogosto plačajo za svetovalne storitve. Tako lahko zveze ohranijo svojo neodvisnost.

Organizacije za varstvo potrošnikov na Slovaškem prejmejo 152 000 EUR za svojo dejavnost. Bojim se, da tako skromen znesek ne spodbuja zvez k odločni obrambi pravic potrošnikov.

Po širitvi EU se je potrošniku življenje še bolj zapletlo. Ubada se s celo vrsto zadev, od brezhibnosti izdelkov ob nakupu do zanesljivosti transakcij pri spletnem kupovanju in oglaševanja. Ker vrsta teh zadev in vprašanj sega čez državne meje, potrebujemo usklajeno zakonodajo in ozaveščenost glede preventivnih možnosti, da kot potrošniki ne bomo neobgljene igračke v rokah prevežanih podjetij. Zato bi morali potrošniki znati uporabljati informacijske portale, kjer bi dobili tekoče podatke, na primer portal RAPEX za nevarne izdelke, SOLVIT za notranji trg, DOLCETA za finančna vprašanja in številne druge. Tudi Evropski potrošniški center in Evropski dnevnik bi lahko precej pomagala potrošnikom.

Komisarka Kuneva, v imenu Komisije morate odvracati zlasti nove države članice od zanemarjanja pravic in varstva potrošnikov, ki se izraža tudi v obliki nezadostnega financiranja organizacij za varstvo potrošnikov.

25. Priporočilo Komisiji glede pritožbe št. 185/2005/ELB (kratka predstavitev)

Predsednik. – Naslednja točka je kratka predstavitev poročila Miguela Angela Martíneza Martíneza v imenu Odbora za peticije o posebnem poročilu Evropskega varuha človekovih pravic Evropskemu parlamentu po osnutku priporočila Evropski Komisiji glede pritožbe št. 185/2005/ELB (2009/2016(INI)) (A6-0201/2009).

Miguel Angel Martínez Martínez, poročevalec. – (ES) Gospod predsednik, komisarka, ko je zunanji tolmač leta 2005 odkril, da mu Evropska komisija po dopolnjenem 65. letu starosti ne ponuja več dela, se je s pritožbo, da je žrtev starostne diskriminacije v nasprotju z Listino o temeljnih pravicah, obrnil na Evropskega varuha človekovih pravic.

Ta zadeva ni nova: Komisija in Parlament sta že pred leti sprejela odločitev, da ne bosta več najemala zunanjih tolmačev, starejših od upokojitvene starosti osebja teh institucij.

Prizadeti tolmači so sprožili sodni spor; na prvi stopnji so dosegli razsodbo sebi v prid, prizivno sodišče pa je to sodbo razveljavilo, sicer zaradi postopkovnih napak, ne pa vsebinskih razlogov.

Ob upoštevanju prejšnjih primerov in sodb je varuh človekovih pravic pritožbo temeljito analiziral in ugotovil, da obstajajo znaki diskriminacije in kršitve Listine temeljnih pravic, zato je Komisiji priporočil, naj spremeni svoja pravila, podobno kot jih je spremenil Parlament po sodbi na prvostopenjskem sodišču.

Komisija priporočila varuha človekovih pravic ni upoštevala, zato je varuh človekovih pravic zaprosil za podporo Parlament, ki je predal zadevo Odboru za peticije. Odbor za peticije ima za podporo zahtevi varuha človekovih pravic s pisno izjavo, ki jo je sprejel soglasno, tri razloge.

Prvič, uskladitev s stališčem samega Parlamenta, ki najema zunanje tolmače, starejše od 65 let, kadar smatra, da je to primerno oziroma potrebno.

Drugič, ker se čuti zavezanega podpreti varuha človekovih pravic. Parlament meni, da je varuh človekovih pravic včasih sicer nevšečna institucija, vsekakor pa zelo pomembna v našem pravnem sistemu.

Tretjič, menili smo, da je treba opomniti Komisijo, da ni organ nad drugimi institucijami Skupnosti, zlasti tistimi, ki so odgovorne za nadzor in preverjanje njenega delovanja.

Tako zdaj na plenarni seji predstavljamo izjavo, ki jo je Odbor za peticije sprejel soglasno, kot sem že povedal, in ki poziva Komisijo k uveljavitvi priporočila varuha človekovih pravic, in naj ponovim, da je varuh človekovih pravic, tako kot Parlament, v hierarhiji nadrejen pravni službi Komisije, ki je sicer pomemben oddelek, ampak zgolj upravni oddelek, nič več. Nič več in nič manj.

Gospod predsednik, komisarka, priznati moram, da mi je rahlo nelagodno, saj smo ves čas skušali doseči dogovor, občutili pa smo določene pritiske proti predstavitvi poročila na plenarni seji in celo zdaj je mogoče iz nekaterih pripomb razbrati, da ne bo upoštevano niti priporočilo Parlamenta. To je nadvse osupljivo, poleg tega pa taki pogledi ne izvirajo od samih komisarjev, pač pa od nekaterih visokih uradnikov – sicer le nekaterih, pa vendar, visokih uradnikov –, ki se pri tem zanašajo na to, da so stalno osebje, v nasprotju s poslanci in celo komisariji, ki so že po definiciji začasno osebje, tukaj le kratek čas.

Naj sicer ponovim, gospod predsednik, komisarka, kolegi poslanci, da želimo in hočemo sodelovati s Komisijo in vzdrževati dobre odnose z njo, vendar nimamo druge izbire kot zavrniti ravnanje, ki sem ga opisal. Upajmo, da bo jutrišnje glasovanje odrazilo dogajanje v Odboru za peticije: večinsko ali soglasno podporo varuhu človekovih pravic in jasen signal Parlamenta Komisiji, da so zadeve take, kot morajo biti in da mora vsakdo poznati svoje mesto.

Meglina Kuneva, članica Komisije. – Gospod predsednik, najprej bi rada poudarila, da je Komisija v tej zadevi ravnala v dobri veri in da je strogo spoštovala vsa pravna pravila. Nikoli nismo želeli zanetiti spora z varuhom človekovih pravic, še manj pa z Evropskim parlamentom. Menili smo, da bo varuh človekovih pravic razumel naše stališče.

Izhajamo iz tega, da so z leti pogoji dela za *interprètes de conférence* (AIC) postajali vedno bolj podobni kadrovskim predpisom za naše osebje. Od leta 2000 naprej so zunanji tolmači vključeni v te kadrovske predpise, saj po sklepu Sveta ministrov lahko za prihodke od evropskih institucij lahko plačujejo davke Skupnosti namesto svojim državam.

Od leta 2004 naprej pa zanje velja člen 90 Pogojev zaposlovanja drugih uslužbencev; zato imajo tudi naziv AIC. Starostno mejo 65 let določajo kadrovski predpisi za vse kategorije osebja, ki dela v institucijah – uradnike, začasne, pogodbene ali pomožne sodelavce, po nedavnem sprejemu nove uredbe pa tudi za parlamentarne pomočnike. To pravilo sta za AIC med letoma 2000 in 2004 uporabljala Komisija, pa tudi Parlament.

Po sodbi prvostopenjskega sodišča iz leta 2004, po kateri je zavračanje najemanja AIC po 65. letu starosti pomeni diskriminacijo, sta instituciji začasno opustili uporabo tega pravila. Po pritožbi na sodbo jo je sodišče razglasilo za nično in neveljavno. Po tem je Komisija obnovila svojo nekdanjo prakso.

Ker pri tej zadevi ni nikakršne sodne odločbe, si Komisija tolmači, da velja nekdanja usmeritev, in sicer, da mora Komisija upoštevati pravila, ki izvirajo iz uredbe Sveta iz leta 2000 in prenehati najemati tolmače, ko dosežejo starost 65 let, natanko tako, kot velja za drugo osebje.

Možnost služb institucij za tolmačenje, da lahko najemajo AIC po potrebah, je ključnega pomena za učinkovito opravljanje konferenčnega tolmačenja. Tako lahko službe svoje redne in načrtovane naloge izvajajo z zaposlenimi tolmači, občasne in konične obremenitve pa pokrivajo z najemanjem AIC.

Ta preizkušena in dokazana ureditev omogoča institucijam zadovoljevati zahteve po tolmačenju v skladu s potrebami, med drugim jim je to uspelo tudi ob zadnji širitvi, ob natančnem obvladovanju stroškov. Ta pristop spodbuja tudi aktivno politiko usposabljanja mladih konferenčnih tolmačev.

Na koncu bi rada pozdravila zelo pozitivne odnose med Parlamentom in Komisijo pri tej zadevi, še posebej pa bi se rada zahvalila podpredsedniku Martínezu Martínezu za njegove dragocene stike z mojim kolegom komisarjem Orbanom v prejšnji fazi.

Miguel Angel Martínez Martínez, poročevalec. – (ES) Gospod predsednik, ker pri uvodnem govoru nisem izkoristil ene minute, bi rad odgovoril komisarki Kunevi, ki pozna moja prijateljska čustva in naklonjenost do nje, pa tudi do gospoda Orbana. Vendar se komisarka niti z besedico ni dotaknila priporočil varuha človekovih pravic. Z drugimi besedami, varuh človekovih pravic, ki pozna vse argumente Komisije, je predložil konkretno priporočilo, za katerega pa je videti, da ga Komisija sploh ne upošteva.

Ne zahtevam od gospe Kuneve, da osebno odgovori na vprašanja, saj očitno nima vseh potrebnih podatkov, ampak vse informacije, ki jih je posredovala, so take, ki jih že poznamo, ki jih pozna tudi varuh človekovih pravic, kljub temu pa nam še ni povedala, ali bo Komisija – ne glede na vse in glede na to, da varuh človekovih pravic, ki je s primerom seznanjen, priporoča spremembo pravil – ravnala v skladu z zahtevo varuha človekovih pravic in ustreznim priporočilom Parlamenta.

Meglana Kuneva, članica Komisije. – Gospod predsednik, v tem trenutku lahko rečem le to, da bom poročala komisarju Orbanu in poskrbela, da boste prejeli ustrezen odgovor o tej zadevi. Seveda bomo vaše pripombe in vašo zadnjo zahtevo za pojasnilo obravnavali zelo resno.

Predsednik. – Hvala, komisarka, hvala, kolegi. Hvala vsemu osebju in hvala vsem tolmačem, ne glede na to, koliko ste stari.

Razprava je zaključena. Glasovanje bo potekalo jutri (v torek, 5. maja 2009).

26. Dnevni red naslednje seje: gl. zapisnik

27. Zaključek seje

(Seja se je zaključila ob 23.45)